

Telnický zpravodaj

www.telnice.cz

ročník XXXI. • číslo 2 • duben 2021

**Grand Prix
Telnice 2021**

OČKOVÁNÍ SENIORŮ 80+ V TELNICI

OBSAH

Informace z obecního úřadu	
Úvodní slovo starosty	1
Parkoviště v Nádražní čtvrti	1
Jednání o neutěšeném stavu nádražní nákladové plochy	2
Zprávy z obecního úřadu	3
Aktuality	
Významná životní jubilea telnických občanů	8
Poděkování a gratulace Jiřímu Dudákoví	8
Díky, Bože, za tohoto kněze	9
Humanitární sbírka pro rodiny vězňů	9
Pomáháme Telnici	10
Telničtí dobrovolníci	11
Maminky pomáhají s úklidem aneb Uklidí si svou obec	17
Otevřený dopis starostů obcí z Regionu Cezava k otevření škol	17
Dopis hejtmanovi Jihomoravského kraje – bez komentáře	18
Obecní knihovna je vám stále nablízku	18
Změna ordinálních hodin lékaře v Telnici a Sokolnicích	19
Osobní asistence pro seniory	19
Opatrně na cizí návštěvy	19
Výherkyně tajemný krížovky z únorového Telnického zpravodaje	20
Křížovka – Jak dobře znáte Telnici?	21
Vědomostní kvíz o Telnici (č. IV) v době koronavirové Rodinná fotosoutěž	22
25	
Rozhovory	
Rozhovor s manželi Diváckými	27
Rozhovor s Zanetou Dvořáčkovou	28
Rozhovor s Lenkou Krutinovou	31
Rozhovor s Vlastimilem Špalkem	32
Škola a školka	
Rozhovor s Veronikou Slezákovou	34
Zprávy ze základní školy aneb Škola za covidu	35
Okénko z MŠ Telnice	37
Letní hlídání 2021	39
Děti popřály seniorům k Velikonocům	39
Společnost a kultura	
Očkování proti covid-19 v Telnici	39
Netradiční E-ostatky	41
Telnická škola v přírodě	42
Telnická farnost ani v zimním období nezahálela	43
Roztancíme Telnici	44
Příběh jednoho rozhovoru	45
Setkání KLASU – tentokrát přes internet	45
I druhé internetové setkání KLASU přineslo radost	46
Recepty z KLASU	47
Ptačí budky a krmítka Made in Telnice	47
Velikonoční hrkání	49
Velikonoční stezka	49
Velikonoční radost	50
Velikonoční zápisky	51
Vaše fotografie naší vesnice	52
Jarina	52
Vzpomínka na Jarinu Žitnou	53
Rozhovor s Jarinou Žitnou z roku 2013	53
Sport	
Rozhovor s Martinem Žákem	55
Florbal jede	57
Slavná Grand Prix Telnice 2021	57
Zříčená sportovní hala	58
Toulky u sousedů	
Pozdrav starosty obce Sokolnice	59
Sokolnice	59
Historie	
Nezapomenutelný rodák Alois Konečný	62
Telnický legionář František Michlíček	64
76. výročí osvobození obce	66
Naše nářečí	67
Naše nářečí – řešení	68
K železniční stanici Sokolnice-Telnice a k historii dráhy	68
Elektrina v naší obci – historie a současnost	70
Archivní slohové práce dětí z telnické školy	71
Ze sokolské historie	72

TELNICKÝ ZPRAVODAJ – Periodický tisk územně samosprávného celku: Obec Telnice, Růžová 243, 664 59 Telnice, IČ: 00282677. Evidenční číslo MK ČR 18785. Telnický zpravodaj je vydáván 4–6x ročně v obci Telnice a nemá žádné regionální mutace. Příspěvky můžete posílat v elektronické podobě na adresu zpravodaj@telnice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky přiměřeně krátit. Datum vydání: 28. 4. 2021.

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Milí sousedé,
doslova zvikláno, některé možná i na-
chtělo by se říct, možná i kři-
čet: Ještě že už
je tu jaro! Po
dlouhé zimě
plné omezení
konečně můžeme
svobodněji
dýchat. Příroda
nás sama zve

k sobě na návštěvu. Každý den nám
připravuje něco nového a krásného ke
shlednutí. Ptáci se po ránu překřikují.
Mnozí se nastěhovali do našich budek
Made in Telnice. Jiní ještě nedávno oku-
povali parádní krmítka.

Pojďte se, lidé, radovat! Važme si kaž-
dé chvíle, kterou nám přináší svoboda
pohybu i krásné jarní dny. Nadechně-
me se nevšední svěžesti. Tu příležitost si
nenecháváme na příště – chopme se jí
právě teď a tady.

Složité doba ukázala na skutečné
„jistoty“ našich časů. Nemálo jich bylo

dobro padly. A tak se učíme nespolehat
se na zbytečné věci, které tu dneska jsou
a zítra být nemusejí. Měli jsme příle-
žitost rozpoznávat ve svých životech
hodnoty, pro které stojí za to žít. Měli
jsme dost času si to sami se sebou a se
svými rodinami dobře rozebrat. A teď
na tom můžeme dál stavět.

Když vidím, jak Telnice v časech ne-
dávno minulých nezahálela, mám
velkou naději, že zítra bude zase líp.
A že to všichni spolu zvládneme. Žij-
me tedy dál, zachovejme si zdravý
rozum a zůstaňme k sobě dostatečně
ohleduplní.

Opět jsme pro vás připravili rozsahem
bohatší zpravodaj, který zaznamenal to
podstatné, co se tu poslední měsíce
odehrávalo. Na památku nevšedních
dní, které by mnozí z nás už raději ne-
chtěli opakovat. Přesto je radost po-
hledět, jak se Telnice nevzdala. Buďte
zdraví a jarně naladěni.

František Kroutil, váš starosta

PARKOVIŠTĚ V NÁDRAŽNÍ ČTVRTI

Ten, kdo cestuje do práce vlakem
nebo autobusem a využívá zastávku ve-
řejné dopravy na nádraží Sokolnice-Tel-
nice, moc dobře ví o problémech s par-
kováním na ulici K nádraží. Vzdálenost
nádraží od center Telnice a Sokolnic,
ale i od dalších vesnic, totiž nutí některé
lidi používat k přiblížení vlastních moto-
rových vozidel. Proto se výstavba nové-

ho parkoviště jevila vždycky jako velice
potřebná.

Práce byly započaty a postupují podle
plánu. Jako první byla provedena skrýv-
ka ornice. Bezpečnost celé akce zajišťu-
je koordinátor BOZP pan Pukl. Protože
stavba parkovací plochy je v těsné blíz-
kosti autobusové zastávky i kolejí, velké
nároky jsou kladeny i na bezpečnost

dělníků a veřejnosti. Pečlivého stavebního dozoru se ujal pan Sklenář a úkol plní velice dobře. Snad i proto, že je to Telníček z Nádražní čtvrti a o problému s parkováním v této ulici ví své.

Zatím z naší strany panuje spokojenost i se stavební firmou, která výstavbu parkoviště zajišťuje. Pokud bude zachována vstřícnost a pečlivost všech pracovníků podílejících se na stavbě,

máme velkou naději, že parkoviště bude v letních měsících hotové a všechny práce budou provedeny v dostatečné kvalitě.

Jan Dudák, místostarosta obce

JEDNÁNÍ O NEUTĚŠENÉM STAVU NÁDRAŽNÍ NÁKLADOVÉ PLOCHY

Vedení obce vyzvalo České dráhy, aby začaly aktivně řešit neutěšený stav nákladové (odstavné) plochy v Nádražní čtvrti. Ta se nachází na druhé straně kolejiště, než kde stojí nádražní budova. Právě tudy totiž prochází celkem rušná místní tepna provozu nákladních vozidel do újezdské nádražní části. Touto plochou projíždějí také automobily, které si zkracují cestu do Žatčan či Újezda u Brna, když jsou zavřené závory. Parkují zde také autobusy (pronájem zde využívá společnost VYDOS), ale i další vozidla (bez nájemního vztahu).

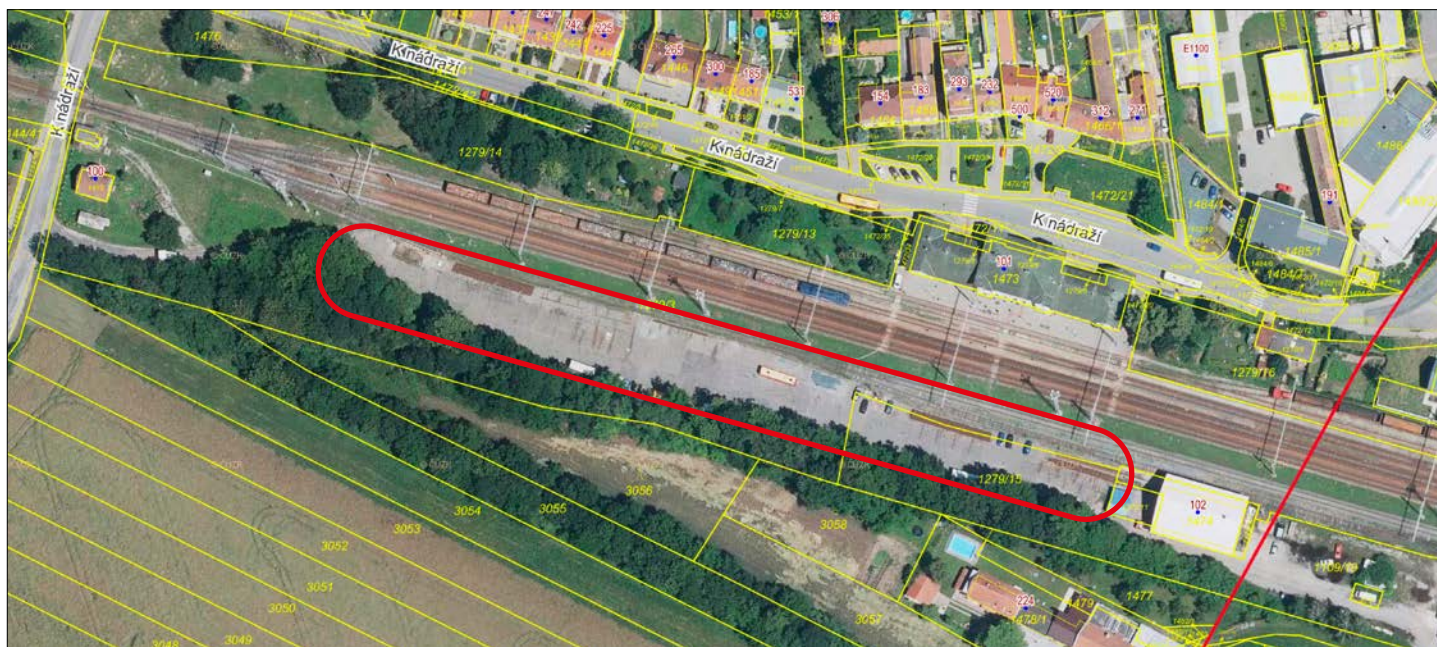
Stav asfaltové plochy je už doslova zoufalý, nemluvě o nepořádku v přilehlém remízku, který se po každém uklizení stále vrací. Již několikrát obec požádala ČD, aby zajistily úklid (což se také stalo). Nicméně právě tomuto místu s černými skládkami musejí dobrovolníci z Nádražní čtvrti při akci Uklidme Telnici věnovat nejvíce sil a času, protože netrvá dlouho a po každém úklidu je nepořádek zase zpět. Je otázkou, kdo je tím znečišťovatelem: Řidiči autobusů, kterým se nechce odpadky vynášet přes kolejiště? Řidiči zaparkovaných nákladních vozidel či návěsů? Někdo jiný, kdo jen projíždí kolem? Nevíme. Avšak každý, kdo tudy procházel či projížděl

nabude rychle pocítit, že se o tento kus Telnice nikdo nestará.

Věříme, že uskutečněné jednání na místě samém přispěje postupně k napravení věci. Co se týče nepořádku, je pravděpodobné, že dojde na fotopasti, které budou hlídat a zaznamenávat záškodníky. Co se týče opravy asfaltové plochy, tam se evidentně čeká

na dořešení majetkoprávních vztahů mezi ČD a Správou železnic. Pak se uvidí. Do té doby upozorňujeme každého, že se v této oblasti pohybuje na soukromém pozemku (1279/3 a 1279/15 v k. ú. Telnice u Brna) ve vlastnictví Českých drah, a. s. – tedy soukromého vlastníka (i když tou dobou jde o vlastnictví státu). FK

ZPRÁVY Z OBECNÍHO ÚŘADU

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

V únoru ani v březnu 2021 se zasedání Zastupitelstva obce Telnice nekonalo. Po uzavěrci tohoto vydání Telnického zpravodaje se konalo zasedání ZO dne 15. dubna 2021. S výběrem témat, která při něm byla projednávána, vás seznámíme až v příštím vydání zpravodaje. Děkujeme za pochopení.

ZDĚNÁ SPORTOVNÍ HALA

Jak jsme vás v minulém vydání zpravodaje informovali, byla ve spolupráci s dotační agenturou RENARDS, a. s., u Národní sportovní agentury podána žádost o dotaci na projekt zděné Sportovní haly Telnice. Podle pravidel dotačního programu činí maximální hranice získatelné dotace 50 mil. korun. Není však samozřejmě jisté, jestli se svou žádostí o dotaci uspějeme. Projednání záměru a příprava projektu trvaly roky. Podání žádosti o dotaci pak bylo učiněno prakticky v co nejkratším čase od vyhlášení dotačního titulu, což proběhlo těsně před Vánocemi. Naším dalším plánem je vyhlásit v jarních měsících veřejnou zakázku na dodavatele této stavby, takže bychom se díky tomu měli dozvědět reálnou cenu případné realizace této stavby. Vítězný dodavatel pak musí dodržet svou nabídku po dobu 6 měsíců. Do té doby nám snad přijde ze sportovní agentury odpověď na naši dotační žádost. O tom, jestli se tento projekt bude či nebude realizovat, budou mít možnost rozhodnout občané sami. V letošním roce předpo-

kládáme vyhlášení místního referenda, v němž bychom občanům projekt podrobněji představili vč. plánu financování samotné investice i jejího provozu. Děkujeme všem, kteří nám s přípravou projektu jakkoliv pomohli, anebo alespoň neházelí klacky pod nohy.

PRACOVNÍ ČETA SE V ZIMĚ I ZJARA ČINILA

Obecní pracovní četa se v zimě věnovala především zimní údržbě. Ledové dny přinesly větší spotřebu soli, než je obvyklé, přesto v některých dnech nebylo snadné chodníky udržet v bezpečném stavu. V kritických chvílích byl použit i písek – především na zastávkách autobusu a před nádražím. Ten pak bylo zase samozřejmě nutné uklidit. Kromě zimní údržby následovalo i čištění od náletových dřevin a vůbec úpravy zeleně na veřejném prostranství. Ve spolupráci s odborníky pak došlo i na bezpečnostní úpravy vzrostlých stromů, po kterých byl zajištěn úklid. Speciálně jsme se letos zaměřili na lokalitu zvanou „Na stání“, tedy remízek nad rybníkem, který už doslova volal po vyčištění. Jak se začalo zlepšovat počasí, přistoupili jsme k opravám laviček. Pozvali jsme si také pravidelnou a povinnou kontrolu (dětských) hřišť, která tradičně upozornila na nové závady. Ty jsme postupně začali odstraňovat, aby hřiště vyhověla všem zákonným normám. V zimním období a začátkem jara pracovala četa ve zmenšené sestavě, přesto jsme se snažili zvládnout i „samozřejmé věci“, jako např. provozovat sběr-

ná místa na obecním dvoře a na veřejném prostranství, vyvázet odpad a uklízet okolo odpadkových košů a zastávek hromadné dopravy, opravovat a udržovat provoz košů na psí exkrementy, provoz veřejných knihovniček, obecních vývěsek a nástěnek, plakátovacích ploch apod. Velkou pomocí je „roznášková služba“, kterou četa zajišťuje pro zvýšení informovanosti našich obyvatel. Jen pro představu: rozdat dopisy či letáčky do každé schránky je vždy práce pro dva lidi na celý den, pokud moc neprší či nesněží. Ve zmíněném období byl pověřen vedením čety Vojtěch Frýbort, děkujeme ale i dalším členům pracovní čety vč. brigádníků, dobrovolníků či externistů, zvláště pak Bartoloměji Sklenář, Oldřišce Kozderové, Martině Burkové a Jiřímu Danielovi.

RETARDÉR NA POLNÍ CESTĚ ZA ULICÍ PALACKÉHO

Na základě požadavku sousedů polní cesty za ulicí Palackého byl připraven stavební projekt na realizaci stavby retardéru. Výstavba samotného zděné-

Činnost pracovní čety na jaře 2021

ho zpomalovacího polštáře proběhla ve velice krátkém čase. Dík patří firmě SEKANINA-SEVUD, s. r. o., která výstavbu zajišťovala. Věříme, že existenci retardéru ocení především přímí sousedi uvedené polní cesty a že přinese zklidnění dopravy v této části naší vesnice.

OBEC TELNICE JE NYNÍ JIŽ BEZ DLUHŮ

Obec Telnice je nyní bez dluhů. Provedli jsme úhradu poslední splátky investičního úvěru z roku 2014 u Komerční banky na stavbu nové budovy mateřské školy (úvěr činil: 6 595 233 Kč). Takže nyní je naše vesnice doslova bez dluhů. To je jistě dobrá výchozí pozice do období, které nás nyní čeká.

DOPRAVA NA OČKOVÁNÍ PRO MÍSTNÍ SENIORY 80+ ZDARMA

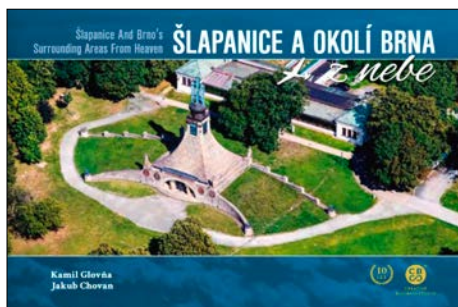
Zastupitelstvo obce Telnice schválilo úhradu cestovních nákladů na očkování proti nemoci covid-19 pro telnické seniory ve věkové kategorii 80+. Stačí se pouze přihlásit na obecním úřadě na telefonním čísle 544 224 410, nahlásit potvrzený termín pro očkování a obec objedná bezplatnou dopravu v rámci služby Senior taxi. Nabídka je platná pochopitelně pro obě zpáteční jízdy, které je třeba absolvovat kvůli provedení dvou dávek očkování.

PRŮVODCE PO SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH – POMOC RODIČŮM

V únoru 2021 proběhla v naší vesnici roznáška brožurky pro rodiče dětí od 6 do 15 let s názvem Průvodce po sociálních sítích. Díky současné situaci stráví

naše děti spoustu času v prostředí, které nemusí být vždycky jen přátelské, a je dobré, když se o různých aspektech internetu rodiče dozvědí raději dříve než později. Děkujeme iniciativě Zvolši.info (<https://zvolshi.info>), která nám brožurku k tomuto účelu poskytla bezplatně. Pokud by brožurku chtěli i další telníčtí rodiče, rádi jim ji poskytneme (ozvěte se na obecním úřadě, tel. 544 224 410).

TELNICE SOUČÁSTÍ KNIHY ŠLAPANICE A OKOLÍ BRNA Z NEBE

Telnice se stala součástí nové knihy Šlapanice a okolí Brna z nebe. Pokud si chcete novou knihu s krásnými leteckými fotkami prohlédnout, můžete tak učinit na tomto odkaze:

www.cbs-cesko.cz/kniha/slapanice-a-okoli-brna-z-nebe/

Knihu je také možné si u vydavatele či knihkupců zakoupit (ceny začínají od 420 korun). Několik výtisků této krásné fotografické knihy obdržela naše vesnice jako součást spolupráce na přípravě této knihy. Ty budou využívány jako propagační materiál obce a zapojovány jako odměny do různých soutěží (tentokrát např. vylosovanému vítězi Rodinné fotosoutěže).

TAŠKY NA TŘÍDĚNÝ ODPAD

Každá telnická rodina, která měla na přelomu února a března pro letošní rok řádně uhrazené poplatky za domovní odpad, si mohla na telnické poště zdarma vyzvednout oblíbené tašky na tříděný odpad. S finanční podporou společnosti EKOKOM pořídila obec Telnice celkem 200 sad trojbarevných tašek ve dvou velikostech:

- sada menších tašek – 20 litrů: 25 cm (š), 40 cm (v), 25 cm (h),
- sada větších tašek – 40 litrů: 35 cm (š), 50 cm (v), 26 cm (h).

Uvedená nabídka byla platná pouze do rozebrání zásob, k němuž došlo asi za tři týdny po veřejném vyhlášení. Tato akce měla podpořit třídění komunálního odpadu v naší vesnici. Pro ekonomiku odpadového hospodářství Telnice je

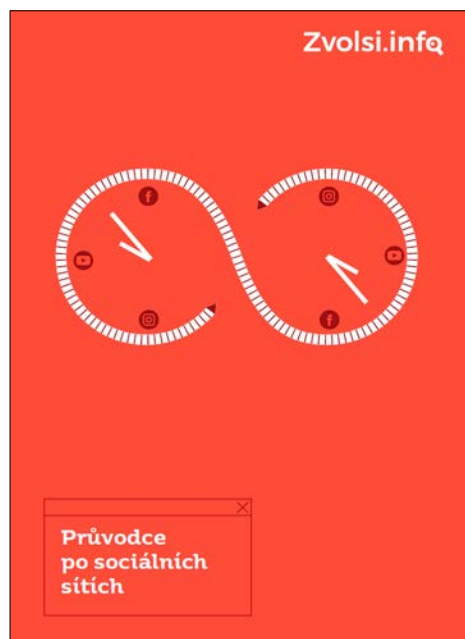
stále více důležité, aby její občané třídili odpad. Jsme rádi, že jsme v třídění odpadu mohli našim občanům tímto způsobem pomoci.

RESPIRÁTORY V PRODEJI NA POŠTĚ ZA 15 KČ/KS

Až do vyprodání zásob jsou na telnické poště v prodeji respirátory typu FFP2/KN95 za rozumnou cenu 15 Kč/ks (DPH není účtováno). Provozní doba telnické pošty Partner (adresa Růžová 243, 664 59 Telnice): **po, st, čt 8–18 hod., út, pá 8–12 hod.** Výtěžek z prodeje těchto respirátorů bude použit na úhradu nákladů spojených s distribucí materiální pomoci našim seniorům během letošního nouzového stavu.

VEŘEJNÉ ANTIGENNÍ TESTOVÁNÍ DOPADLO „POZITIVNĚ“

Veřejné antigenní testování ve sportovní hale proběhlo úspěšně. Dorazilo celkem 203 lidí, z nich odhadem asi 80 % telnických. Z celkového počtu bylo odhaleno 5 osob pozitivních na covid-19, kteří byli „odesláni“ na PCR testy. Pro veřejnost bezplatné testování proběhlo v režii zdravotních pojišťoven. Obec Telnice pro tuto akci poskytla bezplatně prostory a organizační zajištění. Velké poděkování patří skvělému týmu pracovníků zdravotnické společnosti Pedicor, telnickému dobrovolníkovi Michalu Heroldovi za organizační spolupráci a pracovní čtetě za přípravu sportovní haly. Podle odezvy zúčastněných celá akce proběhla v pohodové atmosféře. Jsme rádi, že jsme mohli v těchto časech i v této oblasti pomoci.

VOŠETŘENÍ PROTILÁTEK NA COVID-19

Ve spolupráci s brněnskou laboratoří společnosti MeDiLa proběhlo v pátek 12. března 2021 vyšetření protilátek IgG covid-19 v telnické sportovní hale. Dostavilo se celkem 110 zájemců, kteří za tuto službu uhradili mimořádnou cenu 400 Kč (osvobozeno od DPH). Dvě zkušené sestry odebraly krev zástupcům všech věkových kategorií, která pak byla podrobená rozboru. Výsledek vyšetření účastníci testování obdrželi do úterý 16. března 2021 v zabezpečené příloze e-mailem.

Hasiči z Tišnova odvázejí kola pro Afriku

Ze 110 zájemců bylo 75 % občanů Telnice, 8 % ze Sokolnic, zbývající část pak z různých obcí z nedalekého okolí naší vesnice. Vše probíhalo velice rychlým tempem a za maximálního dodržování všech platných hygienických nařízení, netvořily se žádné shluky zájemců. Za spolupráci děkujeme společnosti MeDiLa a jejich dvěma šikovným sestrám, paní úřednici Marcelce Drápalové za veškerou související administrativu, pracovníkům obecní čety za přípravu haly a také telnickému Sokolu za technickou spolupráci. Věříme, že jsme touto akcí mohli zase alespoň malým dílem pomoci našim spoluobčanům v této složité době.

HASIČI ODVEZLI DALŠÍ VÁRKU KOL DO AFRIKY

Dne 10. března 2021 odvezli tišnovští profesionální hasiči svou soupravou celkem 68 bicyklů různých velikostí a druhů, různého stavu a vybavení. Všechny míří do Ostravy, kde je dobrovolníci-věžňové opraví či upraví. Takto připravené pak odjedou lodním kontejnerem do Gambie, kde budou sloužit místním dětem pro přepravu do vzdále-

ných škol. Kola, která nebudou vhodná pro tento účel, se buďto opraví, nebo rozeberou a prodají na internetových bazarech. Výtěžek z tohoto prodeje pak bude použit pro úhradu dopravních nákladů spojených s cestou kol do Afriky. Obec Telnice je součástí tohoto charitativního projektu již čtvrtým rokem. Na obecním dvoře se nachází jedno z jihomoravských sběrných míst, kam lidé mohou v době otevřeného dvora svoje kola v různém technickém stavu přinášet (st 15–17 hod., so 10–12 hod.). Více informací získáte na internetových stránkách www.kolaproafriku.cz. Děkuje všem, kdo se do tohoto projektu jakkoliv zapojili, zvláště těm, kteří pro tento účel věnovali svá kola.

NAŠI HASIČI ZASAHovali U HOŘÍČÍHO KONTEJNERU

Dne 10. března 2021 čekal telnickou hasičskou jednotku ostrý zásah: hašený požár velkoobjemového kontejneru u novostavby tiskárny Top Print Packaging (na konci ulice Draha). Na místě byla šestičlenná jednotka ve stejnou chvíli jako profesionální hasi-

Telníční hasiči zasahovali u hořícího kontejneru

či z Židlochovic (kteří přijížděli k zásahu z předchozí akce v Újezdě u Brna). Poprvé tak byla ostrým způsobem použita telnická cisterna, která spolu s cisternou HZS uhasila požár během chvíle, takže od nahlášení bylo zhruba do 20 minut po ohni. Děkujeme všem členům jednotky, kteří se včas dostavili k zásahu a pomohli vyřešit tuto mimořádnou situaci. Velitelem družstva byl Jakub Klíč, strojník (řidič) Adam Demek, další členové družstva: Svatoslav Motal, Michal Müller, Bartoloměj Sklenář a František Kroutil st. Za spolupráci také děkujeme hasičům HZS JMK, stanice Židlochovice. Při tomto zásahu bylo zjištěno, že digitální siréna, která je umístěna na budově školy, měla již vysloužilé baterie, takže byla obratem ve spolupráci s HZS JMK i dodavatelem firmou EMPEMONT zajištěna výměna baterií. Siréna tedy znovu bude řádně fungovat a bude ji slyšet nejen při zásazích hasičů na našem katastru, ale i každou první středu v měsíci v poledne při zkoušce.

NÁZEV NOVÉ TELNICKÉ ULICE

Z úředních důvodů bylo nutné pojmenovat kousek telnické ulice, která se nachází za mostem směrem na Otmarov (na obrázku vyznačeno fialově). Mohli jsme zde sice pokračovat s názvem U rybníka, ale považte sami, co všechno už se u nás jmenuje U rybníka (červeně vyznačené části ulic). A navíc to už opravdu u rybníka není. Svě ná-

vrhy mohli občané doručit do 29. března 2021 e-mailem, případně písemně do obecní poštovní schránky (ve vstupu do budovy OÚ Telnice) či klasickou poštou. O pojmenování této ulice rozhodli zastupitelé na svém dubnovém zasedání, které proběhlo po uzávěrce tohoto vydání Telnického zpravodaje. Těsně před tiskem se nám však podařilo rozhodující název doplnit do tiskových podkladů: ulice se bude jmenovat **Otmarovská**. Děkujeme za všechny návrhy.

VYVĚŠENÍ TIBETSKÉ VLAJKY

Spolu s dalším téměř tisícem obcí naší země vyvěsila obec Telnice 10. března 2021 tibetskou vlajku. Mezinárodní kampaň „Vlajka pro Tibet“ vznikla v polovině devadesátých let v západní Evropě a stala se jednou z nejvýznamnějších symbolických akcí vyjadřujících podporu ochrany lidských práv nejen Tibetanů, ale i obyvatel Čínské lidové republiky. Akce probíhá každý rok v den výroční povstání Tibetanů proti čínské okupaci Tibetu. Při povstání v roce 1959 zemřelo více než 80 000 Tibetanů, statisíce Tibetanů zemřely v následujících letech ve vězeních, pracovních táborech nebo v důsledku hladomoru. Cílem kampaně je poukázat na dlouhodobé porušování lidských práv v Tibetu. Česká republika se ke kampani připojuje pravidelně od roku 1996, kdy tibetskou vlajku vyvěsila první čtyři česká města. V loňském roce se k akci připojilo

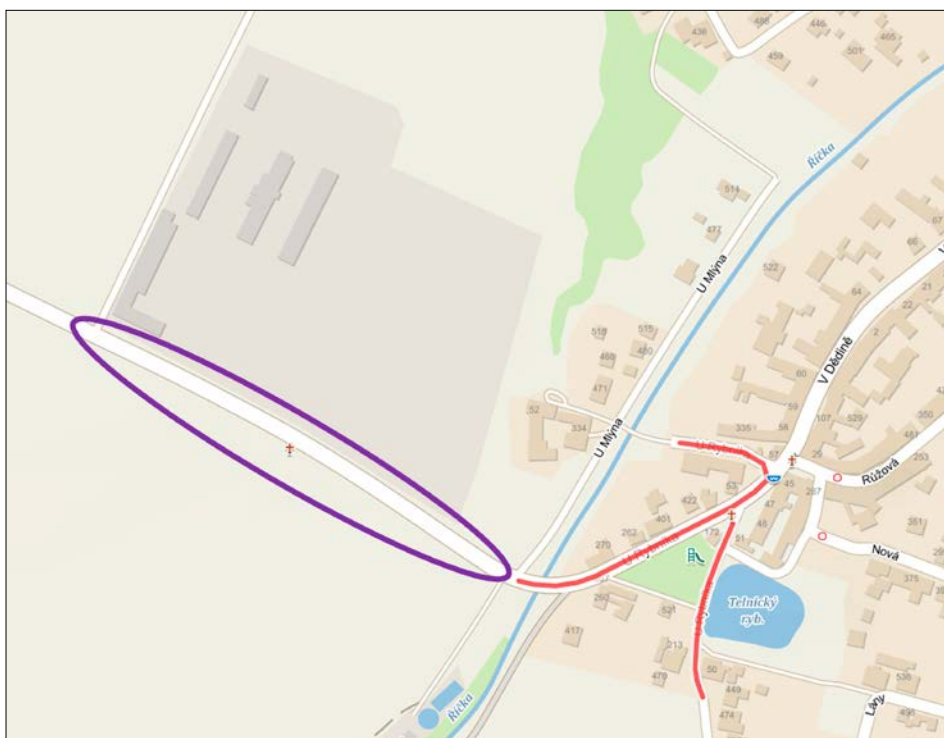
844 obcí, měst, městských částí nebo krajů. Stovky vlajek vlají každoročně například v Německu, Francii, Belgii, Itálii a dalších zemích. Kampaň Vlajka pro Tibet má především symbolický charakter a je vyjádřením solidarity s Tibetany. Tibetská vlajka je jedním z nejvýraznějších symbolů, který Tibetané v Tibetu používají při nenásilných protestech. Za její vyvěšení jim hrozí až několikleté tresty vězení, to nám (zatím) naštěstí v naší zemi nehrozí.

70 KOMPOSTÉRŮ DO TELNICKÝCH DOMÁCNOSTÍ

Na základě výzvy uveřejněné v minulém vydání Telnického zpravodaje se přihlásilo celkem 104 zájemců o kompostér o objemu 1380 litrů. Při vytváření seznamu lidí, kteří nakonec kompostér dostali, byli upřednostněni ti, kteří je v minulé akci před několika lety nezískali. Ostatní byli zařazeni mezi náhradníky. Rozvážka lidem až do domu byla provedena po uzávěrce tohoto vydání Telnického zpravodaje, ale snad se vydařila.

KTS EKOLOGIE OTEVŘELA V MĚNÍNĚ KOMPOSTÁRNU

Společnost KTS Ekologie, která sváží komunální odpad z telnických domácností, otevřela v Měnině kompostárnu. Telnický bioodpad je tedy nyní svážen právě sem. Pro Telnici má tato skutečnost pozitivní dopad, neboť výrazně ušetříme za dopravu. Zpočátku jsme svázeli bioodpad do kompostárny v Černovicích, avšak díky jakési zvláštní obchodní politice (možná i boji mezi konkurenty) jsme od toho museli ustoupit, neboť nám byla ze dne na den neúměrně navýšena cena. Následovaly svozy bioodpadu do Veverských Knínic (34 km), které i tak vycházely levněji. Rozdíl je nyní na první pohled patrný: cesta do Měnína (tam i zpět) je cel-

Nově pojmenovaná ulice: Otmarovská (označeno fialově)

kem o 60 km kratší. Vývozem obecního bioodpadu je pověřena telnická firma Autodoprava Petr Sklenář.

NALEZENÁ PENĚŽENKA

Poctivá telnická nálezkyně odevzdala na obecní úřad peněženku s obsahem téměř 5 000 korun (bez jakéhokoli dokladu totožnosti či stopy po původním majiteli). Vyhlásili jsme tedy, že nám takovou peněženku někdo přinesl na obecní úřad (bylo to okolo jarních prázdnin). Nějakou dobu se ale nikdo neozýval. Když se pak velmi mladý telnický majitel vrátil z jarních prázdnin a zjistil, že mu obecní úřad jeho cenné úspory i s peněženkou může předat, byl nadšený. Sladká odměna ani upřímné poděkování poctivou nálezkyní neminuly. Jsme rádi, že to tak u nás v Telnici chodí...

PRAVIDELNÉ TESTOVÁNÍ COVID-19 NA OBCENÍM ÚŘADĚ

Obecní úřad začal s testováním na přítomnost covid-19 u svých zaměstnanců ještě před tím, než to bylo povinné. Jakmile to nařídila vláda, nebyl problém se

dohodnout na pokračování této praxe. Dokonce jsme se dohodli se školou a příležitostnými zájemci z řad místních občanů či menších zaměstnavatelů, aby se testovali společně s námi. Použity byly antigenní testy AMP Rapid Test SARS-CoV-2 Ag – s citlivostí 97,3 %. Do uzávěrky zpravodaje jsme patřili mezi ty zaměstnavatele, u kterých se žádná nákaza neprokázala. Za skvělou spolupráci děkujeme firmě Pedicor, která k nám na obecní úřad vždy jednou týdně ochotně dojíždí a provádí testování přímo v našich prostorách a pro obecní úřad i školu zcela bezplatně.

LETOŠNÍ LED NA RYBNÍKU

Rybníku si letos v zimě děti a milovníci bruslení mnoho neužili. Jednak platila různá mimořádná opatření, ale především nebyl pořádně zmrzlý led. K tomu nakonec došlo, ale stalo se tak až ve chvíli, kdy z pořádné zimy zbývalo jen několik dnů. Obecní úřad tedy narychlo opravil a doplnil veřejné osvětlení, které osvětlovalo led tak, aby si lidé mohli této vzácné radovánky užít co nejvíce. Obratem však

přišla obleva a led už se do použitelného stavu nevrátil. A protože v té době byl omezen pohyb venku, bylo na obecních facebookových stránkách zveřejněno krátké a osobité video s třemi místními mladíky, kteří všechny zvali na led, když zrovna parádně zamrzl. Památkou na toto pěkné pozvání je níže uvedená fotografie.

LETNÍ BRIGÁDA PRO STUDENTY

Oznamujeme všem studentům, kteří v létě dovrší minimálně 15 let věku, že jim nabízíme placenou letní brigádu na veřejných prostranstvích naší obce. Práce je to na čerstvém vzduchu, naučí se pracovat s některými pracovními nástroji a třeba i získají nové pracovní návyky. Kapacita letních brigádníků je omezena na 4 osoby, není nutné pracovat celé dva měsíce, přesto však alespoň 6 týdnů (nemusí být v kuse). V případě zájmu se ozvěte starostovi obce (tel. 725 33 00 44), nebo pište na starosta@telnice.cz. Nabídka je primárně určena místním mladým lidem a platí do naplnění oznámené kapacity.

VELIKONOČNÍ POHLEDNICE

Před letošními Velikonocemi vydala obec tradiční malovanou velikonoční pohlednici z dílny Marty Hostěrad-

ské. Za symbolickou cenu 5 korun byla na telnické poště prodána téměř ve 200 kusech zájemcům především z řad místních obyvatel. Děkujeme Martině za tradiční skvělou spolupráci a krásný motiv. Věříme, že potěšila všechny, kteří byli adresáty tohoto krásného přání.

TELNICKÉ PANORAMA

Telnická slévárna paní Ivany Fretichové nám udělala velikou radost. Před sedmi lety jsme si u ní (tehdy ještě u Jakuba Freticha) zadali výrobu tzv. Telnického panoramatu a nyní jsme obdrželi i jeho barevný „facelift“. Je to skvělá práce. Těchto propagačních předmětů vlastní obec jen několik, používají se ve výjimečných případech a nejsou běžně na prodej. Děkujeme telnických slévačům a cizelovačům za skvělou (spolu)práci.

KULTURA LETOŠNÍHO ROKU

Je skutečně velice složité odhadovat, co se letos podaří a nepodaří zorganizovat. Proto jsme se také rozhodli nezveřejňovat ve zpravodaji kalendář aktivit. Plány na letošní rok jsme sice všichni připravili, ale realita je velmi složitá. Ozvali se bratři Čadíkovi se svým kinematografem, že by rádi při-

jeli promítat filmy v termínu 1.–3. července 2021. Na konci léta bychom 29. srpna 2021 chtěli připravit Den pro celou rodinu (namísto velmi hygienicky nejistého Folklorního dne). O víkend dříve chtěli také Křížovi zorganizovat svůj Veterán bus Kříž. Otazník visí nad různými sportovními turnaji, a především telnickými hody. Jak a jestli budeme moci oslavit Den dětí, v tuto chvíli nevíme. Některé aktivity jistě půjde upravit tak, aby si zachovaly své kouzlo, a přitom vyhověly přísným podmínkám. Uvidíme. Přivítáme i vaše nápady, jak zpestřit život našeho telnického sousedstva v době, kdy každý organizátor musí zvažovat mnoho okolností, než se vůbec rozhodne cokoliv uspořádat. Díky za vaši pomoc i podporu.

*František Kroutil, starosta obce
Jan Dudák, místostarosta obce*

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA TELNICKÝCH OBČANŮ

V únoru 2021 oslavili významné narozeniny: Marie Pelánková, Jiří Dudák, Drahomíra Holčápková, Oldřich Jirgala a Ladislav Budík.

V březnu 2021 si svá jubilea připomněli: Jan Štefke, Petr Potěšil, Květoslava Oujezdská, Jana Doleželová a Jaroslava Moldová.

Srdečně blahopřejeme!

Obec Telnice

PODĚKOVÁNÍ A GRATULACE JIŘÍMU DUDÁKOVÍ

V únoru letošního roku jsme na obecním úřadě decentním způsobem popřáli dlouholetému starostovi a místostarostovi obce Telnice a rodákovi z Nádražní čtvrti Jiřímu Dudákovi k jeho 70. narozeninám. Mezi žijícími starosty a místostarosty naší vesnice není žádný jiný, který by v součtu odsloužených let pracoval na těchto pozicích pro naši vesnici déle – více než 18 let (starostoval osm let a dalších deset a půl roku byl místostarostou). Ve svých „nejlepších“ letech toho pro naši vesnici mnoho vykonal. Z posledních let mohu obzvláště vyzdvihnout přetlakovou sportovní halu, kterou z pohledu administrativní přípravy odtáhl dnem i nocí především on, a to možná málokdo ví. I proto mu zaměstnanci věnovali speciální dort s halovým motivem (za to zvláště děkujeme šikovné cukrářce, paní účetní Martině Wittmanové). Při této příležitosti tedy dovolte, abych mu jménem naší vesnice ze srdce za všechno poděkoval a popřál mu klidná a spokojeně strávená zasloužená důchodová léta. Juro, všechno nejlepší!

František Kroutil, starosta obce

DÍKY, BOŽE, ZA TOHOTO KNĚZE

Otec Oldřich Chocholáč pomáhá v očkovacím centru na BVV. Při dalších činnostech je zachycen na jiných fotografiích v tomto vydání zpravodaje.

Naše životy na této zemi plynou jako voda ve Zlatém potoce. Rychlost tekoucí vody i prožitých dnů je pro nás všechny stejná, avšak ne každému čas utíká podobně. Při tom plynutí dnů, týdnů, měsíců i let přináší život ohromné množství dějů, šťastných náhod, možná i zázraků. Potkáváme se v něm znovu každé ráno sami se sebou, ale i s řadou lidí známých či nově příchodících. A čas plyne dál. Nejde zastavit. Klidné doby střídají rozbouřené, dobré lidi „doplňují“ ti, kteří nemají úplně dobré úmysly.

V časech vypjatých je každému dána nezvyklá příležitost se ještě pravdivěji

projevit. Bible v ekumenickém překladu říká: „Kdo křivdí, ať křivdí dál, kdo je pošpiněn, ať zůstane ve špíně – kdo je spravedlivý, ať zůstane spravedlivý, kdo je svatý, ať setrvá ve svatosti.“ Tyto verše ze Zjevení Janova (22, 11) znějí možná ještě syrověji v kralickém překladu: „Kdo škodí, škodíž ještě; a kdo smrdí, smrdíž ještě; a kdo jest spravedlivý, ospravedlní se ještě; a svatý posvětiž se ještě.“

Ne každý člověk pracuje v dnešních časech do roztrhání těla. Někteří lidé si tuto dobu docela oblíbili, jejich snížený výkon našel své odůvodnění. Jiní tento

čas dokážou prohospodařit lenošením, negativními náladami a lamentováním. Není však také málo těch, kteří naplňují okamžiky svého života obětavostí a rozseváním radosti do svého okolí. Nesmiřují se jednoduše s osudem tím, že by skládali zbraně. Ale naopak vytahují „zbraně“ nové – nečekaně účinné a lidem velmi potřebné: lidskost, empatii, pokoru.

Takového člověka jste v Telnici mohli potkat v roli vítajícího „regulovčíka“ u očkování seniorů. Mohli jste ho vidět v telnických ulicích rozdávát starším lidem připravenou pomoc, slyšet telefonovat našim seniorům a prověřovat jejich zájem o očkování. Navštěvoval nemocné. Telefonicky povzbuzoval a těšil lidi sklíčené. Nezištně pomáhal očkováním v brněnském očkovacím centru. Sloužil mše a vysílal je přes internet za každých okolností. Staral se o své starší rodiče. Neúnavně žehnal lidem i naší vesnici. Sloužil Bohu, ale i bližním. Šířil dobré zvěsti a úsměv (byť zahalen respirátorem). A spousta dalšího. Většinu z těchto činností dělá dál. Děkuji Bohu za našeho telnického pana faráře.

Jedno mongolské přísloví říká: „Koně poznáš v horách, přitele v nouzi.“ A my všichni dobře víme, že opravdoví přátelé s námi zůstávají, když to nejvíc potřebujeme. Asi mne ze skromnosti za tento článek nepochválí, ale musel jsem to napsat. V dnešních časech je víc než kdy jindy důležité, aby o tom všem lidé věděli a měli naději, že takoví lidé mezi námi jsou a svět i díky nim žije dál.

Za celou vesnici díky, otče Oldřichu.

František Kroutil, starosta obce

HUMANITÁRNÍ SBÍRKA PRO RODINY VĚZŇŮ

Telnická humanitární sbírka byla 16. března 2021 doručena Mezinárodnímu vězeňskému společenství (MVS). Odhadem 400 kg darů bylo odvezeno telnickým hasičským dopravním vozidlem Ducato do Brna a předáno do správných rukou. Odtud bude sbírka rozdělována potřebným rodinám a dětem odsouzených vězňů a používána při aktivitách s těmito dětmi. Zásilka obsahovala spousta sportovního i všedního oblečení, bot, sportovního vybavení, kancelářských a školních pomů-

cek, sladkostí, počítačovou techniku, hry a hračky, odměny na dětské tábory apod. Velké díky patří všem, kdo se zapojili: dárcům z řad místních občanů i z okolních obcí, ale také několika ochotným firmám. Za spolupráci děkují

také telnické poště, pracovní četě a hasičům. Telnice má srdce na správném místě. Díky za toto krásné charitativní gesto místních rodin v rámci Roku telnické rodiny. Zejména s ohledem na to, v jaké době se nyní nacházíme.

Více informací o činnosti zmíněné organizace naleznete např. zde: www.mvs.cz. Pokud by kdokoliv chtěl průběžně pomoci, může své dary nadále přinášet na telnickou poštu. Jakmile se utvoří dostatečná hromádka, opět ji předáme MVS. FK

POMÁHÁME TELNICI

Dlouho trávající zimní a jarní nouzový stav nenechal chladnými spousty dobrovolníků, kteří se aktivně zapojili do roznášky mnoha materiálů, které doručovali telnickým domácnostem. Desítky skvělých lidí, kteří odvedli hodně práce pro druhé. Posuďte, co všechno prošlo jejich rukama:

- seniorům 70+: 2x balíček s 10 ks respirátorů (za podporu děkujeme telnické společnosti TBS Truck Bus Service), dezinfekce na respirátory, mastné kyseliny Omega-3 (nakoupeno s výraznou slevou od společnosti Vitar, s. r. o.), tréninky paměti od Spokojený senior – KLAS,
- seniorům 65+: vitamíny (věnované společností Vitar), časopisy Zahradkář (věnoval Český zahrádkářský svaz), tréninky paměti od Spokojený senior – KLAS,

- „čerstvějším“ maminkám: vitamíny (opět od Vitaru),
- rodičům dětí od 6 do 15 let: brožurka Průvodce po sociálních sítích.

Spolu s materiální podporou získávali senioři informace o dění v naší obci, pozvánky na různé aktivity apod. Obecní úřad zajišťoval odvoz a dovoz seniorů v rámci služby Senior Taxi na očkovaní do Brna či k lékařům, nebo k testování na covid-19 apod. Pokud to bylo zapotřebí, vyslali jsme i „průvodce“, který na místě vypomáhal seniorovi s pohybem a vyřizováním formalit. Pokud o to lidé požádali, pomáhali jsme s nákupy potravin a léků, a to platilo pro seniory, ale i mladší rodiny, které se přímo ocitly v karanténě či izolaci.

Děkujeme všem, kteří se na této pomoci podíleli. Krásným mottem, které

všechny tyto činnosti shrnuje, je parafráze hesla z dob stavby Národního divadla: Telnice sobě! Potvrdilo se opět to, co jsme říkali před rokem na jaře:

Když se o nás stát nepostará, zvládneme to i bez něj sami. A Telnice to opět zvládla.

František Kroutil, starosta obce

TELNIČTÍ DOBROVOLNÍCI

Chvála nechť jim zaznívá ze všech stran, neboť si ji zaslouží. Dobrovolně pro druhé obětovali spoustu času, v různorodém zimním počasí, teplotě a větru. Mnohdy se nedozvonili, nedoklepali, museli se vracet zpět anebo to zkoušet doručit jinými způsoby. Bylo na ně vždycky spolehnouti. Za tuto práci nežádali žádnou odměnu. Budiž jim tedy aspoň malou odměnou to, že fotografie některých z nich zveřejňujeme v malé

fotogalerii. Nejsou to ani zdaleka všichni, kteří se zapojili – fotoaparát vždy nebyl po ruce, mnohdy se distribuce odehrávala ve velké rychlosti a spěchu. Poděkování tedy patří jak těm, které se nám podařilo fotograficky zachytit, ale i těm, které v této galerii nenajdete. Rád bych dodal, že k nim můžeme započítat také členky sociální komise, které odvedly velký kus práce při obvolávání seniorů během přípravy na očkovaní proti

covid-19. Pomáhali dospělí, ženy i muži, děti i mládež. Která dědina může být takto hrdá na své obětavé obyvatele?

P. S. Nejsou obvykle tolik vidět, ale velké díky patří také všem kolegům a kolegyním z obecního úřadu, pošty a pracovní čety, kteří byli často skryti za hromadou neviditelné práce plné přípravy, balení, fyzického přesunu i výroby pomocného materiálu, chystání vozíků apod. *František Kroutil, starosta obce*

MAMINKY POMÁHAJÍ S ÚKLIDEM ANEB UKLIĎ SI SVOU OBEC

Jednoho dne jsem se procházela s dcerou směrem k Balatonu. V daném týdnu byl omezený pobyt venku jen v rámci katastru obce. O to víc jsem si začala všimnout odpadu, který jsem při stále stejných trasách nacházela. Vzala jsem proto odpadkový pytel a začala sbírat to, co jsem po cestě našla. Bohu-

žel pytel byl už po 15 minutách plný a já jsem si uvědomila, že sama to nemám šanci zvládnout. Vzpomněla jsem si na výzvu na Facebooku, kdy si lidi lili na hlavu led z kýblu. Vyfotila jsem proto odpadkový pytel, který jsem zaplnila odpadky a vytvořila na Facebooku výzvu s názvem: Uklid si svou obec. Ozna-

čila jsem dvě osoby a dala jim 10 dní na splnění výzvy. Kdo výzvu splní, dostane odměnu od vyzývatele, v tomto případě ode mě. Věřím, že moje myšlenka vyvolá řetězovou reakci a naše obec se stane o to krásnější. Děkuji všem, kdo se do výzvy zapojí.

Jana Michnová

OTEVŘENÝ DOPIS STAROSTŮ OBCÍ Z REGIONU CEZAVA K OTEVŘENÍ ŠKOL

Tento otevřený dopis byl zaslán Ministerstvu školství ČR, Svazu měst a obcí ČR, Sdružení místních samospráv ČR a mnoha obcím a mikroregionům. Obec Telnice je jednou z členských obcí dobrovolného svazku obcí Region Cezava a plně tuto výzvu podporuje.

Věc: Řešení situace směřující k otevření škol veřejnosti.

S plným vědomím složitosti situace zkomplikované nemocí covid-19 stojí starostové obcí Regionu Cezava na straně škol a dětí školou povinných a žádají řešení směřující k co nejrychlejšímu dlouhodobému otevření škol.

Lze souhlasit s krátkodobým uzavřením škol při vrcholu epidemie, kdy by školy mohly být uzavřeny maximálně

v jednotkách týdnů za celý školní rok. Jsme si vědomi zdravotních rizik, které mohou být s otevřením škol spojeny. Jedná se však o výchovu budoucí generace, na které má společnost stavět, a zanedbání jejího vzdělávání může vést k mnohem větším ztrátám, nejen ekonomickým. Nechceme tímto přispívat k souboji generací, ale je třeba upozornit, že naše děti nemohou být těmi, na které pandemie nejvíce doléhá. Je naší povinností vyvinout maximální úsilí o jejich správnou výchovu i vzdě-

lání. Žádáme, aby se vrácení dětí zpět do lavic stalo prioritou bez ohledu na to, jakou mají za sebou lobby, a neřešilo se až po otevření všech obchodů, vyúčtování různých podpor a nakoupení respirátorů a roušek z těch správných zdrojů. Je smutné, že pro naši vládu není vzdělávání budoucí generace absolutní prioritou a že vzdělávání našich dětí patří v Evropě k těm nejvíce zasaženým.

Jako zřizovatelé škol jsme připraveni být našim školám maximálně nápo-

	Blučina	Nikolčice	Těšany
	Měnin	Otmarov	Újezd
	Moutnice	Otnice	u Brna
	Nesvačilka	Telnice	Žatčany

mocni, věříme našim ředitelům, že jsou schopni situaci zvládnout. Byli bychom velmi rádi, aby i vláda věřila zdravotním zařízením, samosprávám a školám. Dle našeho názoru by na centrální úrovni měl být dán zejména právní rámec pro zvládnání podobných situací, a také základní parametry, kterými se má celá společnost řídit. Konkrétní řízení krizových situací by pak mělo být přeneseno do krajů, měst a obcí, nemocnic, škol a sociálních zařízení. Ve chvíli, kdy se

toto řízení decentralizuje a více přiblíží občanovi, bude dle našeho přesvědčení i efektivnější.

Je-li zákaz vycestovat z ČR do zahraničních destinací, které v současnosti navíc mnohdy skrývají zákeřné mutace nemoci, protiústavní, jak je možné zakázat dětem prezenční výuku ve škole? Jsme přesvědčeni, že distanční výuka není plnohodnotná a dlouhodobé uzavření škol odporuje Listině základních práv a svobod (viz článek 33). Vzdělání

má být dostupné každému občanovi a vzdělání má probíhat ve školách.

Žádáme neodkladné dokončení všech příprav vedoucích ke znovuotevření škol, a to zejména zajištění testování žáků a urychlené provedení očkování učitelů i nepedagogického personálu.

V Telnici dne 9. března 2021

Starostové obcí Regionu Cezava

Připravila Radka Rařlová,

manažerka DSO Region Cezava

DOPIS HEJTMANOVÍ JIHOMORAVSKÉHO KRAJE – BEZ KOMENTÁŘE

Věc: III/41610 – oprava silnice v úseku
Telnice–Otmarov

Vážený pane hejtmane,

již řadu let spolu s obcí Otmarov posíláme Jihomoravskému kraji žádosti o to, aby se začal zabývat opravou silnice, která spojuje naše obce (III/41610). Nejdříve se hejtmán Hašek vyjádřil v tom smyslu, že se již zadává projektová dokumentace na tuto rekonstrukci, věřili jsme mu. Po nástupu hejtmána Šimka jsme se znovu dotázali, jak se věci mají, a on zjistil, že ho to sice mrzí, ale nikdo žádnou dokumentaci nezadal, a že ji také nikdo ani

nezadá, protože to není pro kraj žádná priorita.

Po nástupu již třetího hejtmána tedy vznášíme znovu dotaz na to, jak hodlá Jihomoravský kraj naložit s tímto ostudným úsekem svých silnic. Záplatování ani cedule upozorňující na nerovnost silnice bohužel nic nevyřeší. Sama SÚS JMK má tuto silnici dlouhodobě vednou v havarijním stavu, avšak bez pokynu zřizovatele žádnou zásadní rekonstrukci nevykoná. Ani vedoucí odboru dopravy JMK v této věci také doposud nic neučinil, ačkoliv byl o to žádán i jednotlivými občany.

Zdvořile Vás tedy žádáme, abyste tuto záležitost projednal v Radě JMK, případně na Zastupitelstvu JMK, aby se krajská samospráva konečně začala touto problematikou vážně zabývat. Je nám jasné, že je to pro Vás kostlivec ve skříni Vašich předchůdců, přesto prosíme, aby už dále nepokračovalo přehlížení tohoto významného problému našeho regionu.

S přátelským pozdravem a s vírou v konečné dořešení problému

Telnice, 4. března 2021

Václav Gregorovič, starosta Otmarova

František Kroutil, starosta Telnice

OBECNÍ KNIHOVNA JE VÁM STÁLE NABLÍZKU

I v době nouzového stavu naše obecní knihovna doslova nespí. Nabídlí jsme našim čtenářům službu „I knihy mohou chodit“, kterou řada z nich využívala a zapůjčené knihy si vyzvedávala či vracela do knižního boxu na telnické poště. Myslím, že to dobře fungovalo, a věřím, že byli čtenáři spokojeni.

Nadále pracujeme na doplňování našeho knižního fondu. Chtěli bychom vám představit zase další novinky, které by vás mohly zaujmout. Od oblíbeného českého spisovatele Vlastimila Vondrušky jsme pořídili nový díl série Hříšní lidé Království českého s názvem Spiknutí oběšenců. Milovníci detektivních románů si přijdou na své při čtení titulu Smrt pod vinicemi od Daniely Mičanové nebo titulu Nedokončená vražda od Anny Grangerové. Z románů českých autorů můžeme nabídnout Julinčinu pekárnu od Těšiny Keleové-Vasilkové, Zdání a manžel vždycky klamou autorky Aleny Jakoubkové anebo Skořáčky na vodě od Jarmily Pospíšilové. Čtenáři napínavé literatury jistě ocení

knihu Hra na nikdy, kterou nově vydal současný americký spisovatel Jeffery Deaver.

Zajímavou novinkou je rozšíření našeho knižního fondu o knihy o vesnicích a městech z blízkého okolí. Požádali jsme starosty, aby nám pro knihovnu věnovali své vlastní knižní publikace a podařilo se. Nyní tedy můžeme nabídnout knihy o historii a současnosti u těchto měst a obcí: Šlapanice, Rajhrad, Újezd u Brna, Sokolnice, Měnin, Žatčany, Kobylnice, Moutnice, Těšany, Nesvačilka, Tuřany, Vranovice. V našem fondu ale naleznete i knihu o naší partnerské obci Cífer, nebo třeba také krásnou knihu Herberta Slavíka o pražských památkách: Strakova akademie, Kramářova vila, Lichtenštejnský palác a Hrzánský palác. Posledně jmenovanou knihu obdržel starosta obce v roce 2014 darem od tehdejšího premiéra České republiky a telnického rodáka Bohuslava Sobotky.

Pro milovníky zahradničení mám také dobrou zprávu: začali jsme ta-

ké pravidelně odebírat časopis Zahrádkář.

Pokud byste si tyto či jiné knihy z naší nabídky chtěli zapůjčit, můžete navštívit naši obecní knihovnu každý čtvrtek od 16 do 19 hod. Těšíme se na vás.

Lenka Smetanová, knihovnice

ZMĚNA ORDINAČNÍCH HODIN LÉKAŘE V TELNICI A SOKOLNICÍCH

Společnost MediClinic nám 20. ledna 2021 písemně oznámila zásadní změnu v ordinačních hodinách praktického lékaře ve své telnické (a potažmo i sokolnické) ordinaci, takže se od 1. února

ra 2021 v Telnici bude ordinovat pouze v úterý, zbylé dny již jen v Sokolnicích. MediClinic uvádí několik důvodů: snaha o zkvalitnění péče především ve vztahu k přístrojové vybavenosti ambulance v Sokolnicích pro rychlou diagnostiku atd., organizační důvody hlavně ve snaze o zefektivnění provozní doby ambulance v rámci objednávkového systému

a také v souvislosti s opatřeními, která panují ve všech provozech zdravotnických zařízení kvůli epidemii covid-19.

Ve čtvrtek 28. ledna navštívil telnické zastupitelstvo regionální ředitel MediClinic a sdělil důvody, které vedly provozovatele ordinace k tomuto rozhodnutí. Zastupitelé s ním v této věci diskutovali a věří, že se v budoucnu podaří vrátit k původnímu provoznímu režimu v telnické ordinaci. Především s ohledem na starší pacienty z řad telnických občanů.

Ordinační doba v Telnici a Sokolnicích s platností od 1. února 2021:

Pondělí

Sokolnice

7.30–8.00 hod. odběry

8.00–9.00 hod. pro akutní případy

9.00–15.00 hod. pro objednané pacienty

Úterý

Telnice

7.30–8.00 hod. odběry

8.00–9.00 hod. pro akutní případy

9.00–15.00 hod. pro objednané pacienty

Středa

Sokolnice

12.00–13.00 hod. pro akutní případy

13.00–18.00 hod. pro objednané pacienty

Čtvrtek

Sokolnice

7.30–8.00 hod. odběry

8.00–12.00 hod. pro akutní případy

Pátek

Sokolnice

7.30–8.00 hod. odběry

8.00–12.00 hod. pro akutní případy

FK

OSOBNÍ ASISTENCE PRO SENIORY

Nezisková organizace PASPOINT nabízí telnickým občanům osobní asistenci pro seniory se sníženou hybností. Bližší informace u vedoucího služby na telefonním čísle 775 199 801 nebo na e-mailové adrese oas@paspoint.cz. Osobní asistence je terénní sociální služba. Na rozdíl od pečovatelské služby ji můžete využívat v časovém úseku, který vám vyhovuje, třeba i více hodin denně. Osobní

asistent vás také může doprovodit tam, kam potřebujete nebo s vámi jít jen na procházku ven. Může vám pomoci s umýváním, oblékáním, přípravou jídla nebo zajištěním běžných potřeb a chodu domácnosti. Vše záleží na předchozí domluvě. Služba osobní asistence je hrazená. Základní cena osobní asistence je 110 Kč za hodinu. Při čerpání více hodin se cena snižuje.

Martin Polenský
vedoucí služby osobní asistence
Paspoint, Nerudova 7, Brno
www.paspoint.cz

OPATRNĚ NA CIZÍ NÁVŠTĚVY

Stává se to každý rok, několikrát za sezónu. Covid-necovid. U dveří zazvoní většinou mladší osoba, která je někdy ohlášena telefonistkou, jindy přichází bez předchozího avíza. Písničku nebo básničku má pokaždé jinou, ale není to žádná koleda, nýbrž prachspřestě přeplečená obchodní nabídka. Cizí návštěva začne většinou před zraky seniorů zachraňovat svět před útlaky drahých dominantních dodavatelů energií či jiných služeb. Chce vám pomoci. Teď, když budeme muset všichni šetřit, se taková pomoc hodí, no ne?

I kdeže. Podpis předloženého zplnomocnění vás může přijít hodně drah. Senior se upisuje neznámé společnosti, která si v obchodním rejstříku zvolí trochu proradný název SPRÁVA ... (pro klid duše raději neuvádíme celé jméno firmy). Ale je to společnost s ručením

omezením, žádná státní organizace, jak by se na první pohled podle jména firmy mohlo zdát. Ta si pak může s plnou mocí od seniora dělat cokoliv bude chtít. A vypovědět ji senior může jen tehdy, pokud by tato vykutálená firmič-

ka neplnila své sliby nejlepšího dodavatele služeb na trhu. A jak senior pozná, v jakém momentu jsou jeho cenové podmínky na trhu nejlepší? Bude se kvůli případné předčasné a neuznané výpovědi soudit?

Novodobí spasitelé světa seniorů snášejí každoročně mnohokrát modré z nebe přímo do Telnice a dalších vesnic. Některé nájezdy ustojí naši senioři dobře, některé hůře. Tentokrát jsme to společně zvládli napravit. Mladý obchodník byl do pár minut po podpisu vyzván, aby se okamžitě vrátil a odevzdal seniorovi veškeré podepsané dokumenty, protože si svůj podpis rozmyslel. Pokud by to odmítl, byl obecní úřad připravený pomoci svému seniorovi i dalšími vyzkoušenými způsoby. Ale klíčové bylo, že se senior ozval alespoň obratem po tom, co jej „dobře-to-myslí“ mladík opustil.

Nejlépe by však seniorům bylo, kdyby se s těmito lidmi nebavili vůbec. „Nezlobte se, ale tyto věci řeší moje děti. Na shledanou.“ Nebo když už to musí být, tak třeba: „Podívejte, já se poradím s obecním úřadem a pak se vám ozvu.“ Pravidla a motivace podomního prodejce (obchodníci už svou činnost raději takto nenazývají) velí, že je třeba stavět na rychlém rozhodnutí seniora, není čas čekat na dlouhé rozhodování. Hrozí

totiž nebezpečí, že do rozhodovacího procesu vstoupí někdo mladší, kdo umí ve smlouvách psaných malým písmem dobře číst. Takže už to, že je třeba se mezi dveřmi rozhodnout, by mělo být nedobrym signálem pro každého, kdo se cítí být pod tlakem.

Stačí jen zvednout telefon a zavolat. Obecní úřad má telefonní číslo 544 224 410, starosta je na mobilu 725 33 00 44. Přijedeme hned za vámi. Kdo to zažil, potvrdí, že je to pravda. Do tří minut máte u dveří někoho, kdo je mladší než vy, je na vaší straně a nedovolí, aby vám někdo ublížil. Tím si můžete být jisti. Proto jste si nás zvolili, proto jsou lidé na obecním úřadě, poště a v pracovní četě zaměstnaní: aby vám pomáhali. Nebojte se, nestyďte se, důvěřujte nám, prosím. Těch vážných případů je mnohem méně než těch, které se podaří díky spolupráci se seniory zavčas zastavit. A musíme i většinu telnických seniorů pochválit: velmi dobře funguje to, že volají ihned, když je opustí „mladý spasitel seniorů“, a pomohou tak ostatním.

Obvykle starosta obce okamžitě vyráží do ulic autem a hledá vykutálence podle popisu. Při setkání s ním mu důrazně doporučí nepokračovat v návštěvování místních seniorů, v případě nouze si přivolá policii. Rozměrné postavě starosty se však obvykle těžko odolává. A je vyřízeno. Nebezpečné osoby opouští Telnici a už se sem nikdy nevrátí – nikdy jsme nepotkali tytéž lidi, kteří zde už někdy chodili po domech.

Když se dozvíme, že nám v ulicích řadí podezřelí podomní prodejci, upozorníme na to obecním rozhlasem občany, aby cizím lidem raději neotvírali. To funguje nejlépe. Takže pokud na takové pochybné návštěvy narazíte ve dveřích svého domu, obratem nám zavolejte a my se už o bezpečí naší vesnice a zvláště seniorů postaráme.

Děkujeme všem za dosavadní spolupráci. Sezóna pěkného počasí je tady, covid ustupuje, podomní zachránci světa jistě zase letos přijdou. Nezapomeňte nám zavolat.

Obecní úřad Telnice

VÝHERKYNĚ TAJENKY KŘÍŽOVKY Z ÚNOROVÉHO TELNICKÉHO ZPRAVODAJE

Do uzávěrky doručení tajenky z křížovky únorového vydání Telnického zpravodaje bylo na obecní

úřad doručeno celkem 14 správných odpovědí: VÁNOČNÍ SRDCE. Výherkyní se po losování starostou obce

stala **paní Marie Šustrová**. Gratulujeme.

Marcela Drápalová, OÚ Telnice

V pondělí 8. března 2021

jsme slavili

MEZINÁRODNÍ DEN ŽEN,

takže sto žen, které v tento den poctily svou návštěvou

telnický obecní úřad nebo poštu, bylo na oslavu svého svátku přivítáno přáním a kyticí.

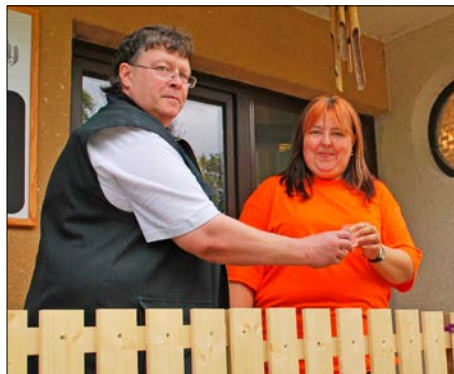
VŠECHNO NEJLEPŠÍ KRÁSNĚJŠÍ POLOVINĚ LIDSTVA!

VĚDOMOSTNÍ KVÍZ O TELNICI (Č. IV) V DOBĚ KORONAVIROVÉ

Znáte dobře svou vesnici? Čtete pravidelně Telnický zpravodaj? Četli jste Knihu o Telnici? Pak vám tento vědomostní test nebude činit vůbec žádné potíže. Odpovězte správně alespoň na 18 těchto vědomostních otázek, doručte své odpovědi na přiloženém soutěžním lístku do 17. května 2021 do schránky obecního úřadu a zařadíte se tím do slosování o nádherné telnické panorama z dílny slévárny Ivany Fretichové.

1. V roce 2011 byla v Telnici na Masarykově náměstí otevřena cukrárna. Uveďte název této cukrárny.

2. Telnická škola upřádala v roce 2013 pro své děti soutěž v hodu ručně vyrobenými vlašťovkami. Vítězem se stal Marian Kyncl dalekonosným hodem o délce 13,4 m. Jak se tato soutěž jmenovala?

- a) Vládce nebes   c) Vlašťovkový král
b) O krále vlašťovek   d) Telnický konstruktér

3. Na které ulici stojí (dodnes) tento dům, ve kterém provozovala rodina Svobodových obchod s užitkovým dobytkem?

4. Uveďte příjmení ruského vojenského kapelníka, který si během osvobození v roce 1945 oblíbil Telnici a rád ji navštěvoval.

5. Uveďte jméno a příjmení telnické cukrářky, která upekla dort, s nímž Telnice v roce 2011 poprvé vyhrála kometáckou soutěž Dortiáda.

6. V závěru roku 2011 vyrážela v sobotu a neděli v 1:20 hod. z iniciativy naší vesnice (a mladých) po okolí na zkoušku autobusová Noční linka. Která obec se tohoto projektu tehdy neúčastnila?

- a) Moutnice   c) Sokolnice
b) Otmarov   d) Žatčany

19. V roce 2007 oslavil své narozeniny jeden poměrně mladý spolek – Telnické sluníčko. Kolikáté výročí tehdy maminky s dětmi slavily? a) 1. b) 3. c) 5. d) 7.

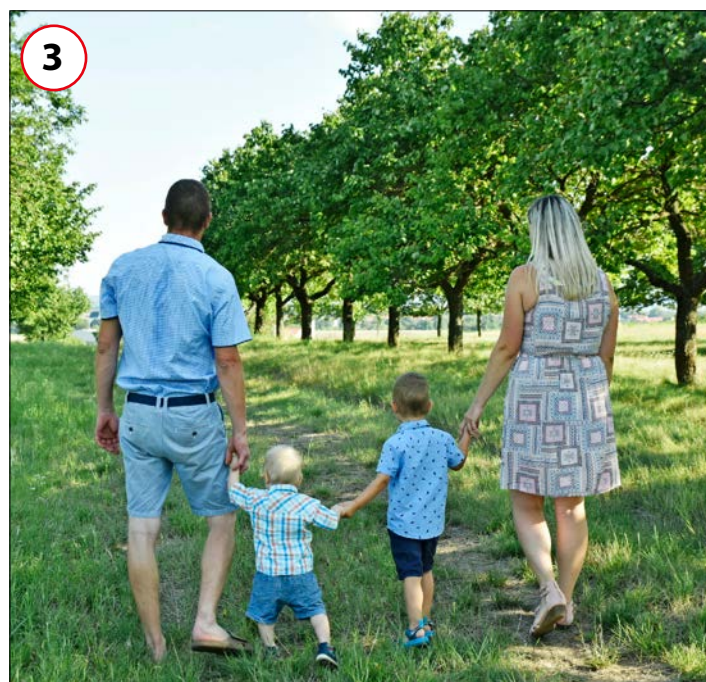
20. Od roku 1999 jsou součástí jednoho z místních spolků sportovní tanečníci. Uvedte název tohoto tradičního telnického spolku.

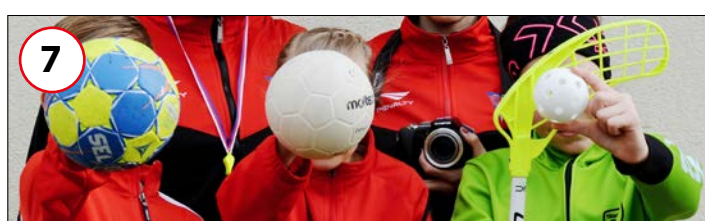
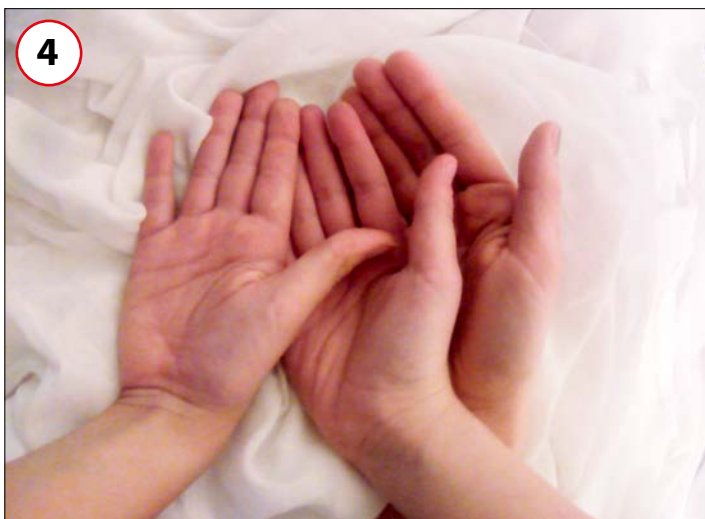

RODINNÁ FOTOSOUTĚŽ

Děkujeme deseti telnickým rodinám, které se s námi podělily o své fotografie, ze kterých na první pohled není zřejmé, kdo stál před objektivem. Jak jsme v minulém vydání slíbili, vyhledáváme druhou část této soutěže a ptáme se, ke které rodině patří která fotografie. Slíbena byla i nápověda. Takže prosím přiřadte k jednotlivým fotografiím tato jména telnických rodin:

☐ Bačíkovi	☐ Skopovi
☐ Fünsterlovi-Skoupí	☐ Svobodovi
☐ Gabrhelovi	☐ Šlampovi
☐ Kroutilovi	☐ Umláškovi
☐ Mífkovi	☐ Žákovi

V případě jedné z rodin můžeme prozradit, že za fotoaparátem byla maminka, takže na snímku chybí. Dost nápověd – teď už je to na vás. Správné odpovědi zasílejte prosím na e-mail: fotosoutez@telnice.cz do 17. května 2021 a nezapomeňte na sebe uvést kontakt. Ze správných odpovědí vylosujeme tři šťastlivce, kteří obdrží knihu krásných leteckých fotografií Šlapanice a okolí Brna a další zajímavé ceny. Správný výsledek této soutěže pak zveřejníme v příštím vydání našeho zpravodaje. Tak tedy: příjemné luštění! FK

ROZHOVOR S MANŽELI DIVÁCKÝMI

Dášu (*1989) a Lukáše (*1987) Diváckých jste mnozí mohli poprvé v našem zpravodaji zaznamenat v reportáži o jejich posunutých svatbě. Další zmínkou byla reportáž o jejich vánoční hře s názvem *Telnické rodiny pátrají po telnických keškách*, která vyvolala velmi pozitivní reakce. Dáša pochází z Havlíčkova Brodu, je vystudovaná ekonomka a pracuje jako účetní. Lukáš je telnickým rodákem z Nádražní čtvrti, který úspěšně absolvoval maturitní obor mecha-nik-elektronik a svému oboru je nadále věrný.

■ *Osobně jsme se neznali, dokud jste mě před dvěma lety nepožádali o sňatek. Málokdo plánuje svatbu s takovým předstihem...*

Dáša: To je tak, když jdeš do něčeho neznámého (*smích*). Po dvouleté známosti jsme s tebou prostě s klidným předstihem dohodli termín svatby a začali zařizovat všechno další.

Lukáš: Vidiš, a je to přesně rok od původního termínu svatby, kdy spolu děláme tento rozhovor.

Dáša: Všechno jsme měli krásně připraveno. Najednou přišel covid a řešili jsme, jak svatbu vlastně vůbec uskutečnit. Byly například zavřené obchody s květinami, kadeřnictví, různé služby včetně půjčoven. To všechno jsme nějak zařídili, prostě jsme se našeho velkého dne nechtěli vzdát. Dokonce i kytku jsem měla mít nakonec umělou, jen aby na svatbě nechyběla. Jenže pak jsi mi zavolal a řekl, co všechno vláda zakázala a že už nesmíš nikoho vůbec oddávat. To bylo týden před tím, než jsme se měli poprvé vzít. Dneska už to zní celkem srandovně, ale tehdy vážně ne.

■ *Ano, je to tak. Dokonce si pamatuju, že jste mi dovezli cukroví s lítostivým pohledem a otázkou, kdy bude možné svatbu uskutečnit. Bohužel, tenkrát nikdo nevěděl, co bude další týden.*

Dáša: Bylo by škoda, aby se cukroví zkazilo, tak jsme ho prostě rozvezli podle původního plánu. Měli jsme připravené i vlastní svatební noviny, ale ty už jsme neměnili a nechali na nich původní datum.

Lukáš: No, svatba byla za rohem, tedy bylo samozřejmé, že už máme prstýnky s vyraženým datem svatby. Takže jsme to vyřešili tak, že ho paní zlatnice dala do závorky a vedle něho doplnila datum nové, červencové (*smích*).

Dáša: V ten den, kdy jsi mi řekl, že svatba nebude, se mnou nebyla řeč, byla jsem jedno velké slzavé údolí. Ale nakonec jsme i přes všechny peripetie to posunutí zvládli, nebyly to tak hrozné náklady navíc a všichni si to hezky užili.

■ *Co si z vaší svatby nakonec pamatujete, je to, že vás daly dohromady kešky. Dneska už v Telnici asi mnozí vědí, co*

to jsou kešky, ale přesto vás poprosím, abyste nám je trochu víc představili, a taky objasili, jak je možné, že tak malý nesmysl dá dohromady dva lidi na celý život.

Lukáš: V naší zemi zdomácnělo označení „keška“, což pochází z anglického slova „cache“. Významem tohoto slova je v našem případě „schránka“ či „krabička“, ve které je vždy ukrytý zápisník. Podle velikosti mohou být uvnitř umístěny i další předměty určené k výměně či cestování. Schránky mají svůj jedinečný kód a souřadnice, které jsou evidovány na webu.

Dáša: Lidé, kteří kešky hledají, se sdružují v komunitách, potkávají se na srazích a plánují společné výlety, radí si při pátrání, luštění šifer apod. A na jednom takovém srazu u táborového ohně jsme se potkali i my dva. Zjevně to byl pro oba zážitek, protože jsme spolu doteď (*smích*).

■ *Díky tomu, že jsem o vás dvou věděl, jací „keškoví“ nadšenci jste, dohodli jsme se na zajímavém projektu pro telnické rodiny. S jakými pocity jste tehdy do této nové spolupráce šli?*

Lukáš: Přiznám se, že jsem měl trochu obavy, abychom to v krátkém termínu stihli plnohodnotně připravit. Ale nakonec se to snad podle ohlasů podařilo, tak jsme moc rádi, že jsme se na tom mohli podílet.

■ *Bez vás by se to asi nepodařilo. Myšlenka byla inspirována aktivitami otce*

Ladislava Kozubíka v Sebranicích a vy jste byli natolik zkušený a kreativní, že všechno získalo ohromný „švuňk“ a za 14 dní jsme byli hotovi. Překvapilo vás něco při vymýšlení tras nebo samotné strategie?

Dáša: Já jsem překvapila sama sebe (smích). Tehdy jsem ještě žádnou vlastní kešku nezaložila, zatímco Lukáš už byl zkušenější. A tak nakonec to byla premiéra i pro mě a jsem za to ráda.

Lukáš: No, museli jsme trochu brzdit s praktickým provedením některých kešek. Přece jenom tato akce byla určena spíše začátečníkům, proto jsme nemohli použít některá speciální uložení kešek. Chtěli jsme, aby to lidi bavilo a prošli si co největší část katastru.

Dáša: Přesto jsme si ale některé vychytávky neodpustili, třeba právě „Velkého bratra“ – kešku ukrytou v optice atrapy kamery ve srubu Na Lopatě. A starosto, měl bys zvětšit katastr, aby se lidé mohli více procházet (smích).

Lukáš: Ale přesto jsme to lidem zase nechtěli nechat úplně zadarmo, takže si myslím, že se našel vhodný kompromis mezi obtížností a zapracováním souřadnic do šifrovaných úkolů. Podle výsledků se zdá, že snad drtivá většina rodin

nakonec všechna stanoviště našla bez větších nápověd. Jsme taky rádi, že se nic neztratilo.

■ *Jelikož byl první díl této rodinné hry pozitivně přijat, dohodli jsme se na druhém pokračování. Tentokrát jsem oslovil i manžele Polcerovy, kteří připravili celé slovní matematické úlohy i s vytipovanými místy pro uložení QR kódů (kešek). Ti to skvěle a rychle připravili a na vás bylo rozmístění do terénu.*

Dáša: S manželi Polcerovými jsme se vůbec neznali, ale moc rádi jsme se seznámili. Po družném a přátelském rozhovoru jsme se dohodli na spolupráci a přípravě hry. Byli jsme mile překvapeni skvělou úrovní matematických úloh a detailní přípravou. Tentokrát by si právě oni zasloužili největší poděkování, byla to především jejich dobře odvedená práce.

Lukáš: Na nás bylo vloženo dohromady 50 bodů do mapy tak, abychom sdružili správné a nesprávné odpovědi do jednoho tematického bloku, kterému jsme přidělili typ umístění QR kódu. Chtěli jsme, aby se provedení jednotlivých stanovišť neopakovalo. Následovalo několik večerních procházek pro zmapování

terénu. Nápad s použitím kamene vznikl náhodou právě při jedné z procházek. Všimli jsme si, že se v Telnici někdo účastní facebookové hry s názvem „Kamínky“, protože jsme jeden z nich objevili a s touto hrou se tak více seznámili. Pro zajímavost tato hra spočívá v tom, že lidé umísťují do krajiny různé malované kameny, které jsou z rubové strany označené poštovním směrovacím číslem, odkud pocházejí. Tyto kameny pak účastníci hry přemísťují na různá nová místa. Putování těchto kamenů se pak eviduje na facebookových stránkách hry prostřednictvím příspěvků s fotkami a jejich původní majitelé tak mohou sledovat, jak jejich vlastní výtvoř (některé kameny jsou opravdu snad uměleckým dílem) cestují naší zemí.

■ *A otázka na závěr: Připravíme ještě třetí díl naší rodinné keškové hry?*

Dáša: Dej nám aspoň rok pauzu. Pak ti řekneme víc (smích).

■ *Chtěl bych vám oběma moc poděkovat za skvělou spolupráci a popřát hodně zdaru vašemu manželství, které bude jistě po celý váš život tak mimořádné, jak mimořádně začalo.*

František Kroutil

ROZHOVOR S ŽANETOU DVOŘÁČKOVOU

Žaneta Dvořáčková (*1979) pracuje jako zástupkyně ředitelky pro Mezinárodní vězeňské sdružení (MVS) již osmým rokem. Vede projekty této organizace pro rodiny a děti odsouzených. Její manžel Petr vykonává duchovní službu v kuřimské věznici a této problematice se věnuje více než 18 let. Obec Telnice ve spolupráci s MVS uspořádala letos v zimě společnou humanitární sbírku pro děti a rodiny odsouzených rodičů.

■ *Jak byste představila Mezinárodní vězeňské sdružení?*

Jsme křesťanské sociální hnutí, které se věnuje všem, kterých se nějakým způsobem dotkl zločin. Mám na mysli jak oběti trestných činů, tak i pachatele (odsouzené, ve výkonu trestu i propuštěné) a rodiny obou skupin.

■ *Jak vypadají konkrétní aktivity na podporu uvedených skupin?*

Našich aktivit je mnoho. Mohu zmínit například návštěvy věznic, při kterých realizujeme programy pro odsouzené, které je připravují na propuštění a život za branami věznice. Těmto lidem pomáháme i při propuštění a věnujeme se jim dále při zapojování do běžného života. Další skupinou, které se věnu-

jeme a o které se málo ví, jsou rodiny a děti odsouzených. V České republice je momentálně odhadem 30 až 40 tisíc dětí odsouzených rodičů (v ČR je téměř 20 000 vězňů). Když k nim připočteme počty dětí, které měly rodiče ve vězení v minulých letech, počty strmě stoupají. Tyto děti procházejí specifickými potížemi, které přináší uvěznění jejich rodiče. Děti se potýkají se strachem, nejistotou, obavami o rodiče ve vězení i o svoji budoucnost. Rodiny se velmi často propadají finančně, nemají dostatek peněz na nájemné, potraviny, oblečení, školní pomůcky. Žijí v extrémním stresu. Děti zažívají spoustu překážek proto, aby se mohly vídat se svými odsouzenými rodiči: vzdálenost věznice od místa bydliště, nevhodné prosto-

ry pro děti ve věznicích, prohlídky při vstupu do věznice, nedostatek financí na dopravu do věznice atd. Ještě bych ráda dodala, že těmto dětem a rodinám

se v naší zemi nevěnuje téměř žádná pozornost ze strany státu ani jiných organizací. Proto se těmto dětem říká neviditelné oběti trestných činů nebo zapomenuté děti. Nesou trest, přestože samy nic neprovedly.

■ *Jak děti zvládají tuto složitou situaci mezi svými vrstevníky či ve škole?*

Děti se za to, co se stalo jejich rodičům, stydí. Často si dokonce myslí, že na tom mají nějaký podíl viny. Ve škole děti zažívají posměch a odsuzování, i když samy za nic nemůžou. Dokonce se stávají obětmi šikany a mnohdy i bohužel ze strany učitelů. Stává se často, že se uzavírají do sebe, izolují se od svého okolí. K tomu všemu, co prožívají, se začínají propadat do osamění. Tyto děti ve zvýšené míře trpí různými psychickými problémy, hlavně úzkostí a depresemi, poruchami příjmu potravy či chování. Začínají se pak stávat „divnými“ pro své okolí a pomalu se uzavírá „začarovaný kruh“.

■ *To musí mít zásadní vliv na budoucí život dětí i rodin. Jak jim vaše organizace může konkrétně pomoci?*

Mnohé rodiny to samy nezvládnou bez pomoci. Děti to určitě samy nezvládnou. Procházejí takovými věcmi, které by ani žádný dospělý nechtěl prožít. Pokud se jim včas nepomůže, problémy se rozrůstají a kumulují a často končí nějakým druhem kriminality. Podpora a pomoc dětem jim dává naději na normální život, na zvládnutí negativních dopadů uvěznění rodiče. Proto se na ně zaměřujeme. Všechny děti si zaslouží podporu a pomoc, aby mohly rozvíjet svůj životní potenciál. Na to se soustředíme v našich projektech:

Andělský strom – Odsouzení rodiče se přihlásí do projektu a pokud splní podmínky projektu, mohou naším prostřednictvím zaslat svým dětem vánoční dárek společně s osobním dopisem nebo přáním. Prakticky to probíhá tak, že dobrovolníci nakupují dárky nebo posílají peníze na nákup dárků. My dárky balíme, přidáváme k nim dopis od odsouzeného rodiče a posíláme dítěti do rodiny. Tento projekt posiluje pouto rodiče k dítěti – děti mohou prakticky prožít lásku svého rodiče – skrze dárek i osobní dopis cítí, že je máma nebo táta mají stále rádi. Pro představu: o posledních Vánocích jsme takto obdarovali celkem 1355 dětí v celé ČR.

Andělský kemp navazuje na *Andělský strom*. Jedná se o letní týdenní pobyt, kde chceme, aby se děti zase staly „dětmi“ a prožily týden plný zábavy, sportu, kreativních aktivit a zároveň měly možnost se v případě potřeby bavit s odborníky – např. sociálním pracovníkem, psychologem, lékařem apod. Na kemp vybíráme děti z nejpotřebnějších rodin, které by jinak trávily celé prázdniny doma. Kemp je pro tyto děti zdarma.

Andělský klub je volnočasový klub pro děti odsouzených rodičů v Brně. Pravidelná setkávání a smysluplně strávený volný čas bývají vrcholem běžného týdne, na který se moc těší. Většina z rodin si nemůže dovolit platit žádné kroužky anebo se děti obávají toho, že budou na okraji. Mnohokrát zažily posměch kvůli oblečení nebo výbavě, které nejsou „in“.

Den s dítětem je atypická celodenní návštěva rodiny ve věznici. Ve standardním režimu totiž vězňové mají nárok pouze na 1 návštěvu o délce 3 hodiny v každém měsíci. Pro 12 rodin najednou zajišťujeme celodenní program, který podporuje soudržnost rodiny. Ty pak mají možnost společně jíst, hrát si, tvořit nebo si třeba „jenom“ v soukromí popovídat. Toto jsou pro ně vzácné chvíle, kteří mnozí z nich roky neprožili. Takový zážitek jim dává znovu prožít, jaké je to být rodina, a pomáhá jim období výkonu trestu překonat.

Mentoring jednotlivých rodin probíhá průběžně během celého roku, nejčastěji řešíme psychickou podporu rodin společně s hledáním řešení jejich potíží. Velmi často se jedná o finanční potíže, možnost kontaktu s odsouzeným rodi-

čem, problémy s bydlením, zdravotní nebo psychické obtíže dětí. Teď v době pandemie pomáháme s doučováním dětí, pro které je distanční podoba výuky velmi náročná. Ve spolupráci s Potravinovou bankou jim zprostředkováváme přístup k základním potravinám.

■ *Mnoho lidí si asi pod pojmem děti a rodiny odsouzených představí zástupce romské menšiny. Jaká je reálná struktura těchto rodin?*

Většina rodin, o které pečujeme, nejsou Romové. Možná vám to přijde zvláštní, ale právě romské rodiny si ve věci svých dětí moc nechtějí nechat pomoci. Stává se nám, že romské rodiny nerady pouští své děti na tábory, protože se o ně bojí, jen tak někomu nedůvěřují a své děti nesvěří. Možná by stálo za to vyvrátit také asi běžné předsudky vůči odsouzeným. Spousta lidí se diví, že většina odsouzených jsou lidé, kteří nespáchali žádné těžké zločiny, ale že se spíše jedná například o notorické neplatiče alimentů, dlužníky, lidi mařící úřední rozhodnutí anebo zloděje či podvodníky. Velkou skupinou jsou také lidé závislí na omamných látkách, například na alkoholu či drogách. Velké množství z nich pochází z nefunkčních rodin se špatnými vzory. To je samozřejmě neomlouvá a nesnižuje jejich zodpovědnost za činy, které provedli. Představa, že naše vězení jsou plná vrahů a nebezpečných zločinců je mylná.

■ *S jakým personálním zázemím své poslání vykonáváte?*

Nemáme mnoho zaměstnanců. Díky velké síti našich proškolených dobro-

volníků můžeme pomáhat stovkám lidí v celé České republice. Sídlíme v Praze a v Brně teď budujeme novou regionální pobočku.

■ *Společně jsme nedávno uspořádali humanitární sbírku pro děti a rodiny odsouzených vězňů, která vynesla téměř půl tuny materiálních darů různého druhu. Jak hodláte se sbírkou naložit a mohou ještě lidé nějakým způsobem pomoci i po skončení této materiální sbírky?*

Především bych moc chtěla poděkovat Telnici a všem dárcům za to, že se do sbírky zapojili. Vybrané věci postupně přidělujeme potřebným rodinám, například třídíme oblečení a rozvážíme do konkrétních rodin na jižní Moravě. Mnoho darů dostanou děti na Andělském kempu a díky nim si budou moci odvézt nejen pěkné zážitky, ale i věcnou vzpomínku. Byli jsme překvapeni, jak rychle se vybralo obrovské množství věcí, jsme opravdu moc vděční nejenom za materiální pomoc, ale i za zájem o děti odsouzených rodičů. Pokud chtějí lidé dále pomáhat, budeme moc rádi především za školní pomůcky a vybavení pro školáky, které jsou stále potřeba. V dnešní době pak chybějí i dezinfekční prostředky, hygienické pomůcky například respirátory či dětské roušky. Své dary mohou klidně dále přinášet na telnickou poštu. S panem starostou jsme dohodnuti na předávání, jakmile se nakupe větší hromádka.

■ *Je jaro a mnoho rodin dělá typický průvan v oblečení ve skříních. Jaké druhy použitého oblečení a obu-*

vi je možné případně přinášet na telnickou poštu ve prospěch vašeho projektu?

Budeme rádi za jakékoliv zachovalé (ještě použitelné) dětské oblečení a obuv ve věkovém rozsahu od malého miminka po 14 let. Může se jednat o věci pro běžné nošení do školy, pro sváteční příležitosti, pro různé druhy sportovních aktivit apod. Jsem ráda, že právě vaše sbírka byla plná pěkných použitelných věcí, které byly čisté a vyprané. To nám totiž velmi usnadňuje práci, můžeme je tak rovnou přidělovat potřebným rodinám. Ještě jednou velké díky!

■ *Chtěla byste ještě něco případným dárcům vzkázat na závěr?*

Pokud by dárci chtěli, mohou ke svým darovaným věcem přidat také osobní vzkaz pro rodiny nebo děti. Cílové rodiny určitě potěší a povzbudí, když jim někdo pošle dopis s milým vzkazem. Divili byste se, jak jsou „naše rodiny“ vděčné za to, že si na někdo vzpomněl a chce jim pomoci. Většinou se totiž tyto rodiny setkávají spíše s odsouzením či odmítnutím, obecně pak s nezájmem.

Za milý rozhovor děkuje František Kroutil.

P. S. Sám bych ještě dodal několik slov na závěr. Je patrné, že v Telnici (i v okolí) žije řada rodin, kterým není osud takto zatížených rodin lhostejný. Mnoho lidí se právě na jaře zbavuje řady věcí, které už jim jsou velikostně malé a nemají je komu prodat, nebo se jim prostě nechce použít věci dále zhodnocovat. Tato příležitost může být pro obě strany prospěšná: lidé mohou použít to, co už sami nepotřebují, na dobrou věc – pomoci těm, na které téměř nikdo nemyslí (zvláště v dnešní době). Dále pak si myslím, že naše společnost měla také přijmout určitý díl odpovědnosti za budoucnost těchto dětí. Ať už jim totiž chceme pomáhat z lidského hlediska či nikoliv, mělo by být naším (třeba i jen pragmatickým) zájmem ochránit společnost před dalším nárůstem kriminality. Domnívám se, že naprostá většina dětí odsouzených rodičů by si dobrovolně nevybrala cestu kriminality, pokud by k tomu nebyla okolnostmi a prostředím v podstatě dohnána.

Pokud by někoho více zajímala činnost MVS nebo by se chtěl jakkoliv zapojit, může navštívit webové stránky www.mvs.cz anebo paní Dvořáčkové napsat na e-mail: zaneta.dvorackova@mvs.cz.

ROZHOVOR S LENKOU KRUTINOVOU

Lenka Krutinová (*1972) pracuje v oboru sociálních služeb 21 let. Třetím rokem vede Charitní pečovatelskou službu v Rajhradě.

■ *Představte nám prosím rozsah činností, které v rámci pečovatelské služby provádíte, a na jakém geografickém území.*

Co se týká rozsahu činností pečovatelské služby, tu nejlépe vystihuje tzv. Regionální karta pečovatelské služby, kterou si můžete najít na webu a která obsahuje zhruba 200 jednotlivých úkonů péče, jež je možné poskytnout. Zjednodušeně se jedná o vše, co běžný člověk dělá sám, ale náš klient toho pro různé postižení není schopen, proto potřebuje pomoc, aby své potřeby měl naplněny a mohl dále žít ve svém domově, mezi příbuznými, přáteli, známými.

■ *Díky, můžete uvést jednotlivé služby trošku konkrétněji?*

Základní pečovatelské úkony jsou: základní poradenství, osobní hygiena a vše co k ní patří včetně výměny inkontinenční pomůcky (málokdo ví, že pečovatelka dokáže umýt klientovi vlasy i vleže na lůžku), pedikúru však dělat pečovatelka nesmí, může jen doporučit komerční službu. Zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, například oblékání, obouvání, dopomoc se samostatným pohybem: vstávání, ulehání, přesazování na invalidní vozík, doprovod na procházku apod. Pečova-

telská služba též pomáhá se zajištěním stravování: zprostředkování obědů, příprava snídaně, svačiny, večeře, ohřev, servírování, podání jídla. Dále pak je možná péče o domácnost: nákupy, pochůzky (například zajištění léků z lékárny), obsluha běžných domácích spotřebičů, praní prádla, dopomoc s úklidem. A v neposlední řadě zajištění kontaktu se společenským prostředím, to obnáší dopomoc s orientací v čase, v místě, v osobách, schopností vyjádřit se, komunikovat (třeba pomoci napsat psaní) a využívání běžných veřejných služeb jako jsou třeba obchod, pošta, banka a podobně. Zde je vyjmenovaný jen nejčastější výběr pečovatelských služeb.

■ *V jakém denním časovém intervalu tyto služby poskytujete?*

Vzhledem k tomu, že pečovatelská služba má provozní dobu sedm dní v týdnu převážně mezi 7. a 15. hodinou (v nutných případech je možné poskytovat službu i od 6. až do 20. hodiny), je třeba, aby měl klient zajištěnu péči o svou osobu v ostatním čase, kdy u něj pečovatelka není. Navíc pečovatelská služba pomáhá velké spoustě klientů,

provádí výše jmenované úkony a pak pečovatelka odjíždí pomoci dalšímu klientovi. Službu, která s klientem tráví čas (tzv. hlídání) zajišťuje Asistenční služba a tu my neprovádíme (i když se do budoucna chystá sjednocení obou služeb), uvidíme, co nám ministerstvo přichystá.

■ *A jaké území svými službami pokrýváte?*

Území, které naše Charitní pečovatelská služba z Rajhradu obhospodařuje, je opravdu velká část bývalého okresu Brno-venkov: na severu od Domašova či Babic nad Svitavou po Přísnovice na jihu, na západě od Ketkovic po Kovalovice či Těšany. Pro ty, které to zajímá přesně, je to ORP Židlochovice, Šlapanice, Ivančice a Rosice. A sem patří právě i vaše Telnice. To všechno při úvazku 8,5 pracovníka po 40 hodinách týdně, které máme povolené z JMK.

■ *Jaké služby si od vás lidé v Telnici objednávají?*

Občané Telnice si objednávají převážně dopomoc s celkovou hygienou imobilního či částečně imobilního člověka. Koupel je prováděna buď v koupelně, nebo na lůžku. Převlečení lůžkovin i s imobilním pacientem v lůžku. Dupo-

moc při samostatném pohybu: vstává ní, vysazení na invalidní vozík.

■ *Jak se do vaší práce promítla koronavirová doba?*

Koronavirová doba naprosto změnila vše, na co jsme byli všichni doposud zvyklí. Od prvního náporu, kdy nikdo nevěděl, co má čekat, a vláda na pečovatelskou službu zapoměla nadobro. Takže jsme dlouho neměli žádné roušky, dezinfekce apod., vše jsme sháněli, kde se dalo. Stres byl a je obrovský a všudy přítomný. Pracovnice v terénu jsou nesmírně ohroženy, protože se pohybují v domácnostech klientů, kde se různě pohybují klienti i jejich blízcí, v náplni práce mají například i chodit do obchodu. Proto byla obrovská pravděpodobnost, že se nakazí, a tím mohou nakazit i klienty, pokud nemoc včas nezjistí. Ale při testování byly terénní služby až na posledním místě. Takže klienti se celkem oprávněně obávali, že mohou být službou ohroženi a když následně byli nuceni zůstat doma i pracující příbuz-

ní, nastal obrovský odliv klientů. Navíc nebylo jasné, co se stane, až se některá pečovatelka nakazí. Zůstane v karanténě jen ona, nebo celý kolektiv? Otázek bylo mnoho a odpovědi nebylo možné nalézt, vše se měnilo z hodiny na hodinu. Po uzavření škol musely pečovatelky, které mají malé děti, též zůstat s nimi doma. Jiné onemocněly, ať už covidem, či jinak. Očkování se doposud (konec března) z celého kolektivu ve zdraví dočkali jen dva lidé.

■ *To musí být pro všechny pracovníky vaší služby velmi náročné období...*

Jistě, ale přes to všechno pracují všichni v Charitní pečovatelské službě s obrovským nasazením. Snažíme se klientům vycházet vstříc, co to jde. Naopak občané i firmy se snaží nám pomoci různými dary, z počátku to byly šité roušky, dezinfekce, nějaké dobrotky, květiny, nebo třeba kávovar. To, aby se personál měl kde občerstvit, když se vrátí z terénu a čeká jej ještě další úkol – vše zapsat a předat informace další službě.

■ *Pokud by někdo potřeboval vašich služeb využít, jak vás může kontaktovat, případně kde se dotázat na podrobnosti k poskytovaným službám?*

Když někdo potřebuje naše služby, je dobré se podívat na webové stránky <https://rajhrad.charita.cz/sluzba/332/>. Tam jsou základní informace i kontakty. Pokud chcete rovnou osobní návštěvu, vždy je nejlépe se napřed domluvit po telefonu (731 124 470) na termínu schůzky. To proto, že jsme terénní služba a v kanceláři se vyskytujeme méně. Navíc často je nejlepší sjednávat službu přímo tam, kde bude poskytována. U vás doma vám mohu nejlépe poradit s pomůckami i s možnostmi služby. Děkuji vám za příjemný rozhovor a přeji všem občanům Telnice zdraví a pohodu do dalších dnů.

■ *I já děkuji za milý rozhovor a držím palce při vaší záslužné práci, zvláště v této nelehké době.*

František Kroutil

ROZHOVOR S VLASTIMILEM ŠPALKEM

V únoru 2021 mnozí místní občané našli ve svých schránkách namodralý letáček, který upozorňoval na nebezpečí drog právě v dnešní podivné době. Kontaktovali jsme tedy spolek Řekni NE drogám – řekni ANO životu, který se zabývá protidrogovou prevencí a vzděláváním, a požádali jeho předsedu Vlastimila Špalka o několik slov k této problematice.

■ *Jak se stalo, že se váš „protidrogový“ letáček ocitnul v našich schránkách?*

Naše cílová skupina, na kterou se zvláště zaměřujeme a která je drogami nejvíce ohrožena, jsou děti druhého

stupně základní školy a ty dnes sedí doma u vzdálené výuky. Proto jsme už nemohli dál čekat a chtěli pomoci i v této době. Využili jsme toho, že děti tráví více času doma se svými rodiči, takže jsme připravili informační letáček jak pro děti, tak i pro jejich rodiče. Věřím, že si ho aspoň přečetli.

■ *Snad ano. Mne osobně letáček velmi zaujal. Vnímám totiž, že v dnešní zvláštní době se může našim dětem otevírat větší prostor pro kontakt a první zážitky s drogami v jakékoli podobě než kdy jindy...*

Souhlasím. Víte, proč vlastně lidé vůbec s drogami začínají?

■ *Mám své tipy, ale řekněte vy sám...*

Prvním důvodem, že se lidé chtějí zbavit svých nechtěných pocitů, např. žák dostane pětku, jeho rodiče se rozvádí, vyhodili vás z práce, rozešel jste se s přítelkyní, někdo vám umřel. To všechno jsou nechtěné pocity. Druhým důvodem je možná paradoxně pak to, že lidé touží

zažít pocity, které neznají nebo jim chybí. Např. pocity štěstí, naplnění, radosti, adrenalin (třeba ve sportovním prostředí). Je určitě velmi dobré, když tyto pocity děti, ale i dospělí zažívají během prospěšných aktivit, např. zájmové kroužky, soutěžení, sportovní výkony, ale třeba taky v práci, na zahrádce, v dílně, mezi kamarády, v přírodě apod. Horší je, když tyto pocity začnou nahrazovat drogami.

■ *Jak ale probíhá první kontakt s drogou, např. u dětí?*

Naprosto zcela nevině. Starší spolužák, ale i třeba vlastní starší sestra, bratr, kamarád, nabídne svému mladšímu vrstevníkovi nějakou drogu. Nejčastěji to začíná alkoholem nebo marihuanou – jak se častěji říká, trávou. Děti se přirozeně chtějí začlenit do kolektivu. A když někdo ve školní partě propaguje nějakou takovou drogu, tak tomu mnozí podlehnou proto, že chtějí zůstat členy party. Však určitě znáte věty: „Nebuď srab!“ nebo „Když to nezkusíš, nejsi kámoška.“

■ *Jenže tráva neboli marihuana začala mít ve společnosti i pověst léku, aspoň tak se jí mnozí snaží dnes prezentovat...*

Máte pravdu. Je mnohými zlehčována na úroveň, že to vlastně není vůbec žádná droga. Co se málo ví, že obsah toxic-

ké látky THC (Tetrahydrokanabinol) ve zdrojové rostlině, která způsobuje vyhledávané omámení, se od 70. let pravidelně zvyšuje. Z původního jednoho procenta se díky pěstování pod umělým osvětlením a díky velkému množství hnojiv obsah THC zvedl na dnešní průměr 15 % a více. Důvodem zesilování účinků marihuany, o kterém se raději příliš nahlas nemluví, je obchodní zájem jejich výrobců, doslova mocné lobby. Patrný je ale i vliv a propojenost farmaceutického průmyslu s politickými silami ve společnosti.

■ *Nechodme kolem horké kaše. O kterých silách je řeč?*

Tento problém je celosvětový. U nás tlačí na úplnou legalizaci marihuany Pirátská strana, která to má přímo ve své agendě. Náš spolek je však apolitický. Naším hlavním zájmem je upozornit děti a rodiče na zdravotní a sociální rizika užívání drog. Většina drogově závislých začala s drogami ve svém náctiletém věku. Ve společnosti dnes sílí marketing, který plíživě a mnohdy i otevřeně propaguje sdělení, že drogy jsou fajn. Stačí si vzpomenout na reklamy o alkoholu, kdy jsou herci naprosto střízliví a vysmátí, a přitom pijí alkohol – to nedává smysl: kdyby byla reklama pravdivá, musela by ukázat člověka opilého a někdy i v nedůstojném stavu, což by přece působilo proti zájmům výrobců alkoholu. A tak je to i s drogami, jako je marihuana, která se musí přece zlehčovat a ukazovat její pozitivní účinky, aby získala nové klienty.

■ *Co si tedy dnešní děti myslí o marihuaně?*

Náš projekt dělá protidrogové přednášky po celé ČR již 15 let a když mluvíme o marihuaně, ptáme se dětí, kdo z nich slyšel, že je léčivá. Zvedne se prakticky vždy celý les rukou. Děti začínají experimentovat s drogami i právě proto, že slyšeli o pozitivních účincích drog nebo že nejsou tak nebezpečné. Děti jsou svým způsobem naivní, často věří všemu a tzv. autoritám.

■ *Které autority mohou dětem poskytnout pravdivé informace?*

Prvním preventistou by měli být jeho rodiče. Ti ovšem často spoléhají na školu, naopak škola spoléhá na ně. Proto jsme se spolu dohodli na tomto rozhovoru a přikládáme ke zpravodaji malou brožurku pro rodiče, aby si ji pořádně nastudovali a vlastní formou předali její obsah svým dětem. Důležité totiž sku-

tečně je, aby si děti vůbec s drogami nezačínaly.

■ *Lidé ale často chtějí nejprve vyzkoušet nepoznané, a pak se teprve rozhodnout...*

Drogy jsou jako ruská ruleta. Může se něco přihodit a také nemusí. Člověk nikdy neví, co se stane, když vezme drogu. Někdy i jedna dávka může odstartovat nezvratitelnou cestu ke smrti.

■ *Jak se třeba desetileté děti dokáží odpovědně rozhodnout o tak důležité věci, která může ovlivnit celý jejich další život?*

Náš spolek organizuje přednášky „Pravda o drogách“ po celé republice a k dětem přistupujeme podle jejich jednotlivého věku: jinak je to pro pátáky, jinak pro deváťáky. Musím vám říct, že děti umějí velmi dobře rozlišit, co jim říkáme, a dají nám to zjevně najevo. Obvykle třída ani nedutá, dává pozor a my víme, že je to zajímavá. Z dotazníku po přednášce od dětí také víme, že změnil

svůj názor na užívání drog. To nás velmi těší a pohání nás to dál v našem poslání. Víte, situace je opravdu špatná, neboť třetina českých dětí do svých 15–16 let již kouřila marihuanu. V porovnání s ostatními evropskými zeměmi (výsledky průzkumu na www.espad.org) patří Česká republika dlouhodobě k nejhorším, dokonce posledních 18 let jsme v Evropě v této statistice úplně první. Touto problematikou se zabýváme už 18 let, a proto bychom chtěli vaším rodičům a škole podat pomocnou ruku ve formě kompletních informací. Kromě informačních materiálů, které naleznete na www.drogy.cz nebo www.marihuana.cz, jsme schopni nabídnout vaší škole efektivní přednášku „Pravda o drogách“, rádi k vám přijedeme.

■ *Děkuji vám za vaše poslání a vše, co pro mladou generaci, a vlastně tedy i pro naši budoucnost děláte. Věřím, že se v Telnici ještě setkáme, jakmile to doba dovolí.*

František Kroutil

ROZHOVOR S VERONIKOU SLEZÁKOVOU

Veronika Slezáková (*1990) je telnickou rodačkou, která vystudovala učitelství pro mateřskou školu a celý svůj dosavadní profesní život pracuje v místní mateřské škole. V roce 2017 se stala vedoucí učitelkou. V době současné pandemie má na starosti jak vedení školky samotné, tak i uvádění aktuálně platných hygienických pravidel v tomto zařízení a řešení nastalých mimořádných situací.

■ *Začnu pěkně od začátku. Kdy v tobě uzrálo rozhodnutí stát se učitelkou mateřské školy?*

Už od malička jsem ráda jezdila na dětské tábory, bavilo mě pomáhat při organizaci. Hlíkala jsem ustavičně nějaké malé děti, včetně svých mladších sourozenců. Asi mě taky dost ovlivnily i mé o málo starší tety, které nám vymýšlely pestré programy a hry. A jim to teď vracím tím, že připravuji hry zase pro jejich děti. Už to prostě ani nešlo jinak, abych nešla pracovat s dětmi do mateřské školy (*smích*). I když nechybělo málo, a místo střední pedagogické školy jsem mohla nastoupit na gymnázium, odkud by už možná mé další kroky nevedly do školství. Za to jsem vděčná svojí milované mamince.

■ *Sedla ti práce učitelky ve školce od počátku? Nebo tě překvapilo něco, s čím jsi nepočítala?*

Co se týče dětí samotných, tam jsem byla naprosto v obraze už od začátku, byla jsem moc ráda, že je to přesně ta práce, jakou jsem si přála. Musela jsem se ale smířit s tím, že tato práce není jen o dětech samotných, ale i o jejich rodičích a taky o učitelském kolektivu. Během sedmi let učitelské praxe jsem sbírala zkušenosti, které často vycházely z kompromisů, jednání s lidmi na rovinu

a snahy vyjít maximálně vstříc, pokud to bylo v mých silách.

■ *To se ti asi pak velmi hodilo, když ses stala vedoucí učitelkou, ne?*

Rozhodně. A je obrovský rozdíl mezi tím být učitelkou, anebo vedoucí učitelkou. Najednou jsme musela řešit záležitosti, které se týkaly všech dětí a tříd, rozhodovat složité a často velmi citlivé situace. Ty se týkaly jak budoucnosti dětí, vztahů s kolegyněmi, vazeb na různé podněty rodičů, ale třeba i požadavků a pokynů vedení školy a zřizovatele. Myslím si ale, že nám to v Telnici dobře funguje, a to jak ve vztazích s ředitelem školy, tak s vedením obce nebo se současným kolektivem školky, a věřím, že i s dětmi a jejich rodiči.

■ *Osobně z toho mám taky radost. Nakonec bylo možná i štěstí, že současná pandemie zastihla školku v dobrém stavu, kdy je vyřešena řada problémů: kapacita dostačuje, učitelský kolektiv je kvalitní a stabilní, vybavení je na velmi dobré a moderní úrovni...*

Vážím si toho a děkuju všem, kdo na tom mají jakoukoliv zásluhu. Veselá je třeba vzpomínka na to, že když jsem sama před jedenácti lety do školky nastupovala, ještě tam byl nábytek i hračky, se kterými jsem si tu jako malá hrávala. Tak to jsme dnes už o kousek dál (*smích*). Kromě všech materiálních pozitiv si cením dobrých vztahů v našem kolektivu, což se určitě v dobrém projevuje i v přístupu k našim dětem. Pochválit musím určitě i skvělou spolupráci s rodiči, kteří s velkou ochotou dobrovolně pomáhají při různých činnostech, jako jsou opravy hraček nebo brigády, přinášejí náměty na zajímavé aktivity pro děti, sami připravují materiální pomůcky (např. nám ušijí kapsáře, šatečky apod.). Snažíme se na spolupráci s rodiči hodně dbát, a pokud to situace dovolí, pořádáme až čtyřikrát ročně akce i pro děti s rodiči a příbuznými. Zvýšila se tím také otevřenost školky a došlo také k většímu provázání třeba s mateřským klubem

Telnické sluníčko a Klubem aktivních seniorů.

■ *Jaké obtíže potkaly naši školku v době pandemie?*

Při jarní vlně pandemie jsme se snažili školku udržet v provozu co nejdéle. Bojovali jsme s neochotou některých zákonných zástupců dětí dodržovat základní hygienická opatření, která pak v důsledku nakonec způsobila i dočasné uzavření školky (kromě toho, že v této době také obecně klesal zájem rodičů o přítomnost dětí v MŠ – v posledním den tehdy přišlo do školky 5 ze 72 dětí). Chtěli jsme ale být nadále s dětmi v kontaktu, takže jsme vymysleli např. akci dopis paní učitelce, kdy jsme dětem malovali obrázky a odepisovali na jejich milé vzkazy. Posílali jsme si vzájemně krásné písničky přes obecní rozhlas v rámci akce Hlášení o páté, pořádali jsme výtvarnou soutěž na téma Den Země atd.

■ *V čem se pak liší podzim a zima od jarních měsíců?*

Zatímco na jaře jsme distanční výuku pro předškoláky nabízeli dobrovolně (a rádi), s novou vlnou pandemie musíme dodržovat nařízení ministerstva školství – předškolní děti se tak musejí povinně účastnit distančního vzdělávání, které pro ně zajišťujeme. Co ale mělo asi největší dopad na všechny naše děti, rodiče i pedagogy, bylo trojnásobné uzavření některých tříd naší školky. Dvakrát se virus vyskytl mezi učitelským sborem, jednou jej „přineslo“ některé z dětí. Proces uzavření třídy je skutečně hodně náročná operace jak z hlediska vedení školy a školky, tak i kvůli organizaci testování dětí, sladění různých karanténních termínů, obvolávání rodičů apod. Snažili jsme se rodičům vyjít vstříc třeba tím, aby vůbec své děti do školky ráno nevodili, když jsme již v noci věděli, že by jinak okamžitě museli do karantény. Jednou větou: celý podzim a zimu byl mým největším kamarádem služební mobilní telefon (*smích*).

■ *Kromě školky ale věnuješ čas i dobrovolnické činnosti v rámci sociální komise. Jsi taky členem finančního výboru a školské rady. To už máš skoro více funkcí než já. Jak to všechno stíháš?*

Jsem zvyklá na vysoké tempo a vyšší objem práce, mnozí mě už dobře znají.

Veronika Slezáková s maminkou Ivanou...

Jsem ráda, když můžu někomu pomoci, což se teď docela daří v rámci naší sociální komise. Ve finančním výboru se také ráda dozvím spoustu důležitých věcí o obci a můžu některé věci svým hlasováním přímo ovlivnit. Taková věcná diskuse s předsedou a členy finančního výboru je pro mě doslova zpestřením mého dne.

■ *Současná doba je zvláštní v tom, že mnozí lidé nemohou „dobíjet baterky“ svými koníčky. Každý tu ví, že tvůj velký „kůň“ (snad ani ne koníček) je zpěv.*

... a s prarodiči Františkem a Ludmilou Mayerovými

Tomu se teď nemůžeš věnovat s jinými zpěváky či hudebníky, nezahlíš v soukromí?

To mě pobavilo (*smích*). Neboj, nezahlím. Bez toho zpěvu to dnes vůbec nejde! Zpívám si ráda sama a hlavně pro radost. Dělam to tak už od malička, čemuž vděčím hlavně svému dědečkovi (Františku Mayerovi, bývalému dlouholetému kapelníku Dambořanky a synu jejího zakladatele – pozn. red.). Ten stál u mých prvních pěveckých krůčků. Myslí si, že on je „vinen“ tím, že mám ke

zpívání doslova srdečný vztah. Vždycky mi totiž říká: „Veru, musíš zpívat hlavně srdíčkem a nezapomeň být u toho skromná.“ Snažím se toho do dnešních dnů držet. Když si notuju sama pro sebe, ale i když zpívám pro publikum, vždycky si na tato jeho slova vzpomenu. Těším se, až si zase budeme moci znovu všichni spolu zazpívat...

■ *Na to se moc těším i já a přeju tobě i nám všem, aby to bylo co nejdříve.*

Za milý rozhovor děkuje František Kroutil.

ZPRÁVY ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY ANEB ŠKOLA ZA COVIDU

Na konci ledna se prvňáčci zapojili výtvarným dílem do soutěže „Which Fish“, kterou pořádala ZOO Brno. Jejich dílo bylo zveřejněno na Facebooku ZOO. Měsíc únor jsme vyhlíželi s nadějí, že dojde k otevření školy i pro žáky třetí až páté třídy, ale již v první polovině

měsíce nám začínalo být stále více jasné, že tomu tak nebude. Proto jsme po domluvě s rodiči žáků začali od začátku února pravidelně využívat možnosti dobrovolných individuálních konzultací s jednotlivými žáky, při kterých bylo procvičováno probrané učivo, vysvět-

lována obtížnější témata a odpovídáno na dotazy žáků. Samozřejmě za dodržování všech protiepidemických opatření. V některých třídách byla účast téměř 100 %.

Alespoň že počasí nám přálo. Přituhlo, nasněžilo a zamrzl rybník. Školní

družina, kterou navštěvoval omezený počet žáků, se v mrazivých dnech vydávala na rybník užívat si zimních radovánek. První třída slavila další výtvarný úspěch. Jejich podzimní zapojení do výtvarné a literární soutěže vyhlášené MAS Slavkovské bojiště přineslo opět zvláštní cenu poroty. Prvňáčci ztvárnili téma „Místo, kde žiji, je mým domovem“. Na předání

ceny si ale budou muset ještě chvíli počkat.

Březen nezačal vůbec radostně. Museli jsme zavít školou i pro prvňáčky a druháčky. Pro některé z nás to byla velká výzva opět začít učit online. Rozšířili jsme koncept individuálních konzultací, se kterými nám pomáhaly také učitelky mateřské školy a vychovatelky školní družiny. V rámci zapojení žáků

třetí až páté třídy do soutěže Matematický klokan, získal Tomáš Blažek 1. místo v kategorii Klokánek. Přichystali jsme se na zápis budoucích prvňáčků, který v těchto dnech probíhá. Děti, které se ho účastní, se mohou těšit na krásné dárečky, které jsou pro ně nachystané.

V březnu bylo také zahájeno očkování pracovníků škol proti nemoci covid. Nabídku nakonec využila většina zaměstnanců ZŠ a MŠ Telnice. Někteří se z důvodu nedávného prodělání této nemoci nemohli přihlásit. Od 23. března probíhá pravidelné testování našich zaměstnanců přítomných na pracovišti na covid-19.

Zavření školy jsme využili k drobným opravám. Ve spolupráci s obecním úřadem byly v budově základní školy dokončeny opravy omítek v kotelně a provedena její výmalba, provedena oprava schodiště (nalepení schodnic, ohoblování a natření zábradlí), v mateřské škole došlo k vymalování skladů ve školní jídelně.

Doufáme, že v květnu již budeme všichni ve škole. Kupodivu se na prezenční výuku těší většina žáků. Osobně si myslím, že i většina nás, rodičů. Rád bych poděkoval rodičům, prarodičům a všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na distanční výuce žáků naší školy a pomáhali nám s ní.

Petr Gabrhel, ředitel školy

OKÉNKO Z MŠ TELNICE

Po vánočních svátcích jsme měli ve školce velkou radost, protože jsme se mohli vrátit všichni a nikdo našťestí neskončil v karanténě. V té chvíli jsem si říkala, jak málo stačí ke štěstí. Uvědomila jsem si, že je vlastně fajn umět se radovat z maličkostí. Možná jsem se ale radovala předčasně. Na začátku měsíce ledna nám hygiena uzavřela třídu Veverek kvůli potvrzené nákaze covid-19, která se prokázala u paní učitelky. To byly začátky složité situace s uzavíráním tříd kvůli covidu.

Oproti podzimu, kdy šli automaticky do karantény všichni, protože ještě covid neprodělali, jsem nyní musela zjišťovat, kdo z dětí už do karantény nemusí, a ty děti potom nějakým způsobem rozdělit mezi třídy, které zůstaly otevřené. Do karantény nemusely děti, které měly po prodělaném covidu a měly to potvrzené PCR testem. Někteří rodiče si mysleli, že už to jejich dítě určitě prodělalo, ale na testu s ním nebyli. V takovém případě to bylo naprosto k ničemu, protože do karantény

museli. Tentokrát hygiena požadovala, aby rodiče šli se všemi dětmi ze třídy na test. V případě, že to by někteří odmítli, hygiena by nám všem prodloužila karanténu o pár dní navíc. Naštěstí máme s rodiči velmi dobrou a vstřícnou spolupráci. Na testy šli s dětmi všichni a nakonec se potvrdila nákaza i u jednoho dítěte, které bylo úplně bezpříznakové, takže to přispělo k dobré věci a virus se dál ve školce nešířil. Hlavní je, že se všichni nemocní uzdravili a mohli jsme se zase vrátit společně do školky.

Na konci ledna začalo to pravé zimní počasí a děti si mohly alespoň trochu užít radovánky na sněhu a ledu. To byla paráda. S dětmi jsme bobovali, stavěli sněhuláka a chodili pozorovat, jak krásně zamrzá náš rybník. Na začátku měsíce února jsme se všichni těšili na karneval. Bohužel přišlo další uzavření třídy MŠ a tentokrát to byla třída Sovičky. Potvrzenou nákazu covidem-19 mělo jedno z dětí. Složitě kolečko se opět opakovalo. Protože ještě ani jedna paní učitelka ze třídy Soviček covid neprodělala, šly do karantény obě, takže došlo k dalšímu přerozdělování dětí. Hygiena opět vyžadovala, aby šli rodiče s dětmi na test. Situace se ale nepatrně

změnila. Když někdo odmítl jít s dítětem na test, tak se prodloužila karanténa pouze jemu. Takže děti s negativním výsledkem testu se vrátily do školky dříve. Víím, že pro všechny z nás už je tato situace kolem celé pandemie těžká a únavná, ale pro zachování chodu MŠ je důležité, aby se všichni snažili chovat ohleduplně a zodpovědně vůči sobě a svému okolí. Jsem moc vděčná za to, že v případě naší školky a spolupráce s rodiči je tomu tak téměř vždy.

Ve zbylých dvou třídách ale karnevalové veselí proběhlo a děti si to moc užily! Pro děti byl nachystaný v každé třídě zvlášť pestrý program a spousta

tance a zábavy. Děti měly překrásné masky, takže soutěž o nejlepší z nich vyhrály všechny. Opožděné karnevalové veselí mělo čekat i po návratu z karantény třídu Soviček, ale než se tak mohlo stát, vláda ČR uzavřela kvůli zhoršující se epidemiologické situaci plošně všechny mateřské školy. Začalo nám všem distanční vzdělávání dětí z MŠ. Protože poslední rok předškolní docházky v mateřské škole je povinný, školka musí vytvořit systém pro distanční vzdělávání především předškoláků. Na každý týden jsou pro každého předškoláčka připraveny úkoly na rozvoj různých oblastí školní zralosti a při-

pravenosti. Každé pondělí je dostanou všichni do svých poštovních schránek a po týdně nám je vypracované vrací zpět do MŠ. Musím všechny moc pochválit, protože spolupráce s rodiči je v tomto směru skvělá a zcela bez problémů. A musím pochválit především děti, které svědomitě úkoly plní.

Povinností mateřské školy je zajistit distanční vzdělávání pro předškoláky, ale co ostatní mladší děti? Samozřejmě jsme na ně nezapomněli! Paní učitelky vypracovávají na různá témata soubory nápadů a námětů na pracovní a výtvarné činnosti, různé pracovní listy a omalovánky, básničky a písničky, ale i třeba nápady na pokusy nebo jak uvařit nějakou dobrotku. Ti rodiče,

kteří doma nemají možnost tisku, se na mě mohou obrátit a já jim vše pro děti vytisknu a doručím do jejich poštovních schránek. Vzhledem k tomu, že jsou zavřena i všechna papírnickví, mají rodiče možnost se na mě obrátit i kvůli různému výtvarnému materiálu apod. Moc bych chtěla poděkovat všem rodičům za skvělou spolupráci a vstřícnost.

V pátek 7. května 2021 měl probíhat zápis do mateřské školy. Nakonec jsme termín změnili na základě doporučení MŠMT a zápis do MŠ bude probíhat od 2. do 16. května. Všichni se budeme těšit na nové kamarády!

*Veronika Slezáková,
vedoucí učitelka MŠ Telnice*

DĚTI POPŘÁLY SENIORŮM K VELIKONOCŮM

Ani v letošním roce nezapomněly děti z naší mateřské školy na seniory a připravily jim krásná kreslená velikonoční přáníčka. Ta byla doručena o velikonoční neděli do 170 schránek místních babiček a dědečků. O organizaci se postarala paní učitelka Veronika Slezáková, roznášku si vzaly na starost školní děti, pomohla jim mládež a další dobrovolníci. Děkujeme všem za spolupráci a pomoc.

FK

LETNÍ HLÍDÁNÍ 2021

S jarním obdobím přišel čas popřemýšlet nad harmonogramem letních prázdnin. Obec Telnice opět připravila projekt „Letní hlídání“. Provoz mateřské školy je zajištěn do 16. července 2021 a Letní hlídání dětí bude navazovat od 19. července 2021 po dobu dvou týdnů, tedy do 30. července 2021. Hlídání bude probíhat v budově mateřské školy (třída Tygříků). Přihlášeny mohou být děti od tří do osmi let věku. Upřednostněny budou děti pracujících rodičů. Denní doba hlídání je od 7.30 do 16.30 h. Denní sazba za dítě činí 170 Kč a cena oběda 45 Kč (vařit dětem bude restaurace Orlovna). Za každé další hlídání dítě v rodině je počítána poloviční sazba za

hlídání. Tyto podmínky projektu byly řádně schváleny zastupitelstvem obce. S ohledem na předpokládaný velký zájem a omezenou kapacitu doporučujeme přihlásit vaše ratolesti co nejdříve. Termín uzávěrky přihlášek je stanoven na 28. května 2021. Přihlásit se můžete e-mailem na: ivana.mifkova@telnice.cz nebo telefonicky na čísle 515 538 156. Vedoucí projektu je Bc. Veronika Slezáková. Personálně bude realizace zajištěna zkušenými pedagogy, na které jsou mnohé děti zvyklé z provozu mateřské školy během školního roku. Děti čeká zábavný program zpestřený spoustou her a dalších aktivit.

Ivana Mifková

OČKOVÁNÍ PROTI COVID-19 V TELNICI

Než se pustíte do čtení těchto řádků, je třeba připomenout, že jsou psány koncem března. Zatímco vy si je můžete přečíst nejdříve o měsíc později a za tu dobu se mohla řada věcí ještě měnit či doplnit.

Dlouho naše země čekala na to, až se očkování vakcín proti covid-19 rozběhne. Na trhu se objevily vakcíny od tří výrobců: BioNTech/Pfizer, Moderna a AstraZeneca. Nejdříve přišli na řadu senioři věkové kategorie 80+. Registrace do státního rezervačního systému zpočátku vážla, pro starší osoby navíc bylo velmi obtížné se zaregistrovat. Obec Telnice nejdříve začala pomáhat seniorům s registracemi. Když se ale naskytla mimořádná možnost očkování přímo v Telnici, situace se obrátila. Ve spolupráci s mobilním týmem společnosti

První dva očkováni pacienti v Telnici: Elemír Kamenický (vlevo) a Jiří Autrata

Bluedent jsme se okamžitě pustili do organizace vlastního očkování v telnické ordinaci praktického lékaře MediClinic. Potřebovali jsme provést očkování první dávkou (AstraZeneca) alespoň u stovky seniorů. V Telnici jich ale v této věkové kategorii máme jen 80, navíc v té době ne všichni chtěli být očkováni. Oslovili jsme tedy obratem všechny sousední obce, jestli nemají zájem na tomto mimořádném očkování spolupracovat. Nakonec jsme se domluvili se Sokolnicemi, Otmarovem a s Prací. Organizace byla sice hektická, ale ve spolupráci s členkami sociální komise a dalšími

dobrovolníky, kteří pomohli několikrát seniory obvolat, se vše úspěšně podařilo. V Telnici dokonce došlo i na některé mírně mladší náhradníky – celkem jsme tak naočkovali 104 seniorů, z toho 64 osob z Telnice.

Teprve v pátek 19. února jsme se dozvěděli, že se podařilo sehnat vakcíny, a už ve středu 24. února 2021 byli senioři úspěšně naočkováni. Mezitím bylo třeba co nejrychleji najít ty, kteří jsou rozhodnutí se očkovat, všechny informovat o povinných náležitostech očkování, provést za všechny nezbytnou registraci do státního systému a připra-

vit spousty dalších detailů. Velké díky patří především: starostovi obce Sokolnice Liboru Beránkovi a jeho týmu na sokolnickém obecním úřadě, pratecké místostarostce Jitce Kuklíkové a jejím pomocníkům, otmarovskému starostovi Václavu Gregorovičovi, všem zmíněným telnickým dobrovolníkům, paní Oldřišce Kozderové, mojí manželce a P. Oldřichu Chocholačovi za organizaci na místě samém, strážníkům Městské policie Šlapanice a obecní pracovníčetě. Poděkování za poskytnutí prostor telnické lékařské ordinace patří také MediClinicu. Nadšené reakce seniorů byly největším poděkováním všem, kteří se o ně tak krásně postarali.

Další očkování měli možnost absolvovat senioři věkové kategorie 70+. Tady došlo k naší dohodě se společností MediClinic a paní doktorkou Pickovou na tom, že naše obec zajistí obvolání této věkové kategorie (pacienty telnické ordinace praktického lékaře), přičemž byla přichystána data pro rychlou registraci. Díky bleskovému obvolání dobrovolníky byl zjištěn zájem 54 seniorů této věkové kategorie a paní doktorka téměř obratem mohla začít očkovat. Do 14 dnů bylo hotovo. MediClinic nám poděkoval za úspěšnou spolupráci při této akci. Díky tomu byly údajně ordinace v Telnici a Sokolnicích v celém Jihomoravském kraji neúspěšnější v očkování seniorů (ze všech ordinací praktických lékařů). Zásahu na tom má samozřejmě i sám MediClinic, který dokázal rychle sehnat vakcíny a prakticky obratem začít očkovat. Ovšem zcela jistě se v tu chvíli potvrdilo, že kdo byl připraven, měl největší šanci získat vakcíny pro své pacienty.

Z dnešního pohledu se to tak už nemusí jevit, ale nedávné měsíce byly do slova „souborem“ o vakcíny. Kdo seděl doma se založenýma rukama, očkoval se až týdny či měsíce po těch, kteří se snažili. Výsledkem další dohody bylo obvolání seniorské kategorie 65+, ve které jsme zjistili zájem dvou třetin obvolaných osob, takže na očkování v Telnici do ordinace dr. Pickové mířilo v době uzávěrky zpravodaje 15 seniorů.

Ještě jednou velké díky mnoha lidem za pomoc s těmito poměrně hektickými, leč úspěšnými akcemi. Věřím, že samotné očkování mnoha starším lidem a jejich rodinám pomohlo jak po psychické stránce, tak i po té fyzické, imunitní.

P. S. Jen si dovoluji upozornit, že očkování neznamená, že by se člověk nemohl virem covid-19 nakazit. Zejména dokud není aplikována i druhá dávka. Chrání však před těžkým průběhem této nemoci. Proto stále platí, že opatrnosti není nikdy dost.

František Kroutil, starosta obce

NETRADIČNÍ E-OSTATKY

Věřte nebo ne, i přes složitou pandemickou situaci se organizátorům z řad Orla jednoty Telnice podařilo uskutečnit Tradiční krojované Ostatky. I když přívlastek „tradiční“ není úplně na místě. Naopak proběhly velice netradiční formou, a to online.

Celý přenos zajišťovala televize Prima PikNova, a proto se mohl zúčastnit každý z pohodlí vlastního obyvatelského pokoje.

A co mohli diváci vidět? Vlastně skoro všechno jako v minulých letech. Pohřbívání basy, které letos mohlo pro-

běhnout jen v úzkém kruhu rodinném (tedy v blízkosti Basy pouze hudební nástroje a ostatkový farář s ministrantem) a bylo doprovázeno humornými přímluvami ostatkového faráře. A nechyběl ani záznam Moravské besedy v úvodu, kterou v roce 2017 odtančily

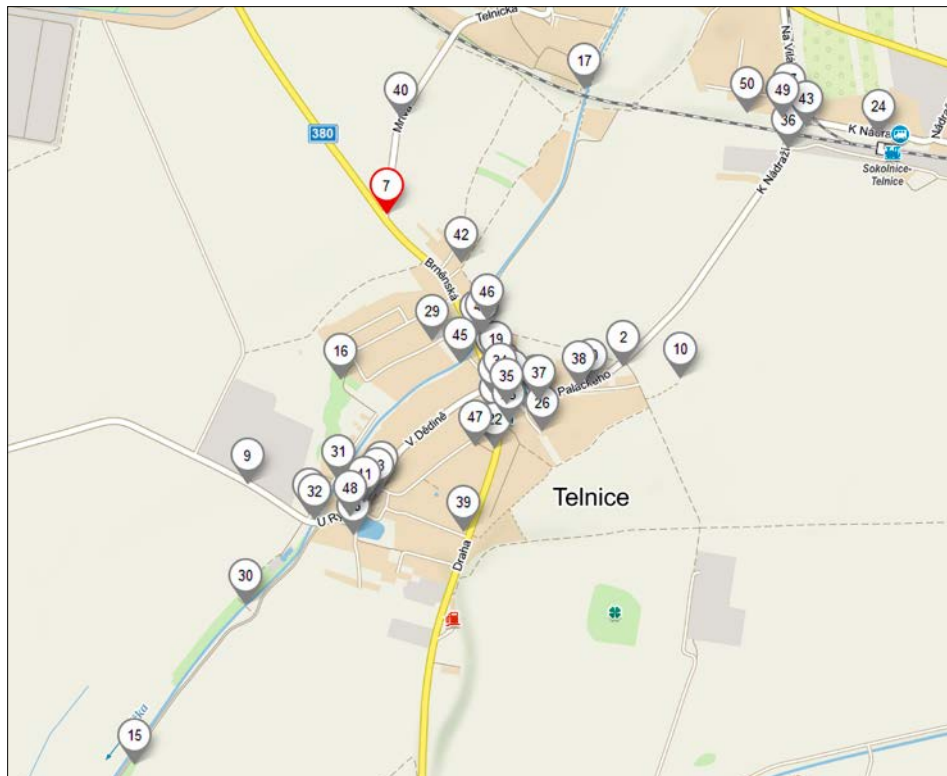
děti a mládež. Ten zněl z obecního rozhlasu před začátkem vysílání z takřka prázdného sálu orlovný. Za povšimnutí stojí i prostřihy do truchlících domácností.

Věříme, že si všichni přenos užili, náležitě se pobavili a mohli se na chvíli oprostít od složitostí, které přináší současná situace. Těšíme se na příští rok a doufáme, že se společně na ostatcích

2022 potkáme osobně. Záznam obřadu naleznete na www.oreltelnice.cz/netradicni-e-ostatky-2021/

*Redakce televize Prima PiKNova
a Orel jednota Telnice*

TELNICKÁ ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Po první úspěšné zimní hře pro telnické rodiny se šiframi a QR kódy přišlo volně pokračování hry, tentokrát pod názvem „Telnická škola v přírodě“. Celá hra byla spuštěna 15. března 2021 na dobu jednoho měsíce. Podstatou celé hry tentokrát nebyly šifry, ale mate-

matické úlohy kategorizované pro žáky 5. třídy základní školy. Autory myšlenky matematického zadání i s návrhy stanišť byli manželé Polcerovi – tímto jim moc děkujeme za skvělou práci. Zpracování do fyzické podoby a finálního rozmístění se ujali manželé Diváčtí.

Jednotlivá stanoviště byla různorodě rozmístěna po katastru obce Telnice – využit byl veškerý možný prostor vzhledem k omezením. Stanoviště týkající se jedné úlohy měla vždy stejné tematické pojetí místa i „maskování QR“.

Na každém stanovišti byl jeden matematický úkol s několika možnostmi odpovědí. Každá odpověď ukazovala na další místo s novým QR kódem. Nicméně jen ta správná vedla k další úloze. Při chybném výpočtu jste si mohli neplánovaně prodloužit trasu, protože na falešném stanovišti bylo napsáno „Vrať se a zkus to znovu“. Správným vyřešením všech 12 úloh se tedy hráči měli šanci dostat k cíli – k zápisníku a hrací kartě s klíčem k tajence. S každou správnou odpovědí luštitelé získali také údaje, které na konci transformovali na hledané jméno. Aby se „nadání matematici“ pouze netrápili příklady, mohli se také zasmát, protože u každé úlohy byl k dobru přidán vtíp.

Cílem tohoto projektu bylo v době covidové najít pobavení spojené s pohybem na čerstvém vzduchu a nenechat zakrhnout mozkové závity. Samozřejmě napříč generacemi, hra byla koncipována tak, aby se mohli zapojit všichni rodinní příslušníci. Mladší čle-

nové mohli využít k luštění mobilní techniku a starší zkušenější členové pomohli svými vědomostmi. Dokonce někteří zdatnější jedinci obešli záměrně i falešná stanoviště, aby se přesvědčili o jejich existenci.

Všechny zúčastněné, kteří došli do cíle, chválíme za dobré znalosti matematiky i dobrou orientaci v obci. Kdo do cíle přece nedošel, má u nás pochvalu, že se vůbec odhodlal začít. Každopádně věříme, že vás hra bavila.

Dáša a Lukáš Diváčtí

TELNICKÁ RODINNÁ HRA ZAUJALA ČESKOU TELEVIZI

Brněnská redakce České televize vyslala v pátek 19. března 2021 do Telnice svou redaktorku a kameramana, aby zaznamenali krátkou reportáž o rodinné hře Telnická škola v přírodě. Jaro už se začalo ozývat, ale přesto v Telnici televizní štáb nepřivítalo. I přes oteplující se počasí zrovna začalo chvílemi chumelit a foukal studený vítr. Takže manželé Diváčtí a Polcerovi poskytovali své rozhovory televizi u srubu Na Lopatě v pěkně chladivém prostředí. Reportáž doplnily také záběry s rodinou Umláškových, doplněnou o „dědečka“ Strakátého a jeho vnučku Elišku Chovancovou. Děkujeme všem za krásnou reprezentaci naší vesnice. Pokud si chcete reportáž prohlédnout, naleznete ji v archivu České televize – 19. března 2021, Události v regionech v čase 15:55. *FK*

TELNICKÁ FARNOST ANI V ZIMNÍM OBDOBÍ NEZAHÁLELA

V zimním období telnická farnost sloužila pro telnické, sokolnické a pračecké farníky i širokou veřejnost mše svaté v pravidelném režimu: úterý, pátek, neděle. Bohoslužby byly přenášeny přes internet bezplatnou službou YouTube, takže se mohl připojit každý – u některých nedělních bohoslužeb jsme zaznamenali i více než 500 zhlédnutí. Po každé mši svaté bylo možné přijít individuálně do kostela k svatému přijímání nebo využít možnosti svátosti smíření. Věřící se již od adventu mohli zapojit do farní výzvy „Čteme Bibli“, kdy každý den čteme jednu kapitolu z Nového zákona a Žalm.

Během postní doby, která je duchovní přípravou na Velikonoce, se dospělí mohli krátce zastavit každý den nad myšlenkami v malé knížečce „Malý původce postní dobou“ nebo i s dětmi plnit různé

úkoly. Pro děti byla připravena v kostele nástěnka, která během doby postní připomínala stavbu domu a světce tohoto roku – sv. Josefa. O postních pátcích byly připraveny křížové cesty, které si pokaž-

dé připravil někdo jiný, tu poslední pak mládežnické spolčo i s hudebním doprovodem. Na Velký pátek pak mládežníci připravili pro zájemce vzdálené doprovování při křížové cestě pomocí SMS.

Dne 24. března 2021 uplynul rok od chvíle, kdy byly spuštěny internetové přenosy mší svatých z Telnice. Poprvé za celý rok zrovna tři dny předem a ve výroční den však nefungovalo internetové připojení, takže se ani přenos nemohl uskutečnit. Malá oslava ročního výročí se tedy uskutečnila o den později – 25. března na svátek Zvěstování Páně. Obec Telnice i farníci poděkovali otci Oldřichovi a Pavlu Královi za velkou výdrž (v tu dobu již proběhlo 189 přenosů), obětavost a ochotu. Děkujeme!

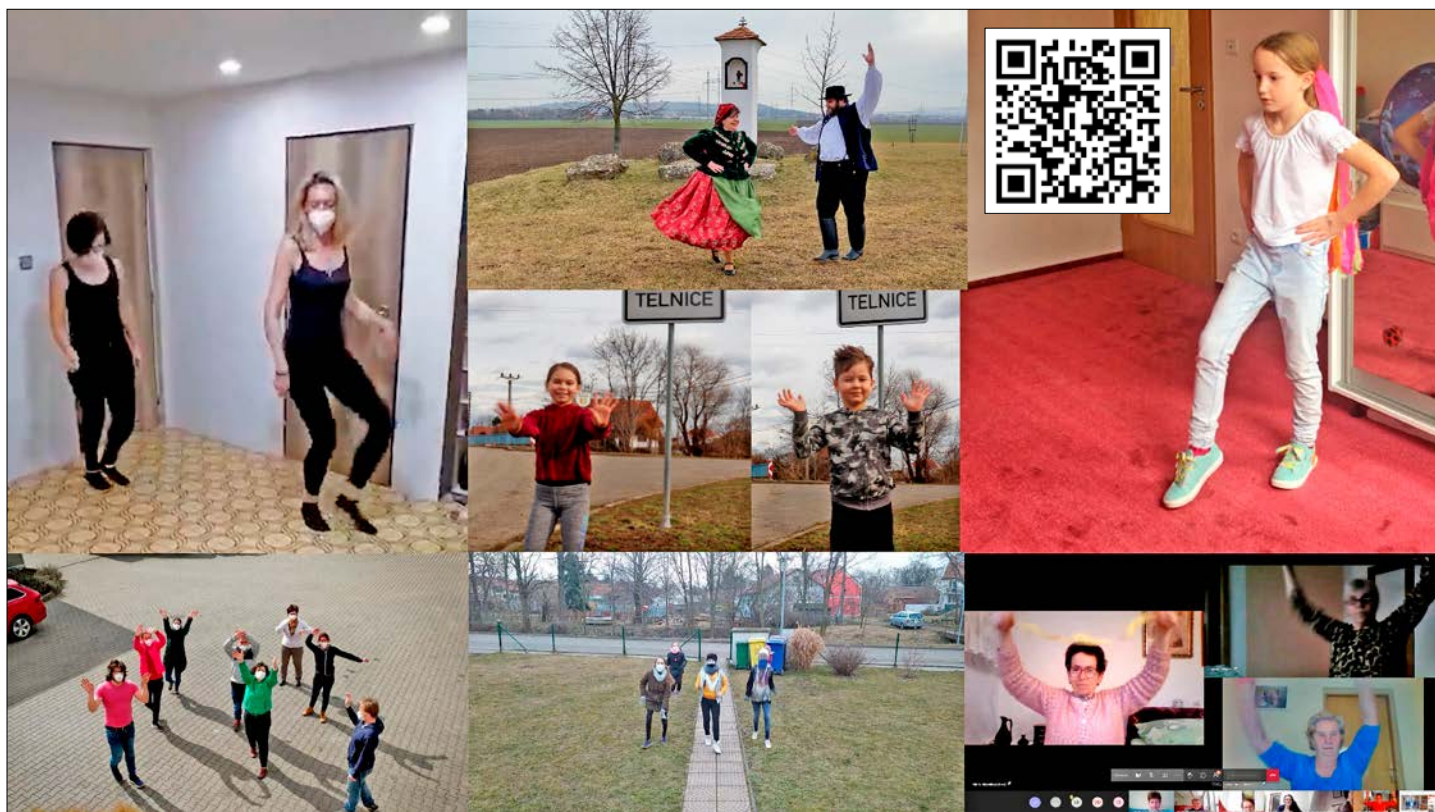
Poděkování patří všem, kteří se i přes současná vládní omezení podílí na životě naší farnosti a na přípravě bohoslužeb. Kromě výše uvedených můžeme zmínit kostelníky, ministranty, varhanice a zpěváky, dobrovolníky starající se o květinovou výzdobu či úklid kostela apod. Díky patří také např. rodině Frýbortově ze Sokolnic za krásnou kočičkovou výzdobu na Květnou neděli.
Telnická farnost

ROZTANČÍME TELNICI

Taneční výzva „Roztančíme Telnici“ k nám přišla zvenčí a není to nic nového. Na remix písně Jerusalema od jihoafrického autora Master KG svět začal tančit již v únoru loňského roku. Kdo má v těle taneční sklony, s tím tahle chytlavá melodie zpívaná jazykem zulu začne šít téměř okamžitě. Jeru-

salema se postupně stala jedním ze symbolů společného zápasu s nákazou covid-19. Lidé různých národností, kultur, věku i zaměstnání natáčejí podobnou choreografii a posílají ji do virtuálního prostoru pod heslem Jerusalema Challenge – jako povzbuzení, pozdrav či poděkování.

Telnici na tuto výzvu upozornila Iva Donovalová. A pak už se rozjel řetěz nadšenců. Natali Donovalová je bezesporu taneční talent a její bráška byl jedním z mála chlapů, kteří se takového úkolu nezalekli. Tanečnice z dívčí scholy při telnické farnosti – jmenovitě sestry Chovancovy, sestry Kašparovy

a Julie Gargulová – uvítaly, že můžou opět nacvičovat, i když jen on-line a pak samy doma. Lucka Burdová vystříhla bezchybnou sólovou variantu a Monika Součková s Olgou Křivánkovou př-

daly výborné ladné provedení. Babičky z telnického KLASU vložily originální choreografii tance v sedě, která se přesně vešla do kamery při jejich on-line setkání. Zaměstnanci firmy LABTECH,

kteřá sídlí v Nádražní čtvrti, se pak nechali vyhecovat autorkou tohoto článku a telnický starosta to měl ze své funkce (starosty a manžela) v podstatě předem spočítané...

Od vyhlášení do zveřejnění uběhly dva týdny. Sami se na telnickém webu či facebookovém profilu můžete přesvědčit, jak se to všem zúčastněným povedlo. Těšíme se ale na to, že až se příště do něčeho podobného vrhneme, bude to už jen tak pro radost.

*Hana Kroutilová,
krojovaná tanečnice*

PODĚKOVÁNÍ Z BRNĚNSKÉ VOJENSKÉ NEMOCNICE

Dobrý den,

děkujeme za váš milý e-mail. Rozeslala jsem ho všem zaměstnancům nemocnice, které určitě potěší vaše podpora. Děkujeme a přejeme Vám i občanům Telnice pevně zdraví!!!

S pozdravem

*Petra Ondrášková, Personální oddělení
Vojenská nemocnice Brno*

PŘÍBĚH JEDNOHO ROZHOVORU

Vše začíná na jaře 2020, kdy jsem žádal různá vydavatelství a nakladatelství o knihy, časopisy a křížovky pro naše seniory. Řada z nich vyhověla a nakonec do Telnice doputovaly tisíce tiskovin, které pak dobrovolníci roznesli lidem. Svou remitendu (neprodané časopisy) nám tehdy věnovalo i vydavatelství Deco media (časopis *Krásný rok*). Na podzim se šéfredaktorka ozvala sama a věnovala další várku. A slovo dalo

slovo, jak už to bývá, že by ráda přijela udělat rozhovor. Šup do kroje, příjemné dopoledne s příjemnou paní, která kromě novinářiny realizuje také spousty úžasných nápadů ve své malé středochévesničce. Rozhovor s názvem Telnické srdce vychází v únorovém vydání časopisu. Dostává se do tisíců českých domácností, které si tento malebný časopis oblíbily. Najednou telefonát. Stojím skoro v pozoru, netuším, kdo volá. „Řekla jsem manželovi, že si hned musí ten rozhovor přečíst! A protože se mi to u vás moc líbí, věnujeme vám vitamíny. Kolik máte seniorů?“ Já na to: „No asi dvě stě“. Paní se trochu zarazila. Nepřehnal jsem to? Dobře, my něco vymyslíme. Brzy čekejte zásilku.

Byl jsem jako nevěřící Tomáš: dokud neuvidím, neuvěřím. Zdálo se mi to jako sen. Nejednou je tu řidič v krásné barevné dodávce a veze spoustu krabic. Je toho 1814 kusů v ceně bezmála 100 tisíc korun. Měl jsem ohromnou radost. Rozdělujeme vitamíny a zjišťujeme, že nám jich trochu přebývá. Co s tím? Hlavně hořčičkových druhů máme nejvíc, ty by se hodily určitě maminkám. Hledáme ty těhotné, ale zjišťujeme, že vlastně ani nevíme, která žena tu čeká dítě. Je zima, venku moc nikdo nechodí a břicha nejsou ještě patrná. Vybereme tedy ty, kte-

ré přivedly na svět děti nedávno. Raději se té dobrotivé paní přiznám, že jsme část věnovali i maminkám, má radost.

Někdy se odehrávají příběhy, které by člověk nevymyslel. Do závěrečných titulků tohoto příběhu dosadím hlavní hrdiny – šéfredaktorka: Pavlína Blahotová, dobrosrdečná paní na telefonu: Petra Brodecká, finanční ředitelka, dárcé vitamínů: moravská firma Vitar, s. r. o. Scénář a režie: dosadte si sami – někdo tomu říká náhoda, jiný štěstí a další třeba díky Bohu. *František Krutil, starosta obce*

SETKÁNÍ KLASU – TENTOKRÁT PŘES INTERNET

Setkání členek KLASU se 9. března 2021 uskutečnilo především díky zapojení místostarosty obce Jana Dudáka a vedoucí učitelky MŠ Veroniky Slezákové. Vyšel nám vstříc i ředitel školy Petr Gabrhel. Všem patří srdečný dík nejen za ono úterý, ale i za předchozí pátek, kdy proběhla zkouška připojení nejen z domovů, ale i z prostor ZŠ.

Z počátku při postupném připojování sice zavládl tak trochu chaos, ale časem se situace zlepšila. Z reakce členek bylo zřejmé, že byly za toto setkání rády a že snad takové online setkání nebylo tím posledním. Vždyť od posledního KLASU uběhlo dlouhých pět měsíců...

Po zahájení jsme si chtěly zazpívat, ale zpěv naší znělky se zpěvu příliš ne-

podobal, a tak jsme přešly k procvičení paměti a pozornosti formou pracovního listu, který babičky obdržely v zalepené obálce. Počínaly si velmi dobře, a tak jsme přidaly další z možností. Dlouhodobá paměť byla dál procvičena přiřazováním příjmení českých herců a hereček k danému jménu. Zapojovaly se všechny a bylo znát, že paměť stále

funguje. K hlavnímu tématu se vázal další úkol, týkající se jména autora při přečtení názvu knihy. Výsledek byl jednoznačný. Český národ je národem čtenářů! Vždyť v Evropě patříme k těm, kdo se mohou pochlubit množstvím knihoven, knihkupectví apod. Zaposlouchaly jsme se do ukázky z knihy od současné české spisovatelky Aleny Mornštajnové. Také jsme nahlédly do historie knih, která souvisí s Gutenbergovým vynálezem knihtisku v 15. století. Ten byl postupně nahrazen ofsetovým tiskem. Dnes vycházejí knihy v audioverzi pro zrakově postižené, existují čtečky.

Čtenáři mohou podpořit Nadaci Leontýnka u příležitosti Světového dne knihy a autorských práv – UNESCO vybralo 23. duben (den úmrtí světových

velikánů Shakespeara a Cervantese). Nemohly jsme nevzpomenout na Jana Amose Komenského, českého velikána. Mnohé jeho citáty a moudra platí dodnes. V neděli 28. března vzpomene na tohoto „učitele národů“. Za zhlédnutí by stál životopisný film Jako letní sních.

Závěrem našeho setkání se rozvinula debata a spontánní sdělování zkušeností. Také náš pan místostarosta se dotazoval, jak jsme byly s připojením spokojeny, rovněž i ochotná slečna Veronika. Na chvíli se ze svého důležitého jednání uvolnil i pan starosta, který nás všechny srdečně pozdravil a ve stručnosti sdělil, co pokládal za důležité k dnešní situaci. Všem, kteří nám toto „setkání“ umožnili, ještě jednou srdečný dík!

Marie Fialová, animátorka KLAS Telnice

NÁŠ HERBÁŘ

Podléška

Je to modrá květinka,
kvete z jara pod lískami,
odkud také jméno má.
Když jí její listy zvadnou,
mají barvu jaterní,
odtud její druhé jméno – jaterník.
Její krása láká lidi,
už ji skoro vyhubili.
Potěšme se její krásou,
ať se naše oči pasou.
Nepatří však do kytic,
příště jich pak bude víc.

Připojujeme myšlenky o dubnu (pranostiky a přirovnání):

- Když se ozve v dubnu hrom, chytí si kámen nebo strom.
- Lepší žena v gaťách, nežli chlap v sukni.

Krásně a svěže prožité jaro přejí holky z telnického KLASu.

I DRUHÉ INTERNETOVÉ SETKÁNÍ KLASU PŘINESLO RADOST

V úterý 23. března 2021 proběhlo druhé setkání senierek po internetu. Tentokrát nás už bylo 14. Připojily se i některé další členky, které s námi minule nebyly. Většina ze svých domovů, několik málo z prostor jinak uzavřené mateřské školy, odkud s námi spolupracovala slečna učitelka Veronika Slezáková, technickou podporu zabezpečoval mobilně také pan místostarosta Jan Dudák.

Po přivítání jsme přešly na procvičování paměti při vymýšlení podstatných jmen na danou slabiku, kterou jsme měly na větší kartě možnost vidět. Reakce byly rychlé, zapojovaly se všechny babičky. Hned nato jsme se vrátily k pracovnímu listu, který nám byl z obce doručen – spo-

lečně jsme kontrolovaly, co jsme vyplnily, a dokončily to, co se nám občas nedařilo.

Tentokrát bylo hlavní téma zvoleno s ohledem na to, aby každá z nás měla možnost dostat se ke slovu, bude-li tedy chtít. Téma „Slovo senierek – ukázka z vaší oblíbené knihy“ vybědlo některé z nás k přečtení textu. Zaposlouchaly jsme se tak například do ukázek jak s humornou tematikou, tak i s tou vážnější.

Stuha, kterou jsme měly mít všechny připravenou, posloužila k tanci vsedě se zaměřením na procvičení horní poloviny těla. Měly jsme objednanou hudbu – krásnou píseň s názvem „Jeruselema“. Paní Jana ji měla připravenou, tak jsme si

ji daly hned dvakrát. Vykouzila úsměv na tvářích, a to byl hlavní záměr.

K dobré náladě snad také přispěla lidová přísloví, tentokrát v upravené verzi. Chvilí jsme se ještě věnovaly kontrolování pracovního listu. Krátkodobá paměť si přišla na své hned po chvíli, kdy si babičky vybavovaly upravenou verzi známých přísloví. Bylo jasné, že všechny dávaly pozor!

Také se mezi nás vzdáleně dostavil pan starosta, který byl zahrnut různými dotazy, týkajícími se dění v obci. Za KLAS si vyslechl přání k narozeninám a poděkování za další balíček doručený seniorům v obci. Časopis Zahrádkář jistě poslouží.

Poděkování si zaslouží všichni ti, kteří nám pomohli se v této době vidět, slyšet se a mít radost, která se mnohdy ze života vytrácí.

Marie Fialová, animátorka KLAS Telnice

Na příští setkání 10. května 2021

(téma: Jak zvládat stres) jsou zváni i další senioři. Zkusíte to také? Pokud se chcete přidat, ozvěte se prosím na obecní úřad (tel. 544 224 410) a my vám pomůžeme se připojit nebo zajistíme techniku, případně i místo pro připojení. Pokud to čtete vy mladší, řekněte o této možnosti svým rodičům a prarodičům – připojíme je rádi také!

Obecní úřad

RECEPTY Z KLASU

Valašský vdolek (nesprávně frgál)

Kynuté těsto: 50–60 dkg hladké mouky, 1/4 litru mléka, 2 dcl oleje, 3–4 žloutky, 8 dkg cukru, lžička soli, 8 dkg kvasnic, citronová kůra

Náplň tvarohová: Do rozšlehaného tvarohu přidáme cukr, vanilku, máslo, rozinky – vše podle chuti. Zředíme podle potřeby mlékem, dochutíme citronovou kůrou. Na tuto náplň zlehka sypeme strouhaný perník před posypkou.

Náplň maková: V mléce uvaříme pomletý mák, přidáme cukr, mírně zahustíme strouhaným perníkem, podle chuti přidáme trochu rumu, kousek másla, případně hrst rozinek.

Náplň hrušková: Sušené hrušky uvaříme doměkka, slijeme vodu, kterou uschováme na případné zředění náplně. Okořeníme badyánem, přeškvářeným máslem, podle chuti přidáme cukr, případně trochu povidel, trochu rumu – vše podle chuti.

Náplně musí být lehce roztíratelné. Z vykynutého těsta tvoříme bochánky asi 15–20 dkg, rozválíme na plechu dokulata, potřeme náplní a zasypeme posypkou (tu tvoří polohrubá mouka, máslo a mletý cukr). Necháme ještě chvíli kynout, stačí čtvrt hodiny. Pečeme v horké troubě asi 7 minut. Po upečení zatepla potíráme polorozpuštěným máslem. Před podáváním posypeme mletým cukrem (přes sítko).

Tvarohový mazanec

500 g hladké mouky
1 1/2 prášku do pečiva
1 vanilkový cukr
150 g mletého cukru
150 g tuku
250 g tvarohu ve vaničce
3 vejce
3–5 lžic mléka

Rozinky namočené v rumu, kandované ovoce, vejce na potření.

Troubu předem vyhřejeme na 180 °C a po vložení mazance stáhneme na 160 °C.

Dobrou chuť a ať se vám to podaří!

Božena Veselá

PTAČÍ BUDKY A KRMÍTKA MADE IN TELNICE

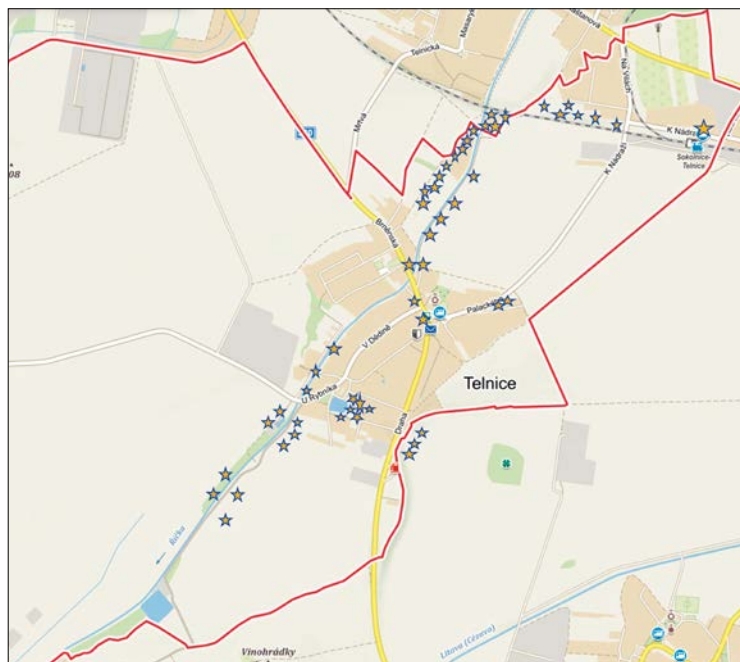
Pro mnohé z nás je radost pozorovat na našich zasněžených dvorech či zahradách, jak ptáčky létají do krmítka, jak se perou o potravu v době, kdy jí mají v přírodě nedostatek. Celou zimu se nemůžeme dočkat závanu jara, ke kterému neodmyslitelně patří ptačí zpěv. Nějak se tak společně s ním veseleji vstává ráno z postele. V Telnici letos jistojistě budeme mít o několik ptačích rodinek více. Na počátku roku 2021 jsme totiž ve spolupráci s Mysliveckým spolkem spustili akci „Ptačí budky a krmítka Made in Telnice“.

Ať už podle návodu, nebo podle vlastní fantazie, sami, nebo s pomocí jiného člena rodiny, pustili se Telníci do práce. Na místní poštu přinesli celkem třicet devět budek a krmítek, která pracovníci obce osadili v různých lokalitách. Víme však, že pro jiné byla tato akce inspi-

rací k výbobě krmítek, ptačích budek a jejich samostatnému nainstalování na místech, kde budou moci opeřence pozorovat. Podařilo se nám takto oživit naši přírodu a můžeme se těšit z cvrlikání zpěvných ptáčků, kteří nám ještě poděkují i vítanými službami v podobě očisty zahrad od drobných škůdců.

Děkujeme rodinám i jednotlivcům, kteří se do této akce zapojili a pomohli přírodě. Poslání bylo splněno, věříme, že jste si při tvorbě užili pěkné chvíle a měli dobrý pocit z odvedené práce. Všem, kteří svým dílem přispěli, jsme poděkovali formou pozorností, a ještě jednou za vaši nejen přírodě prospěšnou aktivitu moc děkujeme. Koukejte se při procházkách kolem sebe, doplňte v zimních měsících kmeny a v letních neuškodí miska s vodou, ať se mají naši zpěváčci kde občerstvit.

Ptačích budek a krmítek se značkou *Made in Telnice* se nám do konce března sešlo více než 40. A to nepočítáme spousty těch, které si místní rodiny po výrobě rovnou pověsily doma na zahradě anebo i do volné přírody – i za ně velké díky. Ty se však samozřejmě v naší mapce nemohly objevit, ale určitě na ně narazíte při svých toulkách telnickými ulicemi a přírodou.

Výrobci, kteří svá díla přinesli na telnickou poštu, byli odměněni svíčkou s ptačím motivem, knihou o ptácích či jejich krmení, ale také dalšími dary, které jim věnovala Jihomoravská pobočka České společnosti ornitologické a Ministerstvo životního prostředí. Také jim děkujeme.

Ivana Mířková

ČESKÉ TELEVIZI NEUNIKLY TELNICKÉ PTAČÍ BUDKY

Skutečností, že Telnice vyrábí ptačí budky a krmítka, si všimla i brněnská redakce České televize, která k nám v pěkné zimě přijela natočit krátkou reportáž. Monika, Michal a Kubík Součkoví názorně na kameru předvedli, jak jim to jde od ruky. Slovná telnická cukrářka pak upekla televizní redaktorce tematický dort (nejen) na památku. Pokud si chcete televizní reportáž připomenout, vyhledejte si na www.ceskatelevize.cz v archivu vysílání z 12. února 2021 v 18:00 hod. pořad Události z regionu (Brno). Jen pro zajímavost můžeme uvést, že tato reportáž se natáčela a stříhala moderním a flexibilním způsobem, tedy na mobilní telefon iPhone. FK

VELIKONOČNÍ HRKÁNÍ

Zatímco loni na Velikonoce se ozývalo hrkání pouze z amplionů místního rozhlasu, letos máme sice téměř stejná opatření, ale rozhodli jsme se to pojmout jinak. Našlo se několik fajn rodin, které utvořily malé skupinky. Každá skupinka dostala v určitý čas na starost konkrétní ulice. Těmito ulicemi prošla a díky hrkačům, klepačům a tragačům připomněla místním křesťanské velikonoční události, související s ukřižováním Krista. Velké díky všem, kteří to nevzdávají, jsou kreativní a šli do toho s námi! Za požehnání děkujeme také našemu panu faráři. Příští rok už snad bez omezení... *Kateřina Umlášková*

VELIKONOČNÍ STEZKA

Neexistuje snad v Telnici rodina, která by na Vánoce nezdobila vánoční stromeček různými dekoracemi. Stejně tak ale v některých zemích – například v Německu – patří k Velikonocím neodmyslitelně zdobení stromečků nebo jiných rostlin barevnými vajíčky. Tam se jim říká „Ostereierbaum“, což v překladu znamená Velikonoční vajíčkový strom. V naší rodině se tato tradice drží, proto mě napadlo, že bychom si i v Telnici mohli společně ozdobit tzv. Vajíčkovník, a přivítat tak jaro a probarvit pomalu se probouzející přírodu. Vzhledem k dlouhodobě uzavřeným školám a školám se rovnou nabízelo spojit tuhle akci i se stezkou pro menší děti, která by je zavedla k předem při-

pravenému stromku a zabavila je během dlouhé chvíle (a těch je v poslední době víc než dost).

Velikonoční stezka vedoucí klidnou částí Telnice (ulice Augarty a U mlýna) byla k dispozici během celého týdne s plánovaným ukončením na velikonoční pondělí. Na děti čekalo sedm stanovišť s interaktivními úkoly, při kterých si procvičily nejen mozkové závity, ale i šikovnost ručiček a představivost. Zaměřili jsme se i na trénink hmatu, sluchu a paměti, oprášili jsme znalost přírody i jejich životních cyklů a nechybělo i trochu z hodiny sportu a zpěvu. Děti měly mj. hledat rozdíl mezi dvěma velikonočními obrázky, skládat zvířátka z kostek podle před-

lohy, objevovat, co ukrývá tajemný pytlík, ve správné časové posloupnosti poskládat obrázky znázorňující vznik motýla či žáby, narození kačenky a růst květiny, názorně předvést, zda znají jednotlivé příbytky zvířat a také rodičům ukázat, že umí skákat dál než zajíc. Po úspěšném splnění všech úkolů měla místní kvočna pro malé účastníky připravený koš plný sladkých odměn a také pár úkolů na doma s velikonoční tematikou. A pak už se jen stáčilo vydat se po mostíku k mlýnskému kolu za pirátem, vodníkem a vodnicí, kteří dnem i nocí strážili telnický Vajíčkovník a měli radost z každé originální ozdoby a barevné stuhy, kterou děti zavěsily na strom.

Velikonoční stezky se zúčastnilo několik desítek rodin z Telnice i blízkého okolí. Děkujeme vám ze srdce za krásnou zpětnou vazbu a slova chvály a díky. Velice nás to těší! Stejně tak děkujeme my vám, že jste si na-

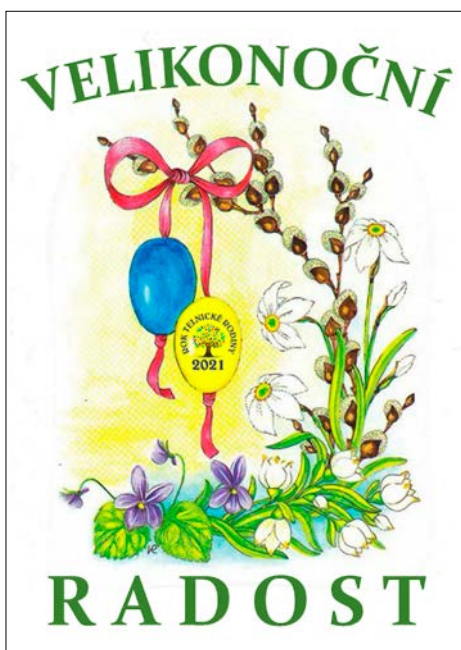
šli čas vydat se s dětmi na procházku Telnicí, věnovali čas vytváření originálních velikonočních ozdob a pomohli navodit velikonoční atmosféru vytvořením takové nádhery. Závěrem bych chtěla zopakovat, že po skon-

čení akce a odstrojení Vajíčkovníku budou ozdoby k vyzvednutí ve vestibulu obecního úřadu vedle vchodu na poštu.

Petra Skop, Telnické sluníčko

VELIKONOČNÍ RADOST

Chtěli jsme lidem přinést velikonoční radost. Ta tradiční, založená na osobním setkávání blízké i vzdálené rodiny, přátel a kamarádů, nám byla letos odepřena. Nabídli jsme tedy ženám a dívkám, ať připraví výslužku (koledu) všem chlapům a chlapcům, kteří zase pro ně připraví nějaké překvapení. Tím překvapením byly čerstvě upletené pomlázky, které byly doprovázeny velikonočními básničkami, písničkami, které hoši na-

Milý telnický koledníku,
dovol mi ti v rámci této akce tykat.
Ať jsi malý chlapec, kluk, či dospělý muž,
doufám, že ti tato drobnost přinese aspoň
trachnu potěšení, ať už na srdci nebo
na jazyku ☺. Přeju ti hezké prožití letošních
Velikonoc, přestože jsou zahaleny covidovou
nálepkou. Nicméně, musíme být silní a
myslet pozitivně, obzvláště v této nelehké
době. Doufejme, že je to na posled a ty
příští Velikonoce prožijeme v duchu všech
velikonočních tradic, na které se každý
z nás pokaždě jistě těší. Tak tedy,
hodně "velikonoční radosti" ti přeje
tvá telnická sousedka ☺.

29.3.2021

Dopis jedné z obdarovaných žen nejmenovanému koledníkovi

psali na přiložený kus papíru. Někteří si navzájem poslali také velikonoční blahopřání. To vše lidé obdrželi pomoci dětských dobrovolníků večer na velikonoční neděli tak, aby si vše mohli v pondělí ráno otevřít a nechat se překvapit.

Další překvapení připravili dobrovolníci ještě týž nedělní večer, když

všude před domy po vesnici zapáchali mladé pruty s obrázky velikonočních vajíček. Tedy tak, aby každý, kdo ráno vstal, mohl z okna svého domu zahlédnout kus velikonoční atmosféry. Toto mimořádné překvapení pro všechny připravily ochotně učitelky mateřské školy pod vedením Veroniky Slezákové, 600 prutů posbírali kluci Kroutilovi.

ky Slezákové, 600 prutů posbírali kluci Kroutilovi.

Jelikož však tento článek píšu ještě v době, kdy tato akce probíhá, věřím, že všechny zapojené potěšila. Že jim přinesla velikonoční radost. To jsme tím chtěli způsobit a lidi povzbudit. Děkujeme všem, kteří nám s tím jakkoliv pomohli. FK

VELIKONOČNÍ ZÁPICHY

Jednou nám vyprávěla paní Zdeňka Praxová o tom, jak se v Telnici kdysi slavily Velikonoce a jak si lidé zdobili svoje předzahrádky nebo třeba květináče. Telnickou tradicí už před mnohými lety bývaly různé zápichy s velikonoční tematikou, které se zapichovaly na Velikonoce před dům, do zahrádek nebo do květináčů na okna. Když jsme přemýšleli, jak lidem v Telnici zpříjemnit letošní velikonoční svátky v covidové době, napadlo nás tuto hezkou a veselou tradici svým způsobem obnovit.

Plán zněl jasně: vyrobit veselý velikonoční zápich před každý dům v Tel-

nici. Po pravdě, když jsem vyráběla už asi třístapadesátýsedmý zápich, tak jsem měla chuť pár domů v Telnici zbourat... Ale nakonec si myslím, že ta práce a námaha stála za to. Naštěstí jsem mohla počítat i se šikovnými pomocníky, kteří mi s dokončením pomohli, a za to bych jim chtěla moc poděkovat! Vyrobito se přes 550 zápichů. Na velikonoční neděli večer se sešla skvělá parta dvaceti čtyř dobrovolníků. Ti roznesli různá milá překvapení v rámci akce Velikonoční radost lidem do domů a doručili 170 obálek s velikonočními přáními od našich dětí

z mateřské školy. Jakmile to měli hotové, tak s poměrně velkým úsilím umístili před každý dům v Telnici barevný velikonoční zápich! Chtěla bych jim všem moc poděkovat, protože díky nim se celá Telnice tak trochu rozzářila veselými barvami. Telnice doslova zářila velikonoční radostí.

Chtěli jsme těmito všemi nápady přinést velikonoční radost Telničákům až do domu a spolu s nimi oslavit jinak letos „komornější“ Velikonoce. Doufám, že se nám to alespoň spolu s vámi podařilo.

Veronika Slezáková

NĚKTERÉ REAKCE TELNICKÉ VEŘEJNOSTI NA VELIKONOČNÍ ZÁPICHY:

Lenka Kolaříková: „Děkujeme, to se moc povedlo! Udělalo to radost i na Jamajce.“

Hana Jirgalová: „Také děkujeme, super nápad.“

Jarmila Malá: „Hliníky taky děkují. Bylo to velké překvapení, když jsme dojeli domů.“

Eva Divácká: „Moc děkujeme za velikonoční výzdobu, uschováme na další rok.“

Markéta Heinrichová: „Já na to včera večer, když jsem přijela z práce, koukala jak z jara. Super nápad, opravdu to vykouzlilo úsměv a je to moc pěkný. Dnes nám to bohužel asi vítr odnesl, škoda, ráda bych si to schovala, mně se to moc líbí, děkujeme.“

I my děkujeme za povzbuzení. Tyto a další reakce naleznete na facebookových stránkách Telničáci sobě (www.facebook.com/groups/telnice.u.brna). **FK**

VAŠE FOTOGRAFIE NAŠÍ VESNICE

Během zimního a jarního období se k nám dostaly krásné fotografie Telnice a blízkého okolí. Moc za ně děkujeme a zveřejňujeme je pro potěchu očí. **FK**

Šimon Marek: Svítání u Božích muk Na lopatě

Manželé Diváčtí: Západ slunce nad Telnicí

JARINA

Opustila nás sestra Jarina Žitná. Dlouhodobá náčelnice České obce sokolské. Autorka mnohých hromadných skladeb ať už pro spartakiády, nebo později pro slety. Těžko hledat nějakou nej. Snad lze vzpomenout na fenomenální Poupata na hudbu Michala Davida.

Setkání s Jarinou bylo vždy nesmírně lidské a inspirující. Několikrát navštívila i naši obec a jednotu Sokol. Když k nám zavítala poprvé, tak jsme ji na Zvonařce se sestrou Evou Kořalníkovou vítali s kyticí a v krojích. Dvakrát spala v telnickém mlýně. Nezapomenutelná jsou její slova u snídaně následujícího rána. Dodnes vidím setkání s mojí maminkou a tetičkou Fanynkou. Krásná objetí. Při vzpomínce na památný slet roku 1948, kde všechny společně cvičily za dorostenky, měly v očích slzy.

Po skončení funkce náčelnice ČOS Jarina nepřestala být aktivní. Sama 10 let vydávala elektronický časopis *Sokolské souzvuky*, na jehož stranách přinášela sokolstvu mnohé inspirace. Odešla skromná a skvělá žena. Obětavá kantorka. Sokol č. 1. Čest její památce.

Jiří Netolický, Sokol Telnice

Jiří Netolický a Jarina Žitná na veřejné secvičné v Telnici v květnu 2013

VZPOMÍNKA NA JARINU ŽITNOU

Jarina Žitná

Dne 17. února 2021 sokolské řady nečekaně opustila plná elánu ve věku 88 roků sestra Jarina Žitná. V Sokole se stala legendou. Narodila se 20. ledna 1933 v Praze, dětství prožila ve Voticích a od roku 1945 žila v Liberci. Od dětství byla v Sokole a již od 15 let vypomáhala jako cvičitelka. Vystudovala pedagogiku na Univerzitě Karlově. Celý život se věnovala učitelství. Po obnovení Sokola v roce 1968 a 1989 se podílela na znovuoobnovení tělocvičných jednot Župy ještědské. Pokračovala ve cvičitelství, byla zvolena náčelnicí České obce sokolské a zahraničního sokolstva. Vedla tři Všesokolské slety v Praze: 1994, 2000 a 2006. Je autorkou mnoha skladeb. Zúčastnila se také několika zahraničních expedic: na Island, Špicberky, do Grónska. Většinou je připravovala a také sama vedla. Její skladu Waldemariána pro ženy a muže s námi v našem Sokole nacvičila náčelnice Šárka Oborná. Samu autorku skladby Jarinu Žitnou jsme uvítali v naší sokolovně, kam se na pozvání Jiřího Netolického přijela na naše cvičení podívat. Přivítal ji na obecním úřadě i náš starosta obce František Kroutil, kte-

rý s ní tehdy udělal rozhovor – můžete si jej přečíst níže.

Potkávali jsme se s ní na různých sokolských akcích, vystoupeních a při besedách, mj. také v Ōetzu jako se starostkou zahraničního sokolstva. Nezapomenutelné zážitky máme také z Roudnice nad Labem, kde jsme si v dešti zacvičili její Waldemariánu.

Osobnosti jako Jarina Žitná (nebo Marie Provazníková – viz článek v rubrice Historie na straně 72) se nerodí každý den. Tím spíš je musíme hledat, podporovat a vážit si jich. V současnosti je asi jedním z mnoha problémů jak v našem státě, tak v různých organizacích, že nemáme dostatek těch správných osobností a skutečných „autorit“. Kde se sestra Jarina objevila, tam jí bylo plno. Stala se velice uznávanou nejen v Sokole, a to pro své neskutečné vědomosti a zájem v mnoha oborech. Na různých akcích v Tyršově domě dostávala poslední slovo, aby vše zakončila nějakým moudrem.

Jarina začala sama za sebe vydávat známé *Sokolské souzvučky*, které vycházely pro povzbuzení sokolů každý měsíc. Budou nám moc chybět! V telnickém Sokole za ně můžeme poděkovat naší bývalé náčelnici Šárce Oborné, která nám je předávala s přáním „krásného počteníčka“. Vždyť bylo vždy co číst, a nejen o Sokole, ten přehled autorky byl skutečně úžasný. Zpětně je dobré se do nich opět začíst. Letos vyšlo první dvojčíslo leden–únor, a to jsme netušili, že to bude vydání poslední. Dovolte mi citovat její závěrečné slovo, které jsme si v tomto posledním dvojčísle mohli přečíst a uznejte sami, jak příznačná slova a myšlenky to pro denní dobu jsou:

Závěrečné slovo

A je to tady! Neuvěřitelné! Píše se rok 2021!

Když sem byla malá, přemýšlela jsem, jaké to bude, až budeme žít v letech po roce 2000.

A jestli se toho vůbec dožijeme. Nedovedla jsem si to představit. A je to tady – musím podotknout, že o nějakém viru jsme nikdy neslyšeli a pandemii jsme rozhodně neočekávali. Je ovšem nutno se s ní vyrovnat, stejně jako s ostatními událostmi, které sužují svět.

Smutné je, že přerušila sokolskou činnost, ovlivňuje negativně naši výrobu, obchod, školství i kulturu. Až to skončí, budeme se s tím jen těžko vyrovnávat a budeme mít plné ruce i mozky práce, abychom opět dokázali nahradit všechny škody. Ale člověk je vybaven rozumem a vůlí, které zvířatům nahrazuje pud. Půjde to a musí to jít! Budeme k tomu potřebovat mnoho pevné vůle, odvahy začínat znovu, vzájemné tolerance a spolupráce!

Otázkou zůstává, jak nám to půjde a jakou cenu budeme muset zaplatit! Osobně jsem přesvědčena, že lidstvo projeví dostatečnou sílu, kterou potřebuje, aby úspěšně přežilo!

Nestačí ovšem věřit a doufat! Je nutno se připravit, pracovat, být optimisty a nechat se otrávit.

To je v současnosti náš úkol, směr a cíl.

Přeji nám všem k tomu hodně zdraví, nezníčitelnosti a prostě lidské radosti!

Nazdar!

Jarina Žitná

Poslední skladbu „Spějme dál“ připravovala sestra Jarina Žitná pro letošní rok 2021 na „Sokolské Brno“. Až se po covidu tato sokolská akce uskuteční, bude se na nás dívat z můstku nejvyššího. Čest její památce.

Eva Kořalníková, Sokol Telnice

ROZHOVOR S JARINOU ŽITNOU Z ROKU 2013

Pani Jaroslava Žitná (říkalo se jí odjakživa Jarina) se narodila 20. ledna 1933 v Praze a od roku 1945 žila v Liberci. Vyrůstala v sokolské rodině a od 15 let pracovala jako cvičitelka v Sokole. Velmi aktivně se angažovala při obnově Sokola v roce 1968. V lednu 1991 byla zvolena náčelnicí České obce sokolské (ČOS) v Praze. Současně vykonávala funkci náčelnice Světového svazu sokolstva. Osobně řídila tři Všesokolské slety v Praze v letech 1994, 2000 a 2006. Pracovala také jako učitelka základní školy. V prosinci 2012 navštívila Telnici a při této příležitosti vznikl tento doposud nezveřejněný krátký rozhovor, jehož se kromě Jariny a starosty obce účastnili členové místního sokola Eva Kořalníková a Jiří Netolický, na jehož pozvání k nám tato vzácná návštěva zavítala. Telníční sokolští cvičenci se připravovali na své sletové vystoupení v Roudnici nad Labem mj. se skladbou Waldemariána, jejíž autorkou je právě Jarina.

■ *Jak se vám v hlavě urodil nápad na skladbu Waldemariána?*

Bylo to asi takto. Vloni v létě jsem si v Anglii zlomila nohu a docela nešťastně. Dnes už chodím i cvičím dobře, ale po venku se bojím chodit bez hole. Ze začátku jsem si s tou zlomeninou hodně užila, hodně jsem pajdala a padala. V rámci rekonvalescence jsem ale začala chodit znovu na cvičení, zpočátku jsem u toho jen seděla na židli, pak jsem stála a u toho se opírala o židli. No, a tak

Jarina Žitná ve sportovní hale 12. května 2013, den po uskutečnění tohoto rozhovoru. Na fotografii vedle ní sedí Jiří Růžička, starosta sokolské župy Dr. Vaníčka.

jsem si říkala, kolik je takových lidí, kteří chodí s holemi. Tak jako fór jsem složila Waldemariánu. Nečekala jsem, jak moc se toho lidé chytanou.

■ *Jak vlastně vzniká taková skladba pro sletová a jiná cvičení? Kdo například vybírá hudbu?*

Hudbu si autor skladby vybírá sám. Můžete požádat muzikanta, který vám to připraví originál na míru, ale to je poměrně drahé. Dneska už je mnoho jiných možností, že si můžete vybrat z již existu-

jících melodií. V Brně jsme teď cvičili třeba na Mozarta a vzali jsme Malou noční hudbu tak, jak leží a běží. U Waldemariány dělá hudba hodně – jsou to písničky oblíbeného Waldemara Matušky.

■ *Jak jste se dostala k vytváření sletových skladeb?*

Kdysi jsme na jedné spartakiádě cvičili nějakou skladbu, která se nám ale vůbec nelíbila. Cestou ve vlaku jsme si z toho dělali velkou srandu a já řekla, že příště ji připravím já (smích). Pak k nám

do Liberce dorazila výzva, abychom se zapojili do přípravy další spartakiády, bylo to někdy v roce 1978. Běžela nějaká soutěž o výběr nových skladeb. No a pak to bylo jednoduché: prostě jsem si sedla a na jeden záťah svou první skladbu pro spartakiádu v roce 1980 celou napsala.

■ *Počkejte, jak se „píše“ taková pohybová skladba?*

Do té soutěže bylo třeba napsat takový plán skladby, pro koho by to mělo být, jaký styl apod. No a pak jsem se náhodou dozvěděla, že jsem tu soutěž vyhrála. To jsem se nasmála, když náš starosta Pepík Mácha byl na nějaké schůzi a omlouval se mi, že slyšel jméno Žitná, ale nedával pozor, tak nevěděl, proč o mně mluvili (smích). A ono to bylo proto, že jsem tu soutěž skladeb pro dorostenky vyhrála. Tehdy jsem se ale bála, že to nebude ono. Ale když to přijal obávaný cvičitel Serbus, bylo vyhráno, byla jsem za to moc ráda.

■ *Jezdíváte nacvičovat skladby po celé zemi. Cítíte při nacvičování nějaký rozdíl mezi jednotlivými jednotami?*

Určitě. Rozhodně můžu říct, že když se nacvičuje ve velkém celku, jsou na tom líp Moravanky: mají oproti Českám lepší hudební sluch. Věřte, že je to prostě hned poznat. Možná je to tím, že na moravském venkově je hudba stále ještě zažitou součástí vašeho života.

■ *Vydáváte také vlastní časopis pro sokolskou veřejnost s názvem Sokolské souzvuky, který popisuje dění v sokolských jednotách v celé zemi. Rozesíláte ho emailem spoustě lidem. To je ve vašem věku skutečně obdivuhodné...*

Děkuji. Ale šlo by mi to ještě líp, kdybych uměla víc s počítačem. Musím do toho pořád někoho zapojovat, aby mi pomohl. Nejhorší je, když se mi něco pokazí uprostřed noci a já musím někoho budít (smích).

Rozhovor pokračoval v uvedené skupince v družném duchu a vedl se spíše o osobních tématech a názorech na současnou situaci v Sokole, ale i ve společnosti, názorech na výchovu dětí apod. To už si ale bez souhlasu Jariny neodvažuji zveřejnit. Velice rád na tento rozhovor vzpomínám. I na to, jakou ctí tato návštěva pro telnické sokoly byla. Zvláště bratr Jiří Netolický, který sestru Jarinu hostil celý víkend na svém mlý-

František Kroutil, Jarina Žitná, Eva Kořalníková a Jiří Netolický po rozhovoru na obecním úřadě.

ně, zaslouží dodatečně za uspořádání tohoto setkání velké poděkování. Tento rozhovor si dovolím ukončit citací z dopisu, který po návštěvě Telnice zaslala Jarina Žitná Jiřímu Netolickému: „Ráda vzpomínám na svůj pobyt v Telnici – to byla skutečná ukázka sokolské pospoli-

tosti. Jela jsem v podstatě mezi neznámé lidi, a přece jsem tam byla doma a cítila se doma. A tak by to mělo vypadat v celém sokolském hnutí. Bratrství a sesterství totiž nemůže a nesmí být pouze prázdným slovem. Věřím, že se s mnohými z vás sejdu na setkání soko-

lů pod Řípem, i když tam asi na nějaké popovídání nebude moc času. Ještě jednou děkuji za pobyt u vás, protože to byla duševní posila, kterou každý z nás alespoň občas potřebuje!“

Jarino, děkuje.

Připravil František Kroutil

ROZHOVOR S MARTINEM ŽÁKEM

Martin Žák (*1981) je rodákem z nedalekých Tuřan. Vystudoval stavební průmyslovku a dnes je jeho oborem obchodní zastupování rakouské firmy Reca, která je expertem na šrouby, nářadí a normované díly. S manželkou Barborou a dětmi Vendulkou, Matějem a Aničkou (už telnickou rodačkou) žijí v Telnici od roku 2013. Martin je od roku 2017 trenérem telnické házené.

■ Jak se rodina Žákova objevila v Telnici?

Naším záměrem bylo postavit si rodinný dům v blízkém okolí mých rodiných Tuřan, takže jsme hledali nějaký vhodný pozemek. Moc se toho nenabízelo. Naštěstí nám dal včas vědět o dobré lokalitě kamarád, a tak jsme koupili pozemek v nové ulici Lány, kde jsme postavili domek mezi prvními. Od začátku jsme moc rádi, že nás to přivedlo právě do Telnice.

■ Kromě své rodiny a zaměstnání se dlouhodobě aktivně věnuješ sportu. Kdy jsi s ním začal a proč?

Díky dvěma starším bratrům jsem byl ke sportu vedený od malička. Oni se sice věnovali fotbalu, ale mě v osmi letech zaujal školní kroužek košíkové. Možná právě můj první trenér měl velký podíl na tom, o co se dnes pokouším já. Jeho osobní přístup a snaha podpořit děti v jejich silných stránkách ve mně hlu-

boce zakořenila. Vlastně jsem měl velké štěstí i na všechny další trenéry. Basket se stal mojí vášní, i když mi do něj chyběly centimetry (smích). Paradoxně mě už tehdy přemlouvala spousta lidí s házenkářskou minulostí, abych střelbu na koš vyměnil za ulepený házenkářský míč.

■ Basketbal ale zvítězil...

Ano, zvítězil. A i když jsem dnes ty míče mezi sebou vyměnil, nelituji toho. Nebylo co řešit. Basketbal mi přinesl spoustu zážitků a nejlepší kamarády. I s manželkou jsem se seznámil pod bezedným košem (smích). Dnes v tom pokračuje syn Matěj, který kromě házenkářského dresu v Telnici, obléká basketbalový ve Šlapanicích.

■ Jak jsi se tedy dostal na lavičku telnických miniházenkářů?

Oba sporty jsou si hodně podobné v rychlosti, v týmovém pojetí, v rychlých rozhodovacích procesech. Baví mě na tom taky to, že v obou případech padá

hodně bodů, respektive branek. Divák se během utkání nenudí. Telnická házená má obrovskou tradici, a to se mi moc líbí. Matěj byl od malička pevně rozhodnutý, že bude házenkář. A protože jsem ho doprovázel na každém jeho tréninku, oslovila mne trenérka minižáků Leona Bímová, jestli bych se taky nezapojil do trénování. Rád jsem tuto nabídku přijal.

■ To bylo určitě důležité rozhodnutí jak pro tebe a tvou rodinu, tak i pro mnohé malé házenkáře. Víš od rodičů, že jsi oblíbeným trenérem, možná i proto, že používáš některé metody trochu jinak, než na co jsou malí hráči zvyklí...

Nemyslím, že by v tom bylo něco výjimečného. Vzal jsem tuto výzvu velice vážně. Jelikož jsem byl pro házenou stejnou náplavou jako pro Telnici (smích), chodil jsem pravidelně na tréninky s mužským Áčkem, abych si házenou doslova osahal. Začal jsem studovat různé materiály o sportovní výchově dětí, absolvoval jsem řadu seminářů na toto téma. Přitom mě zaujal skandinávský model všestranné přípravy dětí, který lze úspěšně uplatnit právě v házené. Základní licenci typu C jsem si udělal do měsíce, při první možné příležitosti jsem pak získal typ B. Jedním z hlavních principů mé trenérské práce je vymezení jasných mantinelů a pravidel pro mladé hráče. Ti pak přesně vědí, co si mohou dovolit a kolik mají od trenéra k dispozici prostoru pro vlastní kreativitu. To je pro jejich nejen pohybový, ale i mentální růst velmi potřebné. Děti nesmí mít strach udělat chybu, ale je důležité se z ní poučit. O to se snažím i já ve své trenérské činnosti. Velký důraz kladu na to, abychom společně vybudovali dobrou partu – tým. To si myslím, že se nám daří a těší mě, že je to vidět na všech turnajích, kterých se účastníme. Věřím, že to ocenili i rodiče našich mladých talentů.

■ S kým tvoříš trenérskou dvojici?

Před třemi lety jsem začal spolupracovat s Lubošem Mrkvicou. Zatímco Luboš přináší zkušenosti dlouholetého úspěš-

ného hráče házené, já se starám o přípravu tréninků a metodiku sportovního vedení a růstu dětí. Jsem rád, že mi s tím Luboš pomáhá a že si dobře rozumíme.

■ *Všiml jsem si, jak úspěšní jsou naši minižáci ve svých sportovních vystoupeních po celé republice. Díky tobě i všem, kdo na tom mají dlouhodobě zásluhu. Co dalšího plánujete při své práci s dětmi?*

V loňském roce jsme byli Českým svazem házené vybráni mezi padesát sportovních středisek talentované mládeže v naší zemi. To je samozřejmě vel-

ký úspěch, ale i závazek. Chtěli bychom, aby tento nabraný směr pomohl nejen sportovní budoucnosti našich dětí. Myslím si, že je v zájmu nás všech, aby se děti věnovaly něčemu smysluplnému dlouhodobě, a to ovlivnilo v dobrém jejich budoucí život. A závazkem je to pro nás trenéry především proto, že se budeme muset dětem ještě více věnovat a poskytovat jim co nejkvalitnější zázemí.

■ *Zaujalo mne, jak jste se „poprali“ s příchodem koronaviru, kdy vám není dovoleno trénovat ve sportovní hale...*

Celý život se snažím nebýt zaskočen změnami, proto si vždy chystám nějaký plán B do rezervy. Přišel covid a plán B jsem doslova vytáhl ze šuplíku. Nečekal jsem na to, až nám řeknou, kdy se zase můžeme společně sejít, a pustil se do trénování na dálku. Náš projekt Covid Home Challenge 2020 začal už v polovině října. Hlavním smyslem bylo, abychom především udrželi dětem tempo trénování, takže jsem jim nastavil každodenní pohybový režim. Za aktivní pomoci rodičů děti plnily konkrétní výzvy k procvičování fyzické kondice a práce s míčem. Kluci si vedli skvěle. Rád bych vyzvedl také spolupráci s rodiči, bez kterých bych to nejspíš tehdy nedokázal dotáhnout do finále. To vše trvalo až do konce listopadu, přičemž výzvu přijali i samotní rodiče a na památku toho bylo sestříháno video z domácích záběrů jednotlivých cvičenců, kde je krásně vidět, jak cvičí děti i jak cvičí jejich rodiče.

■ *To video bylo skutečně povzbuzující! A nebylo jediné, které spatřilo světlo světa...*

Na tuto první fázi jsme od nového roku (do konce února) navázali další soutěží „Covid Team 2021“, kde jsem se rozhodl využít pro komunikaci s dětmi moderní technologie, např. WhatsApp, abych ulevil rodičům. S dětmi jsme díky tomu denně ve spojení, zavedli jsme každý týden dva online tréninky. Pozitivně jsem oceňoval přístup dětí k zadaným tréninkovým dávkám, ale i jejich vlastní nápaditost či organizační schopnosti. Navíc jsem přidal bonusové hodnocení za každou sportovní aktivitu nad rámec zadání a delší než 15 minut, kterou mi kluci dokládali fotografiemi nebo krátkými video záběry.

■ *A co je to Covid olympiáda?*

To je zatím poslední fáze naší vzdálené přípravy, kterou jsme odstartovali od března. Soustředíme se vyloženě na sportovní všestrannost. Každý školní den dostávají kluci tréninkové zadání některého z olympijských sportů tak, aby ho mohli plnit venku na čerstvém vzduchu. Díky tomu se pořád udržujeme v pohybu i v každodenní komunikaci v rámci našeho týmu. Jsem rád, že se nám těmito alternativními metodami daří pokračovat v tom, na co jsme se zaměřili před covidem, a myslím si, že to děti hodně baví. I když, no nevím ... jednou z posledních zadaných disciplín byl curling, který si kluci potrénovali

tím způsobem, že mopem vytírali doma podlahu. Maminky mi okamžitě daly najevo, jak skvělá byla volba právě této disciplíny (*smích*). (Pozn. red.: curling je zimní sport, při kterém soutěží dva týmy v klouzání kamenů po ledové ploše a zametání jejich ideální cesty na cíl.)

■ *Děkuji za krásný příklad, jak zůstat i v této době aktivní. Oceňuji, že jste to nevzdali a hledali cestu, jak děti zapojit, a hlavně nepřerušit to, na co byly zvyklé před pandemií. Držím vám palce za nás za všechny a věřím, že se brzy budete zase moci spolu setkávat a pokračovat ve standardním sportovním režimu.*

František Kroutil

FLORBAL JEDE...

Těžká doba si vyžaduje odvážná rozhodnutí. Ve florbalovém klubu TROOPERS, který působí také v Telnici, se jich nebojíme. Přišli jsme s novinkou, kterou si naši hráči velmi oblíbili. O co se jedná?

Haly jsou zavřené. Ven ale chodit můžeme. Proto jsme se na konci ledna rozhodli zorganizovat společné cvičení pro naše hráče a hráčky s názvem TROOPERS olympiáda. Cílem bylo zapojit co nejvíce dětí a navrátit je zpátky k pohybu, protože i tímto způsobem si můžeme vybudovat imunitu. TROOPERS není jen klub. Jsme rodina. Proto se zapojili i trenéři, kteří byli vzory pro své svěřence a svědomitě plnili úkoly. Olympiáda fungovala na principu soutěže družstev, kde soutěžící sbírali body pro svůj tým, pokud splnili danou pohybovou aktivitu – běh, dřepy, kliky... Po třech týdnech vzájemných zápasů vyhrál tým mladších žáků, který do olympiády za-

pojil nejvíce spoluhráčů. Vítěz může být jen jeden, my v TROOPERS ale nehrajeme proto, abychom vyhrávali. Vítězství není náš prvotní motiv. Chceme, aby nás bavilo to, co děláme. Jestli jste první, druhí nebo třetí, není až tak důležité.

Po sečtení všech cviků jsme byli ohromeni. Za 3 týdny jsme udělali 52 700 dřepů, 25 350 kliků, naběhali 2 632 kilometrů a zapojili 117 členů. Díky pozitivním ohlasům a lepšímu počasí venku nyní probíhá druhé kolo soutěže, které začalo 15. března. Zapojí se víc dětí? Bude to zábavnější? Na to vám teď neumíme odpovědět, ale můžete nás sledovat na našich webových stránkách (troopers.cz) nebo sociálních sítích (na Facebooku Florbal TROOPERS, na Instagramu [florbal_troopers](https://www.instagram.com/florbal_troopers)), kam dáváme pravidelné updaty a fotky z akcí.

Je vám sympatické, jakým způsobem fungujeme? Pokud ano, máme radost.

A protože jsme velká rodina a stále se rozšiřujeme, hledáme nejen nové hráče a hráčky, ale i jejich rodiče. Ti se mohou stát trenéry a plnit tak naši misi – vychovávat z dětí dobré lidi.

V dnešní době jsme se přesunuli do online prostředí, kde s členy trénujeme – vedle kondičních cviků zlepšujeme i techniku s florbalovou, děláme sportovní výzvy a se staršími hráči a hráčkami analyzujeme zápasy. Jak dlouho toto období bude ještě trvat, nevíme. Čím jsme si ale jisti: Až budeme zpět v halách se svými kamarády, nikdo nás nebude moci vyhnat.
Jan Daler, SK TROOPERS

SLAVNÁ GRAND PRIX TELNICE 2021

Nedělní chladivé odpoledne o prvním jarním dnu by nikoho na první pohled z domu nevyhláskalo. Poletující sníh, studený vánek, tak co dělat venku? Naše Grand Prix Telnice 2021 však nebyla určena slabším povahám. Už pozvánka upozorňovala na to, že je třeba se překonat, opustit své přátele počítač, herní konzoli a televizi. A to všichni, kteří dorazili, výborně zvládli. Zvláště potěšily ty rodiny, které došly na dočasně uzavřenou asfaltovou polní cestu pěšky. Některé dokonce až z Nádražní čtvrti, všechna čest!

Organizátoři obestavěli dva retardéry kužely, lany, dřevěnými houpačkami a dalšími překážkami, aby umožnili celkem 39 závodníkům z řad místních na-

dějí ve věku 6–13 let (do výšky 160 cm) projet dvěma tratěmi šlapací čtyřkolkou. Trať byla uzpůsobena tak, aby doprovázející rodiny mohly svého jezdce či jezdkyňu povzbuzovat, odmávat mu šachovnicovou vlajkou start i průjezd cílem. Každá rodina byla u svého vlastního závodu sama pro sebe. Organizátor pouze měřil čas a zapsal si ho do evidence.

Následovalo předání zlaté medaile, kterou si opravdu všichni zasloužili – nejen pro své závodnické nadšení, ale i proto, že se v takovém počasí vydali na mokrou a místy i blátivou cestu. Splnili jsme všechny požadavky hygieny, všichni měli poctivě zakryté tváře, i když by to mimo zastavěné území ani nebylo

nutné. Kdo neměl rukavice, dostal gumové. Musíme opravdu všechny rodiny pochválit, všichni byli ohleduplní.

Hlavní ale je, že radost měly nejen děti, ale i jejich rodiče. Prostě celá rodina. Rodina Michlova dokonce přišla i s připravenými transparenty a svou závodnici Kristýnku velice bouřlivě podporovala.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se zasloužili o organizaci této akce. V první řadě svým dvěma synům Fandovi a Vaškovi, zvláště pak mladšímu za generální management. Ale díky patří také mé drahé polovičce Hance a dceři Markétce. I to totiž patřilo k podmín-

kám této aktivity: organizaci měla na starost jedna jediná rodina – i na místě. To aby nám tato myšlenka nemohla být ani v tomto detailu ničím a nikým napadena. Děkuji také všem ostatním, kteří nás jakkoliv podporovali. A děkuji také zúčastněným rodinám za radost, kterou nám různým způsobem předávaly.

Systém vyhodnocení počítal se dvěma kategoriemi závodníků (rozděleno podle výšky jezdců). V kategorii závodníků do 130 cm zvítězil Vojtěch Krist, stříbrnou příčku si vyvezdil Matyáš Burda, třetí místo obsadil Tomáš Holásek. V kategorii 131–160 cm získal zlatý vavřínový věnec

Tadeáš Skoupý, stříbrný Petr Gabrhel ml. a bronzový David Trubiroha. Nejrychlejším jezdcem ze všech se stal Vojtěch Krist, takže se mohl těšit na hlavní cenu – dětskou šlapací čtyřkolku. Věříme, že mu udělala radost. Jelikož se zúčastnilo i 12 děvčat, vyhlásili jsme také mimořádně i vítězky v této kategorii: nejrychlejší byla Eliška Demková, následována Kristýnou Michlovou a Karolínou Gabrhelovou. Všem jezdcům a jezdkyňám patří velká gratulace!

P. S. Několik zajímavých fotografií z této krásné akce naleznete na obálce tohoto vydání zpravodaje.

František Kroutil, starosta obce

ZŘÍČENÁ SPORTOVNÍ HALA

Dne 8. února 2021 to v regionálním tisku vypadalo jako v černé kronice. Titulky novinových článků hlásaly: „Příliš těžký led: v Telnici se zhroutila sportovní hala“ nebo: „Pod tíhou ledu se na Brněnsku zborčila nafukovací sportovní hala“ nebo dokonce: „Pod ledem se propadla

nafukovací hala v Telnici. Spoušť uklidili dobrovolníci.“ Novináři se předháněli, kdo zavolá starostovi nebo správci haly (Adam Langer) a dozví se, něco dramatického. Nikdo neumřel ba se nikomu ani nic nestalo a co překvapivého: nikomu žádné nebezpečí ani nehrozilo.

Pod tíhou ledu a sněhu se od horizontu haly začal dělat postupně lavor větší a větší, který pomalu klesal níž a níž. Ráno se (světe div se: uvnitř haly) sešli starosta a správce haly, aby se dohodli na dalším postupu. I kdyby začalo více tát, voda by zůstávala uprostřed lavoru a jen tak by se odtud neztratila. Motor haly i pomocný dieselagregát, který už v té době pomáhal udržovat tlak, by spolu nesvedly zvednout natlakovanou plachtu vzhůru a vytlačit sedlinu vody, ledu a sněhu. V takovém případě je nutné pomalu (řízeně) nechat přetlakovou halu doslova ulehnout na zem. Před tím se zajistí vybavení haly tak, aby nedošlo k protržení plachet.

Hala ležela na zemi a obec začala svolávat brigádníky. Doslova tuny sněho-ledového materiálu bylo třeba odvozit kolečky na přilehlou trávu. Odlehčenou plachtu haly pak motory opět bez větších potíží nafoukly a fungovala dál standardním způsobem. Chvályhodné je jistě to, že se do dvou hodin od zveřejnění výzvy (webové stránky obce, Facebook, SOS SMS) na místo postupně dostavilo asi 30 místních chlapců různého věku s lopatami a kolečky a všechno během asi 1,5 hodiny vyřešili.

Tedy místo toho, aby média pochválila naše skvělé dobrovolníky, kteří v pracovní den ve 12 hodin pomohli vyřešit problém, tak se samozřejmě hledaly jiné senzace. Tuto situaci jsme navíc už jednou řešili, takže jsme věděli, že to s pomocí ochotných dobrovolníků dokážeme. Jedinou novinkou snad bylo jen to, že jsme se nacházeli uprostřed covidových opatření. Chvála a díky tedy všem, kdo dorazili pomoci! *FK*

Řekli jsme si, že by nebylo marné toulat se (alespoň ve zpravodaji, na papíře) po okolních obcích, které jsou našimi nejbližšími sousedy. Snad tyto články budou přínosné a inspirují vás pro výlety, vycházky, vyjíždky na kole, protože i za humny je stále co objevovat. Stačí jen vyjít cestou a koukat se. Jako prvního jsme vybrali našeho nejbližšího souseda, kterým jsou nám po staletí nepochybně Sokolnice. FK

POZDRAV STAROSTY OBCE SOKOLNICE

Vážené dámy, vážení pánové,
telničtí sousedé,

dovolte mi, abych vás pozdravil nejenom jménem svým, ale i jménem všech zastupitelů obce Sokolnice. Velmi mě těší, že jsme byli jako vaši sousedé osloveni první, abychom vám naši obec ještě více představili a případně vás pozvali k její osobní návštěvě.

Právě přemýšlím nad tím, co všechno nás spojuje, jak vlastně k sobě máme blízko a co všechno máme společné. Spojují nás tři komunikace, po kterých se do našich obcí můžeme navzájem dostat (což s žádnou jinou obcí nemá-

me), ale pouze jeden chodník, cyklostezka (která snad už v letošním roce bude mít i v Sokolnicích celý asfaltový povrch), koleje železnice, potok, kilometry a kilometry drátů z rozvodny postavené přesně na hranici katastrů našich obcí. Máme společné nádraží, společnou farnost, společného lékaře, společnou kanalizaci i čistírnu odpadních vod... Napadne vás něco dalšího? Zamýšlím se nad tím, kolik asi rodáků z Telnice se oženilo či provdalo do

Sokolnic a kolik sokolnických zase do Telnice. A ať chceme nebo ne, vždycky měly Sokolnice a Telnice k sobě blízko,

a to nejenom geograficky, bez ohledu na to, kdo hrál zrovna lépe házenou nebo kdo jak velké brambory na podzim vykopal.

A tak si pokládám otázku, je vůbec něco, čím bychom vás mohli překvapit, co jste u nás v Sokolnicích ještě neviděli a nenavštívili? Asi ani ne. Přesto mi dovolte, abych vás co nejsrdečněji pozval k nám do obce, třeba aktuálně jen na malou procházku obcí či projíždku po oné zmíněné cyklostezce. A až to situace dovolí, a já pevně doufám, že to už nebude dlouho trvat, tak třeba na toulku zámeckým parkem, na dobré sokolnické pivo či na košť vína, možná na Saňar Cup, nebo každoroční bitvu v zámeckém parku, nebo snad na koncerty z akce Sokolnice žijí hudbou, anebo třeba na cokoli jiného.

Vážený telničtí sousedé, dovolte mi na závěr popřát vám do dalších týdnů hodně zdraví a sil, hodně pohody s vašimi blízkými, a pevně věřím na brzké setkání při některé ze zmíněných příležitostí, ať už u vás, či u nás v obci, kde jste vždy byli a budete srdečně vítáni.

Libor Beránek, starosta obce

SOKOLNICE

Nejstarší písemná zmínka o obci se nachází v Archivu města Brna z let 1343–1361. Dříve se Sokolnice nazývaly Sokolníky a jsou jednou z nejstarších obcí v okrese Brno-venkov. Sokolnické panství, které sestávalo z obcí Sokolnice, Telnice, Kobylnice, Ponětovice, Horákov, díl Jiříkovic a zámku v Sokolnicích, bylo v roce 1705 majetkem hraběte Waltera Františka, člena mikulovské větve Dietrichsteinů. V roce 1844 se Vladimír I. hrabě Mitrovský oženil s Antoníí Josefou hraběnkou z Dietrichsteinu-Proskau, žijící na zámku v Sokolnicích. Mitrovští

se ujímají panství sokolnického smlouvou roku 1850, po smrti hraběnky Antonie 1847 a synů z prvního manželství Františka 1845–1875, Arnošta 1847–1875.

Nyní v Sokolnicích žije asi 2400 obyvatel. Obcí protéká Říčka (nazývaná také Zlatý potok), ve středu Sokolnic leží ná-

vesní rybník a na severozápadním okraji obce byla dříve vybudována vodní nádrž zvaná Balaton. Ta vznikla v 70. letech při budování závlah pod Brnem I., v trati Žabárník. Potůček Dunávka se zde v jarních měsících rozléval do luk a rostlo zde hodně vrb a rákosí. Po rozpadu závlah je potůček Dunávka jediný zdroj vody pro tuto nádrž.

SOKOLNICKÝ ZÁMEK

Mezi významné dominanty obce patří zámek. Ten byl jako renesanční tvrz postaven roku 1560 tehdejším majitelem Petrem Sadovským ze Sloupna. Roku 1705 jej koupil Walter František z Dietrichsteina, jehož nástupce František Xaver jej přestavěl na dvoupodlažní barokní zámek s kaplí. Později si z něj Mitrovští učinili své rodové sídlo a v polovině 19. století jej přebudovali do novogotické podoby. Na zámku se nacházela i ústřední kancelář statků Mitrovských.

Po roce 1945 se stal zámek majetkem státu, sloužil jako domov pro běžence, domov odpočinku a domov důchodců. Dnes je v něm umístěn domov pro seniory. Součástí zámku je také zámecká kaple Povýšení sv. Kříže. Ta byla generálně opravena v roce 1968 v souladu

s liturgickými reformami II. vatikánského koncilu. Na opravu kaple přispěli věřící Sokolnic, a to sbírkou Koledování po obci. Farnost Telnice přispěla památkovému ústavu Brno na opravu stropní fresky 200 000 Kčs v roce 1977.

V zámeckém areálu se nachází nově zbudovaná terapeutická zahrada, která je určena nejen pro obyvatele zámku, ale i pro návštěvníky. K objektu zámku přiléhá veřejně přístupný park v anglickém stylu, na něj pak navazuje bývalá zámecká obora. Když budete mít při procházce štěstí, potkáte bílé daňky, pro které je obora dlouhá léta domovem. V parku i v bažantnici roste doposud mnoho cizokrajných stromů a keřů. Zámek včetně parku a obory je chráněn jako kulturní památka České republiky. Pokud fandíte cykloturistice nebo koloběžkám, přijde vám vhod cyklostezka, na kterou se napojíte podél potoka Řička už v Telnici a přes Sokolnice, kolem obory (bažantnice) směrem na Kobylnice můžete přijet až do Šlapanic.

SOKOLNICKÁ BAŽANTNICE

Obora Sokolnice vznikla v roce 1750, kdy zde hrabě Leopold Dietrichstein rozšířil k loveckým účelům park sokol-

nického zámku. Dalšího rozšíření se obora dočkala v roce 1850 od hrabat Mitrovských, kteří založili bažantnici. Tak byla obora využívána až do roku 1948. V roce 1952 zde byla dokonce vyhlášena na omezenou dobu státní přírodní rezervace. Výměra obory je 53,16 ha, z toho 46,19 ha připadá na les, 4,44 ha na pastviny, 0,55 ha jsou vodní plochy a 1,98 ha plochy ostatní. V oboře žije okolo 40 ks daňčí a 20 ks srnčí zvěře. Dřevinná skladba je z 91 % tvořena listnáči, z nichž nevýznamnější je jasan (39,7 %) a dub (23,2 %). Některé stromy dosahují úctyhodného stáří a jsou chráněny památkově i z hlediska přírodního. Jehličnany jsou zastoupeny pouze smrkem. Oboře dominuje alej, tvořená jírovcem maďalem. Zajímavostí je historická zeď Obory Sokolnice, která pamatuje napoleonské války v roce 1805.

KAPLE SV. VÁCLAVA

Na návsi stojí kaplička zasvěcená sv. Václavu z roku 1908. Její předchůdkyně nesla ručně kovaný zvon s letopočtem 1751. Později byla zrušena. Stavba nová byla započata až v září 1906 a rozpočet na ni činil čtyři tisíce Kč. Původní zvon v červenci roku 1912 puhl. Následující

zvon naposledy zazvonil v květnu 1917. Mnozí lidé se s ním se slzami v očích loučili. Byl určen, aby pomohl zvítězit: roztaven a znovu zpracován jako stříelivo do války. Další zvon byl v druhé větové válce sebrán Němci a roztaven na hlavně kanónů. Kaple byla poškozena válečnými událostmi při přechodu fronty roku 1945 a byla důkladně opravena v roce 1947.

DALŠÍ SAKRÁLNÍ STAVBY

Sochu sv. Jana Nepomuckého, podobnou té naší před telnickou farou nalezneme v sokolnické ulici Zámecká

u místního ekodvora. Za zmínku stojí také smírčí kříž Na Stráži a kaplička Nejsvětější trojice na ul. Tuřanská. Je to zděná trojúhelníková stavba, podobná našim trojbokým Božím mukám na rohu ulic V dědině a Růžová. Tato kaple je poslední, která zůstala z Mariánské cesty, která lidem ukazovala cestu ke známému poutnímu místu v Tuřanech.

PANSKÝ PIVOVAR SOKOLNICE

Před více jak 500 lety byl v sokolnickém panství zřízen pivovar. Po první světové válce byl pivovar pronajat

hrabětem Mitrovským soukromé akciové společnosti. V roce 1932 ho od hraběte Mitrovského odkoupil Starobrněnský pivovar v Brně. Pro velkou konkurenci přestal Starobrněnský pivovar s vařením sokolnického piva a ponechal tu pouze skladiště, z něhož se pivo rozváželo po okolí. Po přechodu válečné fronty byl pivovar v roce 1945 poškozen. V roce 1947 ho koupil sokolnický rodák František Vykouřil, který některé místnosti upravil na stolařskou dílnu. Nová éra sokolnického pivovaru započala v roce 2014. Po rekonstrukci objektu se zde v roce 2017 znovu začalo vařit pivo. Součástí je i rodinná restaurace, kde můžete ochutnat některé z nabízených piv a pochutnat si na výborném jídle. Minipivovar s restaurací, několika salonky a velkou zahradou ležící na oblíbených cyklotrasách byl v roce 2020 rozšířen o penzion.

BAROKNÍ SÝPKA

Impozantní sokolnickou sýpku nechal před rokem 1750 vystavět kníže Jan Leopold Dietrichstein. Bezprostředně kolem sýpky probíhala v prosinci roku 1805 slavná bitva u Slavkova. Sýpka sehrála v bitvě velmi významnou roli. Sloužila jako vězení pro 400 ruských zajatců. Barokní sýpka nedávno ožila v ruce odborníků. V historické budově se zrodil projekt Domov s duší. Skrze 21 zcela originálních bytů se podařilo propojit historickou majestátnost s nejnovějšími technologiemi.

Virtuální prohlídku obce Sokolnice naleznete na stránce www.virtualtravel.cz/export/sokolnice.

Připravila Ivana Mifková

NEZAPOMENUTELNÝ RODÁK ALOIS KONEČNÝ

ROZHOVOR S PAVLEM KONEČNÝM

Pavel Konečný (*1963) je sice pozořickým rodákem, avšak synem známého místního rodáka Aloise Konečného (1931–2001). Náhodou jsme na sebe narazili, slovo dalo slovo a vznikla tato vzpomínka na významného házenkáře a posléze rozhodčího „mezinárodní“ házené, který by se letos dožil 90 let.

Házenkáři Sokola Telnice (1955) – zleva stojí Alois Konečný, Antonín Stejskal, Miroslav Knoll st., Ondřej Máca, Emil Matula, zleva dřepí Sláva Mífek, Josef Šustr, Jan Vykouřil ml., Václav Konečný, František Vykouřil

■ **Začněme po pořádku. Jaký je váš vztah k Telnici?**

Mám moc hezký vztah k Telnici. Můj otec se tu narodil 9. listopadu 1931 jako nejstarší ze tří sourozenců rodičům Aloisi a Marii Konečným. Jeho rodný dům stával tam, kde dnes žije jeho sestra paní Stanislava Böhmová, kterou mnozí z vás dobře znáte (Za sokolovnou 272). Otcův bratr Zdeněk Konečný se přišel do Sokolnic. Sám jsem u tety Slávky prožíval společně se svou babičkou Marií prázdniny, takže na Telnici rád vzpomínám. Nezapomenutelná je pro mě třeba prázdninová vzpomínka z roku 1968, kdy tudy po invazi „spojeneckých vojsk“ do Československa projížděly tanky od Hodonína na Brno. Toto jsem společně s bratrancem Vlastíkem a babičkou Marií sledoval ze zídky u sokolovny. A co mne tehdy napadlo? Přebíhat silnici, zrovna když tudy jela kolona. Naštěstí mě tanky nezajely. Na druhou stranu můžu říct, že

z toho moji příbuzní měli opravdu hrozný nervy a trauma.

■ **Váš otec se v Telnici nejen narodil, ale od mládí se věnoval i místnímu sportu, házené.**

Pokud je mi z vyprávění a podkladů známo, začal hrát nejdříve českou házenou. Poté ještě chvíli hrával mezinárodní házenou (handbal) za Sokol Telnice.

Alois Konečný jako hráč brněnského klubu české házené (v pohybu zcela vpravo)

Kromě Telnice hrával během vojenské služby v Rudé hvězdě Praha, později také za brněnské kluby. Od roku 1960 se na dalších 21 let stal rozhodčím házené. Pískával nejvyšší ligu, občas zaskakoval i v nižších soutěžích, takže ho lidé mohli jako rozhodčího potkávat i v Telnici. Nebylo to pro něho doma nikdy jednoduché, protože musel pískat ve svém rodišti zápas svého mateřského klubu. Vím ale z vyprávění, že byl považován za objektivního soudce a všechny kluby, počínaje slovenskými Michalovcemi a konče Ústím nad Labem, si ho vážily. Také býval delegován na různé turnaje s evropskou účastí. Mám ještě z těchto dob po otci doma jeho píšťalku, kterou odpískal svůj poslední zápas. Tu bych chtěl věnovat místnímu Sokolu na památku. Jen pro zajímavost uvádím, že jeden z jeho dobrých kamarádů a spoluhráčů – Milada Hrdlička st. – byl pouze o den mladší než můj otec.

■ *Kromě sportovní stránky můžeme otevřít také další kapitoly jeho života. Čím se vyučil a jaká byla jeho profesní dráha?*

Svůj obor si vybral úplně sám – vyučil se sklářem v severočeském městě Chřibská. Jeho spolužákem byl na chvíli později známý zpěvák Waldemar Matuška, který pak učiliště opustil. Otec se po vyučení vydal na dráhu skláře ve sklárnách Janštejn v Horních Dubenkách (poblíž Telče). Táhl ho to však do rodného kraje, a tak dál pokračoval v brněnské Tesle. V roce 1962 se oženil a poté společně s manželkou pracoval v „Slzavém údolí“ v Brně (dnešní podnik Zetor) jako slévač. Tady zůstal až do svého odchodu do

Alois Konečný jako rozhodčí při zápase v Sokolnicích (stojí zcela vlevo)

důchodu. Kombinovat povolání slévače a rozhodčího házené pro něj nebylo vůbec jednoduché, ale měl házenou natolik rád, že to všechno i přes zdravotní obtíže zvládal.

■ *Vy jste pozořickým rodákem, jak se váš otec dostal do Pozořic?*

V roce 1962 se přiznal do Pozořic, když si vzal moji maminku Boženu Soldánovou. Spolu prožili šťastných 39 let, maminka mého tatínka měla velice ráda a podporovala ho ve všech jeho aktivitách, zvláště pak ve všem, co se točilo kolem házené. Všichni tři jsme taky někdy společně jezdili po zápasech. Protože s házenou procestoval doslova celou Československou republiku, s maminkou jsme se tak i my dva dostali do míst, kam bychom se jinak asi nikdy nepodívali. Vzpomínám si třeba na různá setkání se známými osobnostmi, se kterými jsme se díky tátovi mohli seznámit: namátkou třeba v Bratislavě s tenistou Janem Kodešem, v Praze s oblíbeným hercem Josefem Bekem a také slavným fotbalovým brankářem Ivo Viktor, v Brně s hokejovou legendou Oldřichem Machačem atd. Jako klukovi mi vůbec nedocházelo, s jak velkými osobnostmi té doby jsem se tehdy díky otcevi mohl setkávat.

■ *Máte kromě píšťalky na tatínka nějakou hmotnou vzpomínku?*

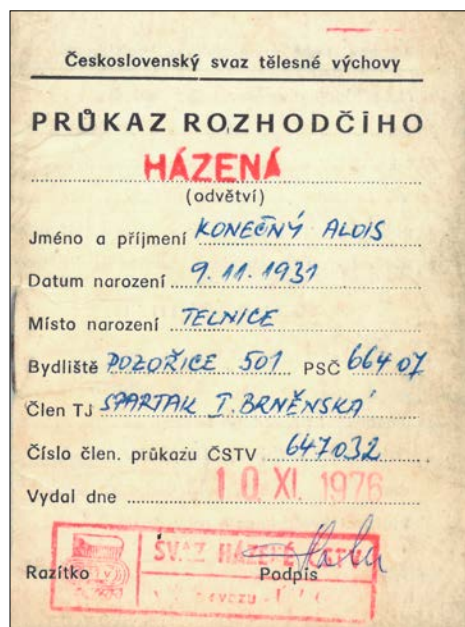
Spoustu pamětních předmětů už jsem lidem okolo sebe rozdál, zůstalo mi ale mnoho fotografií. U telnické tety Slávky máme ještě na památku skleněný džbán, který sám vyráběl. Motivem džbánu je namalovaná Sněhurka, ke které ještě patřilo sedm sklenic (trpaslíků). Avšak tyto skleničky vzal čas, zůstal jen tento džbán. Pan Ladislav Hrdlička st. mi říkal, že otec lidem do Telnice vozil spoustu svých sklářských výrobků.

■ *Na závěr bych se vás zeptal, jaký vztah měl váš otec ke své rodné obci?*

Vždycky to bylo jeho milované rodiště. Měl tu spoustu kamarádů, spoluhráčů, spolužáků, rodinu atd. Jezdili jsme sem všichni docela často, já na prázdniny, on za svými kamarády a známými na různé srazy, na návštěvy za rodinou, na hřbitov za svými rodiči. Vždycky na Telnici rád vzpomínal a vyprávěl různé historky. Když se tu na házenkářském hřišti objevil nový gumoasfaltový povrch, moc ho to potěšilo. Už dřív na takovém povrchu pískal a vyhovovalo mu to. Když teď slyším o tom, že se tu zvažuje stavba nové sportovní haly, můj otec by za to byl určitě moc rád. Házená byla celý jeho život a Telnici měl vždycky moc rád.

Za milou vzpomínku děkuje

František Kroutil

Jeden z průkazů rozhodčího

Svatební fotografie (1962) – Božena a Alois Koneční

TELNICKÝ LEGIONÁŘ FRANTIŠEK MICHLÍČEK

Jak jsme již dříve avizovali, po dohodě s rodinou Michlíčkovou z Dražovic se podařilo dát dohromady zkrácený životní příběh telnického legionáře Františka Michlíčka. Původně jsme ho v seznamu legionářů neměli, jelikož byl rodákem z Dědic (Vyškov). Jenže před I. světovou válkou pracoval a bydlel spolu se svým bratrem Jindřichem na sokolnickém nádraží v Telnici a do války (rakousko-uherské armády) byli oba povoláni právě z Telnice.

Mladý František v rakouské uniformě

František Michlíček se narodil 30. dubna 1897 v Dědicích (okres Vyškov na Moravě). Vyučil se číšníkem a praxi údajně vykonával v královopolském Semilassu. Jeho tatínek Matouš Michlíček získal práci na sokolnickém železničním nádraží, a proto se s ním rodina přestěhovala z Vyškovska do Telnice. Bydlení získali v domě č. 100, který stojí hned vedle telnického železničního přejezdu. Podle našich záznamů z Pernovy kroniky pracoval těsně před válkou jako sklepník (pravděpodobně pro hraběte Mitrovského). Do I. světové války byl povolán v roce 1915, z nádraží odjel 15. října a nastoupil k 17. praporu polních myslivců rakousko-uherské armády, který tvořili z velké části moravští branci. Tento prapor byl posádkou v rakouském Judenburgu s doplňovacím okresem Brno. Vojáci podstoupili osmitýdenní výcvik, jehož např. střelecká část se odehrála u Neziderského jezera.

Prapor byl odeslán na východní frontu bojovat s Ruskem. Se svou jednotkou se postupně dostal až na západní Ukrajinu, kde ve volyňské oblasti (u města

Dubno u Lvova) padl do zajetí. Svým potomkům popsal tento okamžik takto: „Celou noc jsme pochodovali do předem připravených pozic. Ráno jsme zahlédli jednotku kozáků, kterým jsme se bez jediného výstřelu dobrovolně vzdali. Vůbec se nám nelíbilo, jak se k nám pak kozáci chovali. Byla válka, obrali nás o cennosti a nechovali se k nám moc přívětivě. Oproti nám to ale byli ostřílení vojáci, my jsme byli pořád nezkušení nováčci. Přesto jsme si věřili, že kdybychom chtěli bojovat, určitě bychom je porazili. Nikdy bychom se nevzdali ani přesile, kdybychom to sami nechtěli. Za Rakousko-Uhersko se nám však pokládat životy nechtělo.“

Vystřídal několik zajateckých táborů. Dokonce z jednoho z nich s kamarády utekl, chtěli si najít lepší živobytí, ale všude okolo byla jen bída a hlad. Proto se zase vrátili zpět do tohoto tábora. Zapojil se nakonec do místního zemědělství, později pracoval v cukrovaru. Byla to pro něj asi jediná možnost, jak si vydělat aspoň na základní životní potřeby. Takto se vojáci ale mohli také seznámit s místními lidmi, chodili k nim na tancovačky a různé zábavy. František Michlíček na zdejší obyvatele rád vzpomínal. Když se pak dozvěděl, kde

Bratr Jindřich Michlíček

se může přihlásit k „československým dobrovolcům“ (v pozdější terminologii legionářům), učinil tak v ukrajinském Jahotíně v Poltavské oblasti (východně od Kyjeva), zařazen do legií byl 13. ledna 1918. Zde sloužil u druhého dělostřeleckého pluku (2. baterie v Ostroluči u Kyjeva a na dalších místech v Rusku).

Vzpomínka na čs. legie – František stojí třetí zprava

V policejní uniformě se služebním psem

Samotné zařazení mezi československé jednotky proběhlo asi tímto způsobem: „Došel jsem večer do jedné vesnice a ptal se po našich vojácích. Dostal jsem tip na jeden dům, kde by měl být někdo z nich ubytovaný. Z domu vyšel chlap ve spodkách a hned jsme se poznali: byl to můj starší bratranec a ten na mě hned volá: Co tu děláš? To bylo překvapení! Vysvětlil jsem mu, že hledám naše vojáky a že bych chtěl vstoupit do legií. On, že můžu jít k nim, k dělostřelcům. Já ale jsem jen pěšák, říkal jsem mu. On, že to nevádí, my tě všechno naučíme.“

Následně František bojoval v různých bitvách, často vzpomínal na legendární vítězství našich legionářů u Bachmače (březen 1918). Postupně se naši vojáci

posouvali vlakem na východ. Spoluse svým 2. lehkým dělostřeleckým plukem a mj. i štábem čsl. vojska se 22. dubna 1920 nalodil a lodí President Grant se zastávkami v Hong Kongu a v egyptském Port Saidu dorazil do vlasti 30. června 1920.

Po válce se dal k prvorepublikovému četnictvu, působil např. na Slavkovsku, Brněnsku a Prostějovsku. Oženil se s Marií Burianovou z Dražovic. V roce 1938 ho velmi zasáhla zrada spojenců Anglie a Francie v rámci Mnichovské dohody. V protektorátu ještě chvíli pracoval jako četník, ale snažil se lidem pomáhat. Kde mohl překazit Třetí říši její záměry, tak to rád udělal. Dle svých možností dokonce prováděl tajné sabotáže přímo ve službě. Jeho český nadřízený o tom dobře věděl a celou dobu ho kryl. František také připomínal i pár čestných Němců, kteří v pozici úředníků zametali české i německé případy pod koberec, aby zachránili lidské životy. Vzpomínal ale i na české četníky, kteří se chtěli Němcům zalíbit a úmyslně porušovali protektorátní předpisy a používali zbytečně zbraň proti hledaným osobám, když to nebylo nutné.

Vzhledem k jeho legionářské minulosti se protektorátní správa snažila jeho službu ukončit. Poslali ho do určitého druhu „výslužby“ a současně se měl hlásit u pracovního úřadu, aby nastoupil do běžného zaměstnání. To však neudělal, na úřad nedorazil. Místo toho se začal částečně skrývat. Tou dobou již bydlel v Dražovicích (u Rousínova). V roce 1944 založil spolu s lidmi z Blažovic sabotážní skupinu, která se jmenovala jednoduše Blažovice-Dražovice. Podařilo se jim přerušit telefonní vedení mezi Brnem a Vyškovem, na vojenských

František Michlíček podává hlášení Edvardu Benešovi – červenec 1946 – Prostějov

vagonech poškozovali vojenskou techniku apod.

Po válce nastoupil v Prostějově ke Sboru národní bezpečnosti. Zažil únorovou revoluci v roce 1948, vzpomínal, jak se ho vlastně celý život pořád ptali na jeho legionářskou minulost: nejdřív Němci při okupaci, pak Sověti při osvobození a po roce 1948 zase pro změnu komunisté. V červenci 1946 dokonce

Marie a František Michlíčkovi

jménem prostějovské SNB hlásil vzácné návštěvě – prezidentu Benešovi – stav pořádku na Prostějovsku.

Spolu s manželkou vychovali dvě děti a prožili spokojený život v Dražovicích. Telnici navštěvoval, bydlela tu jeho blízká rodina (dr. Emil Michlíček je jeho synovec). Jeho bratr Jindřich (nar. 12. července 1895) pracoval celý život u drah a bydlel v Újezdě u Brna. Oba bratři v roce 1915 odešli z telnické Nádražní čtvrti do války. Jindřich dokonce nastoupil do vlaku k odvodu s kronikářem Františkem Pernou. Bratři Michlíčkovi se dostali na ruskou frontu, přičemž

Jindřich se k legiím přidal v Oděse. To možná ovlivnilo i jeho pohled na situaci v Rusku, když po celou dobu spíše „fandil“ rudým. To znamenalo, že proti nim nechtěl bojovat a měl pouze zájem se co nejdříve vrátit domů. Celý následující život bylo toto názorové rozdělení tématem vzájemných hádek mezi oběma bratry, protože František měl na historii této doby zcela opačný názor.

Nejdříve tento svět opustil starší Jindřich v roce 1967, František zemřel o tři roky později. U Františka hrálo v jeho životě významnou roli období mnichovské zrady, jak sám říkal. V době první

republiky plně podporoval všechny národní snahy o rozvoj naší země, svoji práci vykonával svědomitě a s nadšením jako jistě spousta dalších legionářů. Zlom v roce 1938 změnil jeho postoj ke spojencům první republiky. Po osvobození země od okupace Německem se u něj dostavila snaha nikdy nedopustit to, co se v posledních letech stalo. Proto se v druhé polovině roku 1948 přidal ke komunistům. Zůstal však čestným člověkem a nezneužíval svého členství ve vládnoucí straně ke svému prospěchu, ani k ovládnutí jiných lidí.

Ivan Michlíček, Dražovice

POZNÁVÁTE TYTO FOTOGRAFIE?

Tyto dvě staré fotografie byly nalezeny v archivu Františka Michlíčka. Existuje určitá naděje, že by se mohly vázat k historii naší že-

lezniční stanice. Podle uniforem by se mělo jednat o železničáře z přelomu 19. a 20. století. Chtěli bychom vás poprosit, pokud by

vám tyto fotografie někoho nebo něco připomínaly, abyste se ozvali starostovi obce na tel. 725 33 00 44. Děkujeme. FK

76. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ OBCE

Dne 24. dubna si letos opět připomeneme další (tentokrát 76.) výročí osvobození obce Rudou armádou od nacistické okupace. Není jisté, jestli i letos nebudeme pokládat pamětní věnec pouze s místostarostou téměř „soukromě“. A tak bychom chtěli alespoň touto krátkou vzpomínkou připomenout chvíle, které byly pro další život nejen naší vesnice důležité. Tentokrát jsme v archivech narazili na zajímavý dobový

Vincenc (Čeněk) Bínek na vězeňské fotografii v Praze-Ruzyni (1940)

článek z novin Národní osvobození, které v neděli 19. srpna 1945 otiskly na titulní stránce článek novináře a politika

Dr. Lva Sychravy o telnickém rodákovi Vincenci (Čenkov) Bínkovi. Více se dočtete v dobových pramenech.

Velezrádci popraveni

ČTK. — Praha 14. září: 46letý Josef Jirka, 39letý Jan Jiříčka, 44letý Čeněk Schmidt, všichni z Prahy, byli 29. dubna 1942 odsouzeni lidovým soudem pro zeměrádné nadřování nepříteli a pro přípravy k velezradě, Jiříčka také pro zeměrádné vyzvědačství k trestu smrti a k trvalé ztrátě občanských práv a 12. září 1942 popraveni. Odsouzení byli velezrádně činní proti Německé říši a proti řádu, vytvořenému v Čechách a na Moravě. Jiříčka kromě toho provozoval vyzvědačství proti Německu.

Současně byli popraveni 42letý Vincenc Binek z Telnice (okres Brno) a 42letý Karel Čámský z Prahy, kteří byli lidovým soudem odsouzeni pro nadřování nepříteli a přípravy velezrady k smrti a ke ztrátě občanských občanských práv na doživotí. Binek a Čámský napomáhali za války nepřátelské mocnosti a byli velezrádně činní proti státnímu řádu v Čechách a na Moravě.

Dále byli 12. září 1942 popraveni 32letý Antonín Pulpán z Pardubic a 46letý Gustav Coufal z Chrudimí, jež lidový soud odsoudil pro velezradu, nadřování nepříteli a zeměradu k smrti a k trvalé ztrátě občanských občanských práv. Tito odsouzení byli velezrádně činní proti Německu a proti řádu, vytvořenému v Čechách a na Moravě, a za války napomáhali nepřátelským mocnostem. Pulpán kromě toho provozoval vyzvědačství proti Německu.

Duch této země

Dr. Lev Sychrava

(Předneseno na pražské manifestaci Svazu osvobozených politických vězňů.)

Dříve než přečtu pozdravné projevy, došlé k této manifestaci, přečtu jeden dopis bratra, který není mezi námi, ale mluví jménem tisíců a tisíců nejlepších z nás, kteří nepřežili hrůzy světové války a nedočkali se dne našeho osvobození.

Bratr Vincenc Binek, obchodní zástupce v Telnici na Moravě, 47letý, svobodný, pečující o pět dětí své sestry, převáděl tajně v prvním roce války přes slovenskou hranici naše letce, prochájecí do československé zahraniční armády. Byl zatčen v květnu 1940 a popraven 12. září 1942 v Plötzensee u Berlína. Za dva roky svého vězení byl 48krát mučen, aby prozradil své revoluční spojení. Den před smrtí 11. září napsal své matce dopis, v němž praví:

„Milovaná a drahá mamičko! Piší Vám dnes poslední dopis na rozloučenou. Nedočkal jsem se Vašeho dopisu, ani podobenek... Zítřka 12. září ráno ve 4.39 ukončím svou pouť života. Budu alespoň mít pokoj, přestanu již trpět... Jsem statečný, odevzdaný do vůle boží. Vim, že má oběť není marná. Vzpomínám Vás všech, děkuji Vám za všechno co jste mi udělali dobrého a prosím všechny za odpuštění. Dějiny piší. Zehnám Vám všem, prosím náš lid a napomínám ke svornosti a vzájemné pospolitosti, neboť vnějšího není nic, vnitřní ale všechno.“

A v druhém dopise sourozencům piše: „Buďte svorní a mějte se rádi! Vzájemně se podporujte a postarejte se o děti tak, jak piší mamince. Musím odejít ze života, dějiny tak chtějí. Umírám statečně. Mám a měl jsem své povinnosti.“

Bratr Binek mluví k nám všem. Mluví také za všechny ostatní bratry a sestry bez počtu, kteří pro své smýšlení a svoji revoluční práci umučeni a popraveni byli v německých věznicích a koncentracích, v naší vlasti i v Německu, na transportech smrti, v dolech a lomech a různých těch vrahovských jamách německých nadlidí. Jejich poslední myšlenka a jejich odkaz je nám povinností a programem. Chceme opravdu svorně pracovat pro vybudování a zajištění svobody, za kterou umírali.

„Vnějšího není nic“, praví bratr Binek, „vnitřní ale všechno“. Kde se vzala v tom prostém synu moravské vesnice tato hluboká myšlenka? To promluvil z něho duch této země, duch tisíciletých dějin našeho národa, jež nám připomíná tento pomník Jana Husi a jež dal sílu našim buditelům a osvoboditelům a všem vojákům a mučedníkům našeho vítězného zápasu. Budeme-li tomuto odkazu věrni, nebudeme pracovat nadarmo a vykonáme užitečné dílo pro republiku, jak jsme si předsevzali.

Věnujme chvílku tichého zamýšlení památce našich velkých mrtvých!

Článek v Moravské orlici referuje o popravě Vincence Bínka (1942)

Článek v Národním osvobození ze srpna 1945 cituje dopis na rozloučenou, který napsal Vincenc Binek své matce FK

NAŠE NÁŘEČÍ

Na území Moravy se můžeme setkat s mnoha nářečími. Postupem času některé speciální výrazy mizí. Nabídeme vám v následujícím příspěvku malé ohlédnutí za slovíčky, která jsou specifická pro náš region. Cítím, že jsme na tu naši mluvu hrdí. Legrace je, když vám na dovolené v tuzemsku našinec z jiného konce republiky (např.

tzv. Čížek) nerozumí. Některé výrazy si snadno odvodíme sami, protože jsou jen trošku „polechtané“ nebo protažené. U jiných je opravdu třeba překlad od starších generací. Tož včil si sousedí můžete přelóskat dúle pár slov a zpomenót si, jak spolem rozomovali před letama naše prababičky a pradědósci.

ruke	mosim
hruške	dum
mužo	za vodó
trohla	lóbat
ruža	chcel
stul	herzteple, jablůška
luža	voni vijó
pracujó	pabók, pabučina
malujó	dé mně
nocujó	dolu
nyst	na vrcho
kryv	nebud se
dyšč	handěl
hupict	zhóročit
koňum	klóct
pucujó	hóhrabke

Řešení najdete na straně 68. Pokud vás ohlédnutí za starými jedinečnými výrazy bavilo, můžete se těšit na příští pokračování v dalším čísle Telnického zpravodaje. Jestli ve své slovní zásobě disponujete nějakými šperky z dob minulých, které jsou spjaty s naším moravským nářečím, můžete nám je sepsat a vložit do poštovní schránky obecního úřadu. Nezapomeňte uvést telefonický kontakt pro případnou konzultaci.

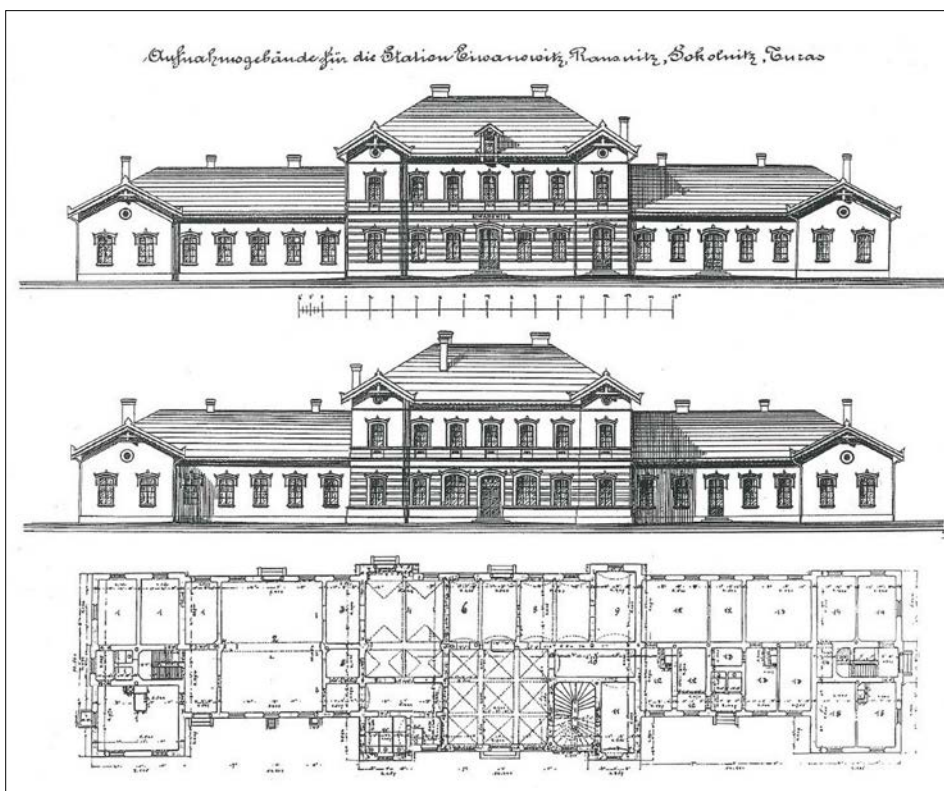
Ivana Mifková

Hrabě Vladimír I. Mitrovský (1814–1899) bočnou dráhu z Nezamyslic do Prostějova, Olomouce a Šternberka. A k té řepné dráze: na této trati bylo hodně cukrovarů (Sokolnice, Vyškov, Němčice nad Hanou, Kojetín, Bedihošť, Vrbátky, Čelchovice aj.). Při stavbě této tratě byly dané železniční stanice Chrlice, Sokolnice, Holubice atd. Sokolnické nádraží mělo stát původně v místě bývalého cukrovaru a trať měla pokračovat dále do Holubic, aby nádraží nedělalo hraběti pod okny hluk a nedělilo mu pozemky u jednotlivých hospodářských dvorů (Kobylnice, Jiříkovic, Blažovice) a nezpůsobovalo zbytečné ekonomické komplikace. Tak celou změnu trasy železnice, jak ji známe ze současnosti, zaplatil a původní název stanice Sokolnice tak vycházel přímo z projektu. Ještě poznámka ke zdejší železniční vlečce. Nebyla zmíněna ta, která vede mezi Přerovským zhlavím a vlečkou n. p. Šaratica – byla to původně vlečka do sladovny sokolnického pivovaru. Za hospodářské krize byla prodána pivovaru Moravia Brno, nyní Starobno. V roce 1945 ji ustupující německá vojska podpálila (mimo jiné

Obrázek z projektu nádraží Sokolnice z roku 1869

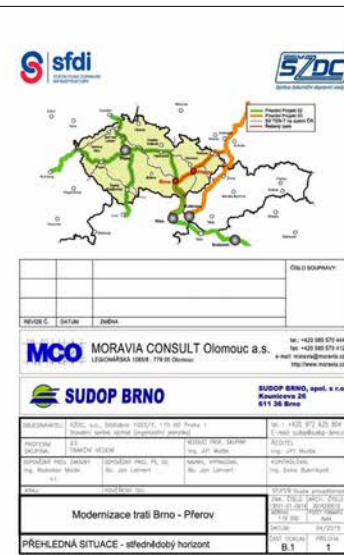
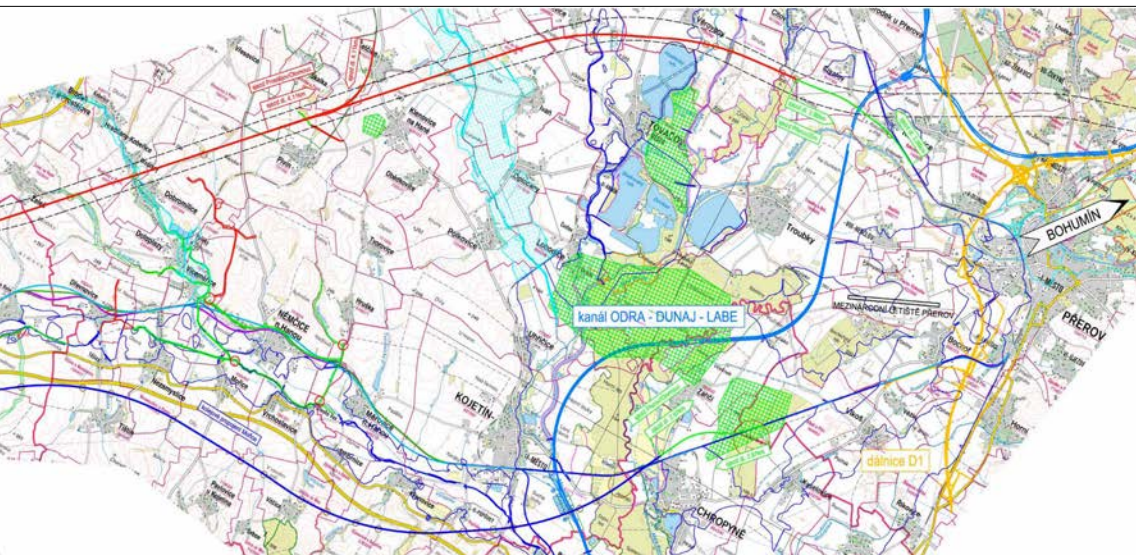
i sokolnický cukrovar) a sladovna již pak později nebyla obnovena.

Plán na vybudování vysokorychlostní tratě – Nedávno jsem se zúčastnil jednoho semináře ohledně vysokorychlostní tratě (VRT). První VRT by měla být „na zkoušku“ vybudována na trati Brno–Přerov a zatím se počítá s rychlostí 200 km/hod. Schválena je již etapa Přerov–Kojetín v původní trase, úsek Kojetín–Nezamyslice povede v nové trase (bude dvojkolejná a zůstanou stanice Kojetín, Nezamyslice, Vyškov, Holubice a Brno, ostatní stanice se stanou jen zastávkami). Nová trasa VRT povede také z Holubic do Blažovic, přičemž mine Šlapanice. Nová stanice Brno-letišť se má provizorně napojit

v Černovicích na Vlárskou dráhu, než bude vybudováno nové nádraží v Brně. Tato vysokorychlostní trať tedy nepovede přes Telnici. Naše stávající trať z Brna povede až po zastávku Zbýšov. Ze Zbýšova se má vybudovat spojka do Slavkova a navázat na Vlárskou dráhu. Vlárská dráha je dvojkolejná, takže předpokládám, že zdvojkolejnění by čekalo i tuto připojenou trať. Do Křenovic tato dráha nepovede, občané z Křenovic v referendu plán vedení tratě zamítli. Bližší informace k tomuto tématu můžete najít webových stránkách: www.vysokorychlostni-zeleznice.cz/modernizace-trati-brno-prerov.

Karel Blažek st.

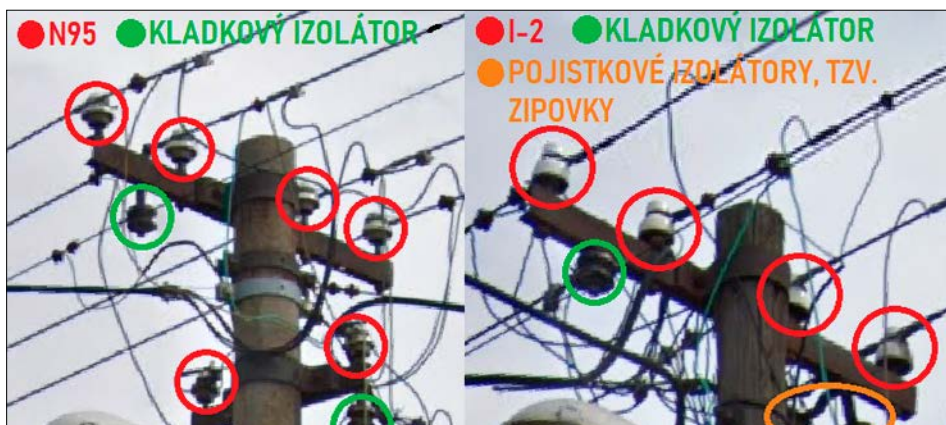
▼ Projekt modernizace trati Brno–Přerov

ELEKTRINA V NAŠÍ OBCI – HISTORIE A SOUČASNOST

Zleva: Podobný typ svítidla, jako byla ta první v Telnici, Elektrosvit 23.015 Óčko, Mesko OZPR 125 jako na ulici Za sokolovnou a dnes již vzácná výbojka Tesla RVLB 125 W z roku 1971 v mé sbírce.

Vlevo je novější sloup, popsané izolátory N95 a kladkový izolátor. Vpravo je starší sloup, popsané izolátory I-2, kladkový izolátor a pojistkové izolátory, tzv. zipovky, které se dříve používaly místo klasických pojistek. Dříve totiž vždy nebyly pojistky na domě, ale zašroubované v izolátoru na sloupu. Pokud se chtěly pojistky měnit, muselo se vylézt na sloup.

Od vynálezu žárovky americkým vynálezcem T. A. Edisonem v roce 1879 se po celém světě začala rozvíjet elektřina velmi rychle. V roce 1881 byla např. elektrifikována Paříž a v roce 1882 první divadlo v Evropě – Mahenovo divadlo v Brně. Koncem 19. a začátkem 20. století se začíná elektřina rozmáhat po celém území ČR. Nejdříve byla elektřina dovezena do větších měst, začátkem 20. let se ale pomalu začínaly elektrifikovat i obce. Poslední elektrifikovanou obcí v ČSSR byla slovenská Zlatá Baňa, kam byla elektřina dovezena až v roce 1960.

Ted' ale k Telnici. Dne 3. září 1927 obecní zastupitelstvo rozhodlo o elektrifikaci obce. Celkové náklady činily 257 000 Kčs. Rozvodná síť byla do dvou měsíců hotova a 19. října 1927 se v Telnici poprvé rozsvítily žárovky. Veřejné osvět-

lení bylo tvořeno ramínkovými svítilny s odrazným talířem a skleněným krytem pro žárovku. Ta byla umístěna pod konzolami s izolátory a elektrickými vodiči. Izolátory byly tvořeny čtyřmi kusy typu I-2 a jedním kladkovým izolátorem. Dřevěné sloupy byly buďto jednoduché, nebo takzvaná „Áčka“, což byly dva sloupy opřené o sebe, spojené kusem dřeva. Sloup tak připomínal písmeno A. Některé z těchto sloupů slouží dodnes, hlavně na ulici V dědině nebo u orlovný. Výrazná změna přichází začátkem 70. let, kdy jsou některé dřevěné sloupy vyměněny za betonové a tehdy více než 40 let stará ramínková svítilna jsou vyměněna za nová, takzvaná „Óčka“. Jedná se o Elektrosvit typ 23.015 na rtuťovou výbojku Tesla RVL 125W (2 taková svítilna mám ve sbírce). Konzoly na sloupech jsou po-

dobné, kladkové izolátory jsou také stejného typu. Změna přichází u vrchních izolátorů, místo typu I-2 nastupuje typ N-95. Ve stejném období se také stává ulice Za sokolovnou. Zde jsou instalována polská svítilna Mesko OZPR 125, taktéž na rtuťovou výbojku o příkonu 125W. V současnosti se na hlavních stžárech v obci nacházejí především svítilna Philips Malaga na sodíkové výbojky o příkonu 70W. U rybníka se nachází pár svítidel mně neznámého typu. V ulici Růžová je jedna „Rakev“ od Elektrosvitu, typ 444.19.70 na sodíkovou výbojku Tesla SHC 70W. Na ulici Za sokolovnou se nacházejí z většiny opálové koule neznámého výrobce, na zadní ulici je ještě pár OZPR 125W, avšak rtuťové výbojky (modře svítící) byly před pár lety nahrazeny sodíkovými (oranžově svítícími). Na ulici Augarty jsou sodíková svítilna pravděpodobně od firmy Elektrolumen. Nová bílá svítící svítilna u obchodu a před hostincem U Laštůvek jsou nového, více a více se rozrůstajícího typu LED. Podobná svítilna jsou na ulici Palackého, zkratce mezi ulicemi Růžová a Draha a na rohu rybníka. Ta mají i solární dobíjecí panel, aby ušetřila elektrickou energii. Svítilna na ulici Lány a u Bentelu jsou na metalhalogenidové výbojky pravděpodobně 150W. V budoucnu by se měla celá obec zase ponořit do bílého světla, sice ne rtuťových výbojek, jako v 70. letech, nýbrž nových LED. Oranžový sodík dříve či později vymizí a nastane naplno nová éra veřejného osvětlení.

Filip Křen

Izolátory z mé sbírky – zleva: I-2, N95 a kladkový izolátor.

ARCHIVNÍ SLOHOVÉ PRÁCE DĚTÍ Z TELNICKÉ ŠKOLY

NAŠE PĚNKAVY

Před naším jsme měli na hrušce pěnkaví hnízdo. Jednou v létě bylo veliké parno. Odpoledne se přihnala veliká bouře. Začalo pomalu pršet. Hrom burácel a blesky se křížovaly. Já s maminkou jsme se dívaly, kde je pěnkavka. Ve hnízdečku nebyla. Za chvíli už letěla a nesla v zobáčku mnoho peříček. Ustlala si je pěkně a sedla si na ně. Tu začalo ještě více pršet. Pěnkava roztáhla křídélka a zakrývala svá vajíčka. K večeru přestalo pršet. Asi za deset dní se pěnkavce vylíhla mládátka. Když měla mláďata hlad, pištěla. Jednou šli okolo našeho malí chlapci. Slyšeli, jak malá mláďata piští. Vzali hůlku a hnízdečko chtěli shodit. Tu stará pěnkavka přiletěla a chránila svá mláďata.

Josefa Mifková, 6. šk. rok, 1933

NAŠE KOLO

Loni v dubnu koupil tatínek nové kolo. Já jsem na kole uměl, tatínek také. Loni jel jsem dost rychle, najel jsem na kámen a pokrřivil pedál. Doma jsem kolo očistil a dal do světnice. Za nedlouho chtěl jet tatínek do Sokolnic. Řekl mně, abych kolo očistil a napumpoval. Tatínek povídal, že je kolo poškozeno. Co je to, ptal se mě. Řekl jsem, že kolo jsem naboural. Na kole jsem již jezdit nesměl a dostal jsem řezu. Nyní jezdím zase, ale jenom když mně tatínek dovolí. Když jsem hodný, nebo když přinesu ze školy hodně jedniček na vysvědčení.

Vladimír Pustina, 6. šk. rok, 1932

MŮJ PRVNÍ KUCHARSKÝ POKUS

Jednou jela maminka se služkou do Brna. Já jsem smažil vajíčka. Když byla vajíčka usmažená, šel jsem pro pažitku. Místo pažitky jsem vzal trávu. Pak jsem ji pokrál do těch vajíček. Pak jsem je osolil. Jedli jsme a nechali tatínkovi. On řekl, že jsme tam dali trávu.

Jaroslav Řičánek, 6. šk. rok, 1932

NEÚSTUPNOST ŠPATNĚ KONČÍ

Když jsem byla menší, přinesl mi tatínek z Brna pomeranč. Měla jsem se rozdělit o něj s bratry. Byli jsme tři a nevěděli jsme, jak se máme rozdělit. Dostali jsme každý čtvrtku a ze čtvrté každý díl. Ale dvě byli větší a jedna menší. Žádný ten malý nechtěl. Maminka odešla na dvůr. My jsme se začali o pomeranč bít. Tahali jsme se, až jsme pomeranč roz-

mačkali a poházeli po zemi. Když maminka přišla, běžela jsem jí to žalovat. Sklouzla se mně po pomeranči noha, svalila jsem se a odřela si koleno. Maminka hubovala. Řekla, že jsme všichni stejní.

M. Sklenářová, 6. šk. rok, 1930

VESELÁ PŘÍHODA VE ŠKOLE

V první třídě stala se veselá příhoda. O přestávce jsme seděli a vykládali. Čermáková se otočila a odfukovala droby z gumy z kalamáře. Gumu nemohla odfouknouti. Foukla silněji do kalamáře. Inkoust jí šplíchl na obličej a mně na zástěru. Všichni jsme se smáli. Čermáková se šla umýt.

Věra Králová, 7. šk. rok, 1929

NA POHŘBU

Byla jsem na dědečkově pohřbu. Dědeček zemřel náhle. Ještě ten den byl na ulici a zpíval Jeníčkovy písničky. O půl jedenácté si šel sednout na postel. Náhle se převálil přes postel. Chvíli dýchal, ale těžce. Potom vydechl zhluboka a to bylo již naposled. V pondělí dne 1. února byl pohřeb. Přišli jsme brzo ráno k tetičce. U tetičky už byli hosté z Lovčiček. Před sedmou hodinou scházeli se lidé k tetičce, aby dědečka vyprovodili. O sedmé hodině přišel k domu pan děkan, pan řídící a zpěvačky. Pan děkan odříkal modlitbu nad rakví. Pan řídící se zpěvačkami zapěl smuteční píseň. Potom jsme šli do kostela. V kostele byla sloužena mše svatá za dědečka. Po mši svaté jsme šli na hřbitov. Pan děkan odříkal nad hrobem modlitbu. Pan řídící a zpěvačky zapěli smuteční píseň. Potom jsme se nad hrobem pomodlili. Po modlitbě hrobař dědečka zasypal hlínou. Tetička po pohřbu pořádala hostinu.

Fr. Chudáčková st., 6. šk. rok, 1932

RYBOLOV

V sobotu byl u nás rybolov v obecním rybníku. Sešlo se tam mnoho lidí. Donesli velkou síť. Natáhli ji na rybník a donesli škopky. Když se shromáždili lidé, počal rybolov. Ulovili mnoho ryb, většinou kaprů. Velké ryby dávali do škopků. Menší ryby házeli do vody. Tyto ryby chytali do konviček. Ryby ve škopcích odnášeli ke školce a prodávali je. Jeden kilogram prodávali po deseti korunách. Když ryby vyprodali, táhli

podruhé. Po druhé nevylovili již tolik ryb. Zbylé ryby odnesli k Jahodům. Potom se lidé rozešli.

Anna Hrdličková, 6. šk. rok, 1932

JARNÍ HRY

Jaro se již probouzí. Slunce pěkně hřeje. Děti si na ulici hrávají. Některá děvčata s míčem. Chlapci a Kramářová, Rozkydalová a Sklenářová hrávají kuličky. Jednou Kramářová hrála s Večeřou. Když jí do důlku spadlo liché číslo, řekla, že špatně mířila a kuličky mu sebrala. Když Večeřa házel a spadlo mu tam sudé číslo, kuličky mu taky sebrala. Od té doby s ní nechce hrát.

H. Vágnér, 7. šk. rok, 1930

STROMY KVETOU

Všechno kvete. Třešně a jiné stromy obalily větve květem bílým, jabloně kvetou růžovým. V korunách stromů poletuje a vesele bzučí hmyz. Včely sbírají sladkou šťávu. Alej jest celá bílá, jako by ji zahalil do bílého závoje. Vzduch jest naplněn vůní a bzukotem hmyzu. Jest milo vyjít si do rozkvétajícího sadu. Za večera objevují se na květech chrousti. Chrousti ožírají pupeny a květy stromů. Mnohé nerozumné děti krásu stromů ničí. Trhají květy a pak je zahodí. Nikdy nebudu ničeho poškozovati.

Jarmila Rozkydalová, 7. šk. rok

VLAŠTOVKY

Ani v dálné cizině nezapomněli ptáci na své rodiště. Také vlaštovky již se vrátily. Poohlédly se po svých hnízdech. Špatnější hnízda opraví nebo postaví nová. Jejich švitoření jest milé. Nebudu jim hnízda bourati, ani jich hubiti, protože vím, co jim dalo práce, než hnízdo postavily. Mohly by býti lidem vzorem, jak touží po svém domově a váží k nám tak dalekou a obtížnou cestu.

A. Doležalová, 8. šk. rok, 1930

JARNÍ HRY

Teplé slunečko vylákalo děti do přírody. Prohánějí se po ulici jako hříbata. Hrají různé hry. Hoši hrají o kuličky, děvčata na vyvolávanou. Na ptáčníky, na barvy, na honěnou a mnoho jiných her. Malé děti si hrají na plátýnka, jezdí s kočárky. Nejlépe se mi líbí hra na barvy. Děvčata se postaví do řady a každá dostane jméno barvy, aby o tom nevěděl kupující. Dvě děvčata

si kleknou proti sobě. Přijde kupující: „Bim, bam“. „Kdo je?“ táže se prodavačka. „Já pán.“ „Co chceš?“ „Barvy.“ „Jaké?“ Kupující řekne barvu, jakou by si přál. Má-li prodavačka, stoupne si ta, která má jméno barvy, vedle ní. Tak se může tázati několikrát. Neuhod-

ne-li, jde ke druhé prodavačce. Stále se hraje, až se všechny barvy prodají. Každá prodavačka si nechá své barvy. Potom se kupující ptá každé barvy, chce-li býti andělem, nebo čertem. Řekne „Ukaž bílé zuby“. Ukáže-li, jest čertem, neukáže-li, jest andělem. Po-

tom se čerti a andělé přetahují. Udělá se mezi nimi čára. Přetáhnou-li andělé čerty, zvítězí a naopak. Hra jest pěkná. Po vykonaných úlohách a práci je to milá zábava.

*Alžběta Pešlová, 8. šk. rok
Přípravila Marta Klanicová*

ZE SOKOLSKÉ HISTORIE

Časopis Sokol

V lednu to bylo 150 let, co vyšlo první číslo časopisu Sokol.

Dne 16. února si Sokol připomněl 159 roků od svého založení.

V roce 2018 byla na všesokolském sletu v pražském Edenu na tribunách vyvěšena hesla: VPŘED, TUŽME SE, NI ZISK – NI SLÁVU a mnoho dalších. Známe ale jejich původ? Před 150 lety vydal Miroslav Tyrš (zakladatel Sokola) zásadní

prohlášení „Náš úkol, směr a cíl“, které se stalo jakousi biblí sokolského hnutí. Tato Tyršova programová stať byla zveřejněna v prvním čísle časopisu Sokol v lednu 1871. Vycházel jednou za 14 dní. Tento časopis vydává s menšími přestávkami Česká obec sokolská dodnes.

Další výročí patří sestře náčelnici **Marii Provazníkové**. Narodila se 24. října 1890 za Rakouska-Uherska v pražském Karlíně. Začínala cvičit v Tělocvičném spolku paní a dívek pražských, který byl založen v listopadu 1869. Byla cvičitelkou již od dětství. V Praze absolvovala gymnázium, poté studium na Univerzitě Karlově, kde v roce 1915 složila svou první zkoušku z tělocviku. Dále pokračovala ve studiu až do roku 1918, následně začala učit na pražském gymnáziu. Ve svých 28 letech se stala členkou náčelnictva ČOS. Náčelnicí byla poprvé zvolena v roce 1931 a zůstala jí až do doby, kdy byla činnost Sokola v Protektorátu Čechy a Morava zastavena. Po válce byla v roce 1946 zvolena náčelnicí Mezinárodní gymnastické federace (FIG) a spolupracovala na přípravách Olympijských her v Londýně. V roce 1948 byla opět zvolena náčelnicí ČOS a připravovala 11. všesokolský slet v Praze. Na OH v Londýně vedla

československé družstvo žen, a i přes úmrtí Elišky Misákové přivezly naše gymnastky zlato. Místo návratu z Londýna domů zvolila Marie Provazníková exil a stala se tak prvním uprchlíkem z olympijských her. V začátcích našla útočiště v londýnském Sokole a v prosinci téhož roku (1948) se přestěhovala do USA. Zde pracovala jako učitelka tělesné výchovy. V roce 1950 se stala náčelnicí Americké obce sokolské a náčelnicí zahraničního sokolstva. Byla jí až do svých 90 let.

V Praze v roce 1989 po obnovení ČOS v Československu vydávala Marie Provazníková mnoho knih o Sokole. Na její výslovné přání byla vydána brožura s původním názvem Tyršova programového prohlášení „Náš úkol, směr a cíl“, kterou ještě stihla vlastnoručně podepsat a svůj milovaný Sokol pozdravit.

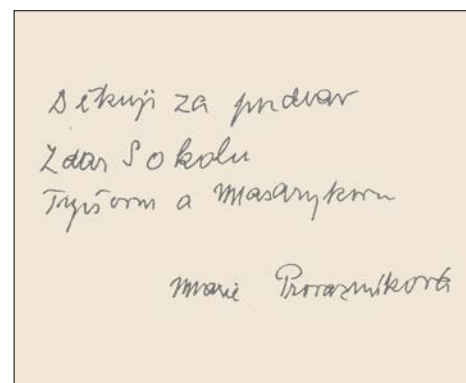
Zemřela 11. ledna 1991 v USA v nedožitých 101 letech. V roce 2002 jí bylo v Praze in memoriam uděleno státní vyznamenání, Řád TGM III. třídy. V mnoha zemích se jí dostalo významné pocty. Např. Francie jí udělila Řád čestné legie, který se uděluje spíše francouzským občanům a většinou mužům.

Urna s jejím popelem byla v roce 1991 převezena domů do Československa a uložena do společného sokolského hrobu v pražském krematoriu ve Strašnicích. I díky sestře Marii Provazníkové žil náš Sokol i ve světě a dále žije. Čest její památce!

Eva Kořalníková, Sokol Telnice

Marie Provazníková

Vzkaz Marie Provazníkové

Orel jednota Telnice
a Spolek pro postavení a udržování Orlovny v Telnici
srdečně zvou **v neděli 9. května 2021**
celou rodinu na netradiční oslavu

DNE MATEK

aneb

vezmi maminku k svátku na výlet

nebo babičky, prababičky...

Start od **14 hodin před Orlovnou**
(postupné vyrážení do terénu).

Trasa pro cyklisty i pro pěší.
Stanoviště po cestě s tematickými
soutěžemi **pro celou rodinu.**

Pro podrobnější informace
sledujte **www.oreltelnice.cz.**

Okénko Restaurace Orlovna otevřeno.

Akce je pořádána v rámci
Jihomoravského bicyklení 2021.

Činnost OJT podporuje obec Telnice.

Úterý 10. května 2021
od 15:30 do 17 hodin

I tentokrát se
všichni sejdeme
na internetu... 😊
Bližší informace
vám ráda podá
paní Marie Fialová,
tel.: 777 068 788.

Téma našeho setkání:
Jak zvládat stres.

Nemusíte mít svůj vlastní počítač, všechno vám rádi zařídíme.

Sociální komise obce Telnice
ve spolupráci s brněnským
Centrem pro rodinu
a sociální péči
srdečně zve
všechny
telnické
SENIORY
na setkání
s programem
**KLUB
AKTIVNÍCH
SENIORŮ**

KLAS

KLUB AKTIVNÍCH SENIORŮ

MINISTRANTSKÝ TÁBOR TAJEMSTVÍ LESA BOREK 2021

Termín: 25. července – 1. srpna 2021

Osada Borek stojí poblíž vesnice Budislav, která se nachází na okraji přírodní rezervace Toulouvcovy Maštale, 15 km jihozápadním směrem od města Litomyšl a 18 km jižním směrem od Vysokého Mýta. Zdejší krajina je charakteristická zvláštními kamennými útvary, plná lesů a krásné přírody... Na tábor srdečně zveme ministranty a další kluky školního věku. Více informací získáte na e-mailu: frantisek.kroutil@email.cz, případně na telefonním čísle: 725 33 00 44. Uzávěrka přihlášek: 30. května 2021.

MOBILNÍ SBĚR NEBEZPEČNÉHO ODPADU

sobota 15. května 2021

10.00–10.45 na parkovišti U Laštůvků

10.50–11.15 před budovou nudiárny

Obec Telnice pro své občany připravila ve spolupráci se společností KTS Ekologie mobilní sběr nebezpečného odpadu: odevzdat bude možné **bezplatně**: oleje, plechovky od barev, baterie všeho druhu, kyseliny a zásady, barvy a ředidla, teploměry, kosmetiku, pesticidy, fotochemikálie, léky, lepidla, desinfekční prostředky, čisticí prostředky na okna a WC, laky, zaolejované hadry, nádoby se zbytky chemikálií apod.

Upozorňujeme občany, že sběr pneumatik již proběhl ve stejném termínu jako sběr stavební suti (v dubnu 2021), takže je spolu s tímto sběrem neodebíráme. Nefunkční elektrospotřebiče, tonery do tiskáren, baterie, žárovky, zářivky a výbojky je možné odevzdávat průběžně na obecním dvoře v běžnou otevírací dobu sběrného místa: sobota 10–12 h, středa 15–17 h. Děkujeme za pochopení.

Orelský stanový tábor
3.-12.7.2021
Borovinka

Pro děti od 6 do 15 let
 Cena 3.500,- Kč
 (pro členy Orla sleva 200,- Kč)

Pojedte s námi za dobrodružstvím
 i přírodou na Borovinku.

Předběžné přihlášky přijímáme do 30.4.2021. Formuláře naleznete
 na www.oreltelnice.cz.
 V případě dotazů pište na annah@oreltelnice.cz.

TELNICKÉ TÁBORY 2021

Název tábora	Ministrantský tábor	Farní dívčí tábor	Orelský tábor	Sokolský tábor	Letní dětský tábor I. turnus	Příměstský tábor
Pořadatel	František Kroutil	Hana Jahodová a Hana Kroutilová	Orel jednota Telnice	TJ Sokol Telnice a TJ Sokol Sokolnice	Draci z Tennessee	Veselá věda
Termín	25. 7.–1. 8. 2021	11.–18. 7. 2021	3.–12. 7. 2021	10.–17. 7. 2021	17.–24. 7. 2021	2.–6. 8. 2021
Místo konání	Borek (Budislav, okr. Svitavy)	Fara Březí u Osové Bítýšky	Borovinka – Bystřice nad Pernštejnem	Hutník	Hutník	ZŠ a MŠ Telnice, Masarykovo n. 4
Typ pobytu	chata uprostřed přírody	farní budova a farní zahrada	stany s podsadou	chatky+budova	chatky/4 lůžka	příměstský
Věková kategorie	6–15 let	1.–6. třída ZŠ	6–15 let	6–15 let	6–15 let	předškoláci + 1. stupeň ZŠ
Podmínka	ministranti a další kluci	jen dívky	při velkém zájmu přednost členové Orla			
Uzávěrka přihlášek	31. 5. 2021	31. 5. 2021	30. 4. 2021	30. 5. 2021	25. 6. 2021	
Kontaktní osoba	František Kroutil	Hana Kroutilová	Anna Hrazdírová	Tomáš Bezděk	Olga Netolická	Hana Kováčová
Telefon	725 330 044	777 557 878	773 125 493	724 377 026	777 469 518	603 782 317
E-mail/web	frantisek.kroutil@email.cz	hana.krutilova@email.cz	annah@oreltelnice.cz	tabor-cool@seznam.cz	netolicka.o@seznam.cz	www.veseleveda.cz/tabory

TJ SOKOL TELNICE POŘÁDÁ

LETNÍ SPORTOVNÍ TÁBOR

10. - 17. 7. 2021
REKREAČNÍ STŘEDISKO HUTNÍK
3000,-
PRO DĚTI VE VĚKU 6 - 14 LET

UBYTOVÁNÍ VE ČTYRLŮŽKOVÝCH DŘEVĚNÝCH CHATKÁCH. PRO NEJMENŠÍ DĚTI POKOJE VE ZDĚNÉ BUDOVĚ. STRAVA 5X DENNĚ. PITNÝ REŽIM PO CELÝ DEN. DOPRAVA AUTOBUSEM TAM I ZPĚT. BOHATÝ PROGRAM, SPOUSTA ZÁBAVY A HER.

INFO: 724 377 026
TABOR-COOL@SEZNAM.CZ
FB: TÁBOR COOL 2012 - 2021

Přidej se k nám!

Máš chuť pomáhat v boji proti pandemii? Staň se DOBROVOLNÍKEM!

Můžeš pomáhat s administrativní prací přímo na BVV. Dobrovolníci řídí logistiku pohybu přicházejících osob, zadávají osobní data do PC a poté hlídají přímo u očkovaní. Práce je v příjemné atmosféře, jsme podpora zdravotních sestřiček a lékařů.

Potřebuješ mít hlavně dobrou náladu a chuť makat, vše tě rychle naučíme. Pokud máš zájem pomoci, napiš koordinátorovi dobrovolníků Ivovi: valka.ivo@fnbrno.cz

TÝDEN PRO RODINU

8. - 16. KVĚTNA 2021

ÚKEND 8. - 9. KVĚTNA MENU PRO MAMINKU A JEJÍ RODINU

TATÍNKOVÉ, DĚDEČKOVÉ: OZVĚTE SE NĚKTERÉ Z MÍSTNÍCH RESTAURACÍ A OSLAVTE **DEN MATEK** JAKO RODINA S MAMINKOU VAŠICH DĚTÍ NEBO S BABIČKOU VAŠICH VNOUČAT. U LAŠTŮVKŮ (734 577 360), ORLOVNA (603 858 952), U SEŇORA (776 364 039) SI PRO VÁS MIMOŘÁDNĚ PŘIPRAVILI SPECIÁLNÍ VÍKENDOVÉ MENU „PRO MAMINKU A JEJÍ RODINU“. MENU JE UŠÁK TŘEBA SI DO PONDĚLÍ 3. KVĚTNA NA UVEDENÝCH KONTAKTECH REZERVOVAT. KYTIČKU PRO MAMINKU MŮŽETE ZAKOUPIT NAPŘ. V ZAHRADNICTVÍ U HROZKŮ, TRADIČNĚ V SOBOTU OD 8 DO 11 HOD. A MIMOŘÁDNĚ TAKÉ U NEDĚLÍ OD 9 DO 11 HOD.

NEDĚLE 9. KVĚTNA HLÁŠENÍ O PÁTÉ

VZPOMÍNÁTE SI NA HLÁŠENÍ O PÁTÉ? DĚTI (JAKÉHOKOLIV VĚKU 😊), POŠLETE SVÉ MAMINCE PÍSNÍČKU S UJENOVÁNÍM K JEJÍMU NEDĚLNÍMU SVÁTKU. STAČÍ, KDYŽ NEJPOZDĚJI DO ČTVRTKA 6. KVĚTNA ZAVOLÁTE NA OBCENÍ ÚŘAD (544 224 410) ANEBU POŠLETE E-MAILEM NA ADRESU UREDNI@TELNICE.CZ SVÉ HUDEBNÍ PŘÁNÍ (ČESKÉ A SLOVENSKÉ HITY) SE SVÝM UZKAZEM, A MY JEJ ZAHRAJEME U NEDĚLNÍM MIMOŘÁDNĚM HLÁŠENÍ O PÁTÉ. POKUD BY NÁM PŘÁNÍČEK DORAZILO ÚJCE, NEŽ SE VEJDE DO NEDĚLNÍHO HLÁŠENÍ, BUDEME JE POSTUPNĚ POUŠTĚT U OBCENÍM ROZHLESE U DALŠÍCH DNECH NÁSLEDUJÍCÍHO TÝDNE. NAŠIM MAMINKÁM UŠECHNO NEJLEPŠÍ!

TÝDEN OD 10. DO 14. KVĚTNA KAMÍNKY NAŠÍ RODINKY

NOUÝM FENOMÉNEM DNEŠNÍ DOBY SE STALY „KAMÍNKY“. LIDÉ JE SBÍRAJÍ VE SVĚM OKOLÍ A BAREVNĚ UPRAVUJÍ. I MY SI U TELNICI TAKOVÉ KAMÍNKY TAKÉ PŘIPRAVÍME: NA ČELNÍ STRANU NAMALUJTE JAKÉKOLIV RODINNÉ MOTIVY A NA ZADNÍ STRANU PAK NAPIŠTE PSČ NAŠÍ VESNICE: 664 59. NEZAPOMEŇTE POUŽIT BARVY, KTERÉ VENKU UYDRAŽÍ UŠECHNY ROZMARY POČASÍ. TYTO MALOVANÉ KAMÍNKY ODEUŽDÁVEJTE VE ŠKOLE, VE ŠKOLCE NEBO NA TELNICKÉ POŠTĚ U TÝDNU OD 10. DO 14. KVĚTNA. Z NICH PAK PRO ÚÁS V SOBOTU 15. KVĚTNA PŘIPRAVÍME U CENTRU OBCE VÝSTAVU VAŠICH UÝTVORŮ. UŽ SE VŠICHNI TĚŠÍME NA VAŠE KRÁSNÉ RODINNÉ UÝROBKY!

SOBOTA 15. KVĚTNA RODINNÉ HRY BEZ HRANIC

PŘIJĚTE SI U SOBOTNÍM ODPOLEDNÍ ZAHRAŤ NETRADIČNÍ HRY INSPIROVANÉ TRADICEMI JINÝCH EVROPSKÝCH ZEMÍ. PŘIPRAVUJEME PRO VÁS „PŘÁTELSKÁ UTKÁNÍ“ RODINA VS. RODINA. PODMÍNKOU JE UČASNÁ PŘIHLÁŠKA NA OBCENÍM ÚŘADĚ U PANÍ IVANY MIFKOVÉ: TEL: 544 224 410, E-MAIL: IVANA.MIFKOVA@TELNICE.CZ, NEJPOZDĚJI UŠAK DO STŘEDY 12. KVĚTNA. NABÍDKA TOHOTO POKHODOUÉHO HERNÍHO RODINNÉHO ODPOLEDNE PLATÍ DO NAPLNĚNÍ KAPACITY ZŮČASTNĚNÝCH RODIN.

PROGRAM PRO UŠECHNY MÍSTNÍ RODINY. POKHODOUÝ TÝDEN!

Slavná Grand Prix Telnice 2021

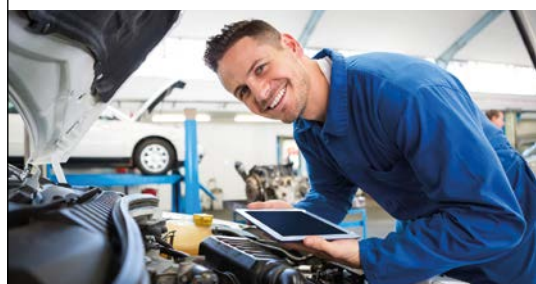

Draha 448, 664 59 Telnice
Autoservis: 773 180 080
Pneuservis: 606 403 810
Provozní doba:
Po – Pá: 8:00 – 17:00

SEZÓNÍ AKCE PROHLÍDKA VOZU

STÁLE JSME
TU PRO VÁS!

- Kontrola podvozkových částí
- Kontrola brzdového systému
- Kontrola výfukového systému
- Diagnostika **SLEVA 50%**
- Seřízení světel **SLEVA 50%**

Akce platí do 15. 5. 2021.

Naši partneři:

VYŘÍZENÍ POJISTNÝCH UDÁLOSTÍ OD A DO Z

NABÍZÍME KOMPLETNÍ SLUŽBY AUTOSERVISU

- Výměna tlumičů a pružin
- Plnění a opravy klimatizace
- Kontrola a výměna podvozkových částí
- Výměna olejů
- Kontroly a opravy brzdových systémů
- Výměny rozvodových řemenů a řetězů
- Výměna svíček
- Kontrola a seřízení geometrie
- Příprava a zajištění STK + EMISE
- Pneuservis
- Náhradní vůz
- Diagnostika motorů a generálky motorů
- Půjčovna nosičů kol
- Půjčovna autoboxů
- Seřízení a renovace světlometů
- Prodejna autodoplňků
- Vyřízení pojistných událostí
- Výfuky, katalyzátory, filtry pevných částic
- Výměna spojek
- Výměna čelních skel
- Montáž a dodání certifikovaného tažného zařízení

Klempírna

Lakovna

www.autopneucentrumtelnice.cz

Letní hlídání dětí

od 19. do 30. července 2021

pro děti: od 3 do 8 let (po dohodě možno i starší)

Místo: Mateřská škola Telnice a přilehlý areál

Program: pro děti bude připraven zábavný a pohodový program

Provozní doba: každý pracovní den od 7.30 do 16.30 hodin

Rezervace termínů: je možná po celých týdnech, ale i na samostatné dny

Denní nákladová cena: 170 Kč/dítě za hlídání, 45 Kč/dítě za oběd

Početnější rodiny: 50% sleva za hlídání druhého a každého dalšího dítěte

Termín uzávěrky přihlášek: 31. května 2021 (je třeba uhradit celou cenu)

Kontakt: Ivana Mifková – 515 538 156, ivana.mifkova@telnice.cz

Provozovatel: Obec Telnice, Růžová 243, 664 59 Telnice, IČ: 00282677